

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 317

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums

2014. gada 4. novembris

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 (2014. gada 22. oktobris) par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1142/2014 (2014. gada 22. oktobris), ar ko groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 attiecībā uz Eiropas politisko partiju finansēšanu 28
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību 35
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1144/2014 (2014. gada 22. oktobris) par tādiem informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, ko īsteno iekšējā tirgū un trešās valstīs, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 3/2008 56

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES, EURATOM) Nr. 1141/2014**(2014. gada 22. oktobris)****par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 224. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽³⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

- (1) Līguma par Eiropas Savienību (LES) 10. panta 4. punktā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk "harta") 12. panta 2. punktā teikts, ka politiskās partijas Eiropas līmenī veicina Eiropas politiskās apziņas veidošanos un Savienības pilsoņu politiskās gribas izpaušmi.
- (2) Hartas 11. un 12. pantā teikts, ka tiesības uz biedrošanās brīvību visos līmeņos, piemēram, politiskajā un pilsoniskajā jomā, un tiesības uz vārda brīvību, kas ietver uzskatu brīvību un brīvību saņemt un izplatīt informāciju vai idejas bez valsts iestāžu iejaukšanās un neatkarīgi no valstu robežām, ir ikviena Savienības pilsoņa pamattiesības.
- (3) Eiropas pilsoņiem būtu jādod iespēja izmantot šīs tiesības, lai pilnībā piedalītos Savienības demokrātiskajā dzīvē.
- (4) Patiesi transnacionālas Eiropas politiskās partijas un ar tām saistītie Eiropas politiskie fondi ir ļoti būtiski, lai pilsoņu balsis būtu dzirdamas Eiropas līmenī un lai pārvarētu plaisu starp politiku valstu un Savienības līmenī.
- (5) Eiropas politiskās partijas un ar tām saistītie Eiropas politiskie fondi būtu jāmudina veidoties, un tiem būtu jāpalīdz to centienos nodrošināt stabilu saikni starp Eiropas pilsonisko sabiedrību un Savienības iestādēm, jo īpaši Eiropas Parlamentu.

⁽¹⁾ OV C 133, 9.5.2013., 90. lpp.⁽²⁾ OV C 62, 2.3.2013., 77. lpp.⁽³⁾ OV C 67, 7.3.2013., 1. lpp.⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 29. septembra lēmums.

- (6) Pieredze, ko Eiropas politiskās partijas un ar tām saistītie Eiropas politiskie fondi guvuši, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2004/2003 ⁽¹⁾ kopā ar Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūciju par to, kā piemērot Regulu (EK) Nr. 2004/2003 ⁽²⁾, liecina par nepieciešamību uzlabot juridisko un finanšu regulējumu, lai Eiropas politiskās partijas un ar tām saistītie Eiropas politiskie fondi varētu kļūt atpazīstamāki un efektīvāki Savienības vairāklīmeņu politiskās sistēmas dalībnieki.
- (7) Atzīstot misiju, kas Eiropas politiskajām partijām uzticēta LES, un lai atvieglotu to darbu, Eiropas politiskajām partijām un ar tām saistītajiem Eiropas politiskajiem fondiem būtu jāparedz īpašs Eiropas tiesiskais statuss.
- (8) Lai reģistrētu un kontrolētu Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskos fondus un piemērotu tiem sankcijas, būtu jāizveido Eiropas Politisko partiju un fondu iestāde ("Iestāde"). Eiropas tiesiskā statusa iegūšanai, kas paredz virkni tiesību un pienākumu, būtu nepieciešama reģistrēšanās. Lai izvairītos no iespējamajiem interešu konfliktiem, Iestādei vajadzētu būt neatkarīgai.
- (9) Būtu jānosaka procedūras, kas jāievēro Eiropas politiskajām partijām un ar tām saistītajiem Eiropas politiskajiem fondiem, lai iegūtu Eiropas tiesisko statusu saskaņā ar šo regulu, turklāt būtu jānosaka arī procedūras un kritēriji, kas jāievēro, pieņemot lēmumu par šāda Eiropas tiesiskā statusa piešķiršanu. Ir jānosaka arī procedūras gadījumiem, kad Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds zaudē vai atsakās no Eiropas tiesiskā statusa.
- (10) Lai veicinātu tādu tiesību subjektu uzraudzību, kuriem piemēro gan Savienības, gan valsts tiesību aktus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu attiecībā uz Iestādes pārvaldībā esošā Eiropas politisko partiju un fondu reģistra ("reģistrs") darbību, jo īpaši attiecībā uz reģistrā iekļauto informāciju un apliecinājumiem dokumentiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (11) Lai nodrošinātu vienāodus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz noteikumiem par reģistrācijas numuru sistēmu un Iestādes veikto standarta izrakstu no reģistra darīšanu pieejamu trešām personām. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- (12) Eiropas politiskajām partijām un ar tām saistītajiem Eiropas politiskajiem fondiem, kas vēlas, lai tos par tādiem atzīst Savienības līmenī, iegūstot Eiropas tiesisko statusu, un kas vēlas saņemt finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, būtu jāatbilst noteiktiem principiem un jāizpilda noteikti nosacījumi. Jo īpaši ir nepieciešams, lai Eiropas politiskās partijas un ar tām saistītie Eiropas politiskie fondi ievērotu vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība, kā izklāstīts LES 2. pantā.
- (13) Lēmumi par Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrācijas anulēšanu saistībā ar neatbilstību LES 2. pantā minētajām vērtībām, uz kuru pamata ir dibināta Savienība, būtu jāpieņem tikai nepārprotamos un nopietnos minēto vērtību pārkāpumu gadījumos. Pieņemot lēmumu par reģistrācijas anulēšanu, Iestādei būtu pilnībā jāievēro harta.
- (14) Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda statūtos būtu jāiekļauj virkne pamatnoteikumu. Būtu jāļauj dalībvalstīm noteikt papildprasības attiecībā uz to Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statūtiem, kas ir reģistrējuši mītni to attiecīgajās teritorijās, ar noteikumu, ka minētās papildprasības nav pretrunā šai regulai.
- (15) Iestādei būtu regulāri jāpārbauda, vai joprojām tiek pildīti Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu reģistrācijas nosacījumi un prasības. Lēmumi par LES 2. pantā minēto Eiropas Savienības dibināšanas pamatā esošo vērtību ievērošanu būtu jāpieņem tikai saskaņā ar procedūru, kas īpaši izstrādāta šādu lēmumu pieņemšanai, pēc apspriešanās ar neatkarīgu ievērojamu personu komiteju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2004/2003 (2003. gada 4. novembris) par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu (OV L 297, 15.11.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 296 E, 2.10.2012., 46. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (16) Iestāde ir Savienības struktūra LESD 263. panta nozīmē.
- (17) Būtu jāgarantē neatkarīgu ievērojamu personu komitejas darbības neatkarība un pārredzamība.
- (18) Ar Eiropas tiesisko statusu, kas piešķirts Eiropas politiskajām partijām un ar tām saistītajiem fondiem, būtu jānodrošina šo partiju un fondu rīcības spēja un atzišana visās dalībvalstīs. Šāda rīcības spēja un atzišana nedod partijām un fondiem tiesības izvirzīt kandidātus valsts vēlēšanās vai Eiropas Parlamenta vēlēšanās vai piedalīties tautas nobalsošanas kampaņās. Šādu vai līdzīgu tiesību piešķiršana paliek dalībvalstu kompetencē.
- (19) Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu darbības būtu jāreglamentē šai regulai, un jautājumi, kurus šī regula nereglamentē, būtu jāreglamentē attiecīgiem dalībvalstu tiesību aktu noteikumiem. Šai regulai un attiecīgiem tās dalībvalsts tiesību aktu noteikumiem, kurā atrodas partijas vai fonda mītne ("mītnes dalībvalsts"), būtu jāreglamentē Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu tiesiskais statuss. Mītnes dalībvalstij būtu jāvar iepriekš noteikt piemērojamo tiesību aktu vai atstāt Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem izvēles iespēju šajā jautājumā. Mītnes dalībvalstij paralēli šajā regulā noteiktajām prasībām būtu jāvar paredzēt vēl citas vai papildu prasības, tostarp noteikumus par Eiropas politisko partiju un fondu reģistrāciju un iekļaušanu valsts administratīvajās un kontroles sistēmās un noteikumus par minēto partiju un fondu organizāciju un statūtiem, tostarp par atbildību, ar noteikumu, ka šādi noteikumi nav pretrunā šai regulai.
- (20) Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem vajadzētu būt Eiropas līmeņa tiesības spējai kā Eiropas tiesiskā statusa pamatelementam. Lai iegūtu Eiropas līmeņa tiesības spēju, būtu jāizpilda prasības un procedūras, kas aizsargā mītnes dalībvalsts, Eiropas tiesiskā statusa pieteikuma iesniedzēja ("ieteikuma iesniedzējs") un attiecīgo trešo personu intereses. Jo īpaši jebkāda iepriekš pastāvējuši valsts līmeņa tiesības spēja būtu jāpārveido par Eiropas līmeņa tiesības spēju un jebkādas atsevišķas bijušā valsts tiesību subjekta tiesības un pienākumi būtu jānodod jaunajam Eiropas tiesību subjektam. Turklāt, lai sekmētu darbības nepārtrauktību, būtu jāveic drošības pasākumi, kas palīdzētu izvairīties no tā, ka attiecīgā dalībvalsts piemēro šādu pārveidi aizliedzošus nosacījumus. Mītnes dalībvalstij būtu jāvar norādīt to valsts juridisko personu veidus, kuras drīkst pārveidot par Eiropas juridiskām personām, un tā var nepieņemt Eiropas līmeņa tiesības spējas iegūšanai saskaņā ar šo regulu, kamēr nav sniegtas pienācīgas garantijas, jo īpaši attiecībā uz pieteikuma iesniedzēja statūtu likumību saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem vai uz kreditoru vai citu tiesību turētāju aizsardzību saistībā ar iepriekš pastāvējušo valsts līmeņa tiesības spēju.
- (21) Lai izbeigtu Eiropas līmeņa tiesības spēju, būtu jāizpilda prasības un procedūras, kas aizsargā Savienības, mītnes dalībvalsts, Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda un jebkādu iesaistīto trešo personu intereses. Jo īpaši, ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds iegūst tiesības spēju saskaņā ar savas mītnes dalībvalsts tiesību aktiem, būtu jāuzskata, ka Eiropas līmeņa tiesības spēja ir pārveidota, un jebkādas atsevišķas bijušās Eiropas tiesību subjekta attiecīgi iegūtās tiesības un pienākumi būtu jānodod minētajam valsts tiesību subjektam. Turklāt, lai sekmētu darbības nepārtrauktību, būtu jāveic drošības pasākumi, kas palīdzētu izvairīties no tā, ka attiecīgā dalībvalsts piemēro šādu pārveidi aizliedzošus nosacījumus. Ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds neiegūst tiesības spēju savā mītnes dalībvalstī, minētā partija vai fonds tiek likvidēts saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, ievērojot noteikumu, kas paredz peļņas gūšanas aizliegumu. Iestādei un Eiropas Parlamenta kredītrīkotājam būtu jāspēj vienoties ar attiecīgo dalībvalsti par Eiropas tiesības spējas izbeigšanas kārtību, jo īpaši, lai nodrošinātu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saņemto līdzekļu atgūšanu un jebkādu finansiālo sankciju samaksu.
- (22) Ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds ir nopietni pārkāpuši attiecīgos valsts tiesību aktus un ja šis pārkāpums skar to LES 2. pantā minēto vērtību ievērošanu, uz kuru pamata ir dibināta Savienība, Iestādei pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma būtu jāpiemēro šajā regulā norādītās procedūras. Turklāt Iestādei pēc mītnes dalībvalsts pieprasījuma būtu jāpieņem lēmums svītrot no reģistra Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu, kas ir nopietni pārkāpis valsts tiesību aktus jebkādā citā jautājumā.
- (23) Tiesības pretendēt uz finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta būtu jāattiecinā tikai uz tām Eiropas politiskajām partijām un ar tām saistītajiem Eiropas politiskajiem fondiem, kas ir atzīti par tādiem un ieguvuši Eiropas tiesisko statusu. Kaut arī ir īpaši svarīgi nodrošināt, ka nosacījumi kļūšanai par Eiropas politisko partiju nav pārmērīgi un tos bez piepūles var izpildīt organizētas un nopietnas politisko partiju vai fizisku personu vai partiju un fizisku personu starptautiskas apvienības, tikpat svarīgi ir izveidot samērīgus kritērijus ierobežotu līdzekļu piešķiršanai no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, kuri objektīvi parāda Eiropas politiskās partijas Eiropas mēroga mērķus un reālu elektorāta atbalstu. Šādus kritērijus vislabāk ir pamatot ar Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātiem, kurās Eiropas politiskajām partijām vai to biedriem tiek prasīts piedalīties saskaņā ar šo regulu, jo tie sniedz precīzus rādītājus par elektorāta atbalstu Eiropas politiskajai partijai. Tiem būtu jāatspoguļo Eiropas

Parlamenta loma, kas tam LES 10. panta 2. punktā piešķirta, lai tieši pārstāvētu Savienības pilsoņus, kā arī Eiropas politiskās partijas uzdevums pilnībā piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē un kļūt par aktīvu dalībnieku Eiropas pārstāvības demokrātijā, lai efektīvi paustu Savienības pilsoņu domas, uzskatus un politisko gribu. Tiesības saņemt finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta tāpēc būtu jāattiecina tikai uz tām Eiropas politiskajām partijām, ko Eiropas Parlamentā pārstāv vismaz viens partijas biedrs, un uz tiem Eiropas politiskajiem fondiem, kas piesakās caur tādu Eiropas politisko partiju, ko Eiropas Parlamentā pārstāv vismaz viens partijas biedrs.

- (24) Lai palielinātu Eiropas politisko partiju finansēšanas pārredzamību un lai novērstu finansēšanas noteikumu iespējami ļaunprātīgu izmantošanu, Eiropas Parlamenta deputāts finansējuma saņemšanas nolūkos būtu jāuzskata tikai par vienas Eiropas politiskās partijas biedru, turklāt tai attiecīgā gadījumā jābūt tai partijai, ar kuru viņa valsts vai reģiona politiskā partija ir saistīta finansējuma pieteikumu iesniegšanas pēdējā dienā.
- (25) Būtu jāparedz procedūras, kas jāievēro Eiropas politiskajām partijām un ar tām saistītajiem Eiropas politiskajiem fondiem, ja tie piesakās finansējumam no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, kā arī procedūras, kritēriji un noteikumi, kas jāievēro, pieņemot lēmumu par šādu finansējumu.
- (26) Būtu jāaizliedz vai jāierobežo dažu veidu ziedojumi un iemaksas Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem, kuru avots nav Eiropas Savienības vispārējais budžets, lai stiprinātu to neatkarību, pārskatatbildību un pienākuma apziņu. Jebkādi iespējami šādu ierobežojumu radīti kapitāla brīvas aprites apgrūtinājumi ir attaisnojami sabiedriskās kārtības nolūkos un ir stingri nepieciešami minēto mērķu sasniegšanai.
- (27) Eiropas politiskajām partijām vajadzētu spēt finansēt kampaņas, ko rīko saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām, taču partiju un kandidātu finansēšanas nosacījumi un ierobežojumi attiecībā uz vēlēšanu izdevumiem šādās vēlēšanās būtu jāregulē noteikumiem, kādus piemēro katrā dalībvalstī.
- (28) Eiropas politiskajām partijām nebūtu tieši vai netieši jāfinansē citas politiskās partijas, un jo īpaši valstu partijas vai kandidāti. Eiropas politiskajiem fondiem nebūtu tieši vai netieši jāfinansē Eiropas vai valsts līmeņa politiskās partijas vai kandidāti. Turklāt Eiropas politiskajām partijām un ar tām saistītajiem Eiropas politiskajiem fondiem nebūtu jāfinansē tautas nobalsošanas kampaņas. Šie principi atspoguļo Deklarāciju Nr. 11 par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 191. pantu, kas pievienota Nicas līguma nobeiguma aktam.
- (29) Būtu jāparedz īpaši noteikumi un procedūras to apropriāciju sadalei, kas katru gadu ir pieejamas no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, ņemot vērā, no vienas puses, saņēmēju skaitu un, no otras puses, Eiropas Parlamentā ievēlēto deputātu skaitu no katra saņēmēja – Eiropas politiskās partijas un, paplašināti interpretējot, attiecīgā ar to saistītā Eiropas politiskā fonda. Minētajiem noteikumiem būtu jāparedz stingras pārskatāmības, grāmatvedības, revīzijas un finanšu kontroles prasības attiecībā uz Eiropas politiskajām partijām un ar tām saistītajiem Eiropas politiskajiem fondiem, kā arī samērīgu sankciju piemērošana, tostarp arī gadījumā, ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds pārkāpj LES 2. pantā minētās vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība.
- (30) Lai nodrošinātu to, ka tiek pildīti šajā regulā minētie pienākumi attiecībā uz Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšanu un izdevumiem un attiecībā uz citiem jautājumiem, ir nepieciešams ieviest efektīvus kontroles mehānismus. Šajā nolūkā Iestādei, Eiropas Parlamenta kredītrīkotājam un dalībvalstīm būtu jāsadarbomas un jāapmainās ar visu nepieciešamo informāciju. Lai nodrošinātu piemērojamos valsts tiesību aktos paredzēto pienākumu izpildes efektīvu un lietderīgu kontroli, ir jāveicina arī dalībvalstu savstarpēja sadarbība.
- (31) Ir nepieciešams paredzēt skaidru, stingru un preventīvu sankciju sistēmu, lai nodrošinātu ar Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu darbību saistītu pienākumu efektīvu, samērīgu un vienādu izpildi. Šādā sistēmā būtu jāievēro arī *ne bis in idem* princips, saskaņā ar kuru par vienu pārkāpumu nevar sodīt divreiz. Turklāt ir nepieciešams noteikt Iestādes un Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja attiecīgās funkcijas, kontrolējot un pārbaudot atbilstību šai regulai, kā arī Iestādes, Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja un dalībvalstu iestāžu sadarbības mehānismus.

- (32) Lai palīdzētu vairot Savienības pilsoņu Eiropas politisko apziņu un veicinātu Eiropas vēlēšanu procesa pārredzamību, Eiropas politiskās partijas var informēt pilsoņus Eiropas Parlamenta vēlēšanu laikā par savu saikni ar saistītajām valstu politiskajām partijām un kandidātiem.
- (33) Pārredzamības labad un lai stiprinātu kontroli un Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu demokrātisko pārskatatbildību, informācija, kuru uzskata par būtisku sabiedrības interesēm, jo īpaši informācija par statūtiem, biedriem, finanšu pārskatiem, ziedotājiem un ziedojumiem, iemaksām un dotācijām, kas saņemtas no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, kā arī informācija attiecībā uz Iestādes un Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja pieņemtajiem lēmumiem par reģistrāciju, finansēšanu un sankcijām, būtu jāpublicē. Tāda tiesiskā regulējuma izveide, kas nodrošina, ka šī informācija ir publiski pieejama, ir visefektīvākais veids, kā veicināt vienādu spēles noteikumus un godīgu konkurenci starp politiskajiem spēkiem un uzturēt atklātu, pārredzamu un demokrātisku likumdošanu un vēlēšanu procesu, tādējādi stiprinot pilsoņu un vēlēšanu ticību Eiropas pārstāvības demokrātijai un novēršot korupciju un pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu plašākā nozīmē.
- (34) Saskaņā ar proporcionalitātes principu pienākums publicēt ziedotāju fizisku personu identitāti nebūtu jāpiemēro ziedojumiem, kas nepārsniedz EUR 1 500 gadā no viena ziedotāja. Turklāt šāds pienākums nebūtu jāattiecina uz ziedojumiem, kuru apmērs gadā pārsniedz EUR 1 500, bet ir mazāks par vai vienāds ar EUR 3 000, ja vien ziedotājs nav iepriekš devis rakstisku piekrišanu informācijas publicēšanai. Šis robežvērtības rada atbilstīgu līdzsvaru starp pamattiesībām uz personas datu aizsardzību, no vienas puses, un legītimām sabiedrības interesēm attiecībā uz Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšanas pārredzamību, no otras puses, kā norādīts starptautiskos ieteikumos par korupcijas novēršanu saistībā ar politisko partiju un fondu finansēšanu. Atklājot informāciju par ziedojumiem, kas pārsniedz EUR 3 000 gadā no viena ziedotāja, tiktu nodrošināta efektīva publiska uzraudzība attiecībām starp ziedotājiem un Eiropas politiskajām partijām un to kontrole. Turklāt saskaņā ar proporcionalitātes principu informācija par ziedojumiem būtu jāpublicē reizi gadā, izņemot Eiropas Parlamenta vēlēšanu kampaņu norises laiku un ziedojumus, kas pārsniedz EUR 12 000, jo šādos gadījumos publicēšanai būtu jānotiek nekavējoties.
- (35) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas ietverti hartā, jo īpaši tās 7. un 8. pantā, kur noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz savas privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, un tā ir jāpiemēro, pilnībā ievērojot minētās tiesības un principus.
- (36) Uz personas datu apstrādi, ko, piemērojot šo regulu, veic Iestāde, Eiropas Parlaments un neatkarīgu ievērojamu personu komiteja, attiecinā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾.
- (37) Uz personas datu apstrādi, ko veic, piemērojot šo regulu, attiecinā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽²⁾.
- (38) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi precizēt, ka Iestāde, Eiropas Parlaments, Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi, valsts iestādes, kas ir kompetentas īstenot kontroli saistībā ar Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšanas jautājumiem, un citas attiecīgās trešās personas, kas minētas vai paredzētas šajā regulā, ir datu pārziņi atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 45/2001 vai Direktīvai 95/46/EK. Ir arī nepieciešams noteikt maksimālo laikposmu, cik ilgi var glabāt savāktos personas datus, lai nodrošinātu, ka Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšana un dalība Eiropas politiskajās partijās ir likumīga, pareiza un pārredzama. Ciktāl tie darbojas kā datu pārziņi, Iestādei, Eiropas Parlamentam, Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem, valstu kompetentajām iestādēm un attiecīgajām trešām personām jāveic visi attiecīgie pasākumi, lai izpildītu pienākumus, kas noteikti ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Direktīvu 95/46/EK, jo īpaši attiecībā uz apstrādes likumību, apstrādes darbību drošību, informācijas sniegšanu un datu subjektu tiesībām piekļūt saviem personas datiem un panākt savu personas datu labošanu un dzēšanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

- (39) Direktīvas 95/46/EK III nodaļa par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, atbildību un sankcijām ir piemērojama attiecībā uz datu apstrādi, ko veic, piemērojot šo regulu. Kompetentajām valsts iestādēm vai trešām personām vajadzētu būt atbildīgām saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem par to radīto kaitējumu. Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentajām valsts iestādēm vai trešām personām piemēro atbilstīgas sankcijas par šīs regulas pārkāpumiem.
- (40) Sniedzot tehnisko palīdzību, ko Eiropas Parlaments piešķir Eiropas politiskajām partijām, būtu jāievēro vienlīdzīgas attieksmes princips, un tā jāsniedz pret fakturrēķinu un samaksu, un par to sniedz regulāru publisku ziņojumu.
- (41) Svarīgākā informācija par šīs regulas piemērošanu būtu jādara pieejama sabiedrībai īpašā tīmekļa vietnē.
- (42) Eiropas Savienības Tiesas īstenotā tiesas kontrole palīdzēs nodrošināt šīs regulas pareizu piemērošanu. Būtu jāparedz arī noteikumi, kas nodrošinātu Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem iespēju tikt uzklausi un veikt koriģējošus pasākumus, pirms tiek piemērotas sankcijas.
- (43) Dalībvalstīm būtu jānodrošina valsts noteikumi, kas veicinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu.
- (44) Dalībvalstīm būtu jāatvēr pietiekams laiks tādu noteikumu pieņemšanai, ar kuriem tiek nodrošināta šīs regulas netraucēta un efektīva piemērošana. Tādēļ būtu jāparedz pārejas laiks no šīs regulas stāšanās spēkā līdz tās piemērošanai.
- (45) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas ir sniedzis atzinumu ⁽¹⁾.
- (46) Ņemot vērā nepieciešamību veikt ievērojamas izmaiņas un papildinājumus noteikumos un procedūrās, ko patlaban Eiropas līmenī piemēro politiskajām partijām un politiskajiem fondiem, Regula (EK) Nr. 2004/2003 būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šī regula paredz nosacījumus, kas reglamentē Eiropas līmeņa politisko partiju ("Eiropas politiskās partijas") un Eiropas līmeņa politisko fondu ("Eiropas politiskie fondi") statusu un finansēšanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

- 1) "politiskā partija" ir pilsoņu apvienība, kas:

- tiecas īstenot politiskus mērķus un
- ir vai nu atzīta, vai izveidota saskaņā ar vismaz vienas dalībvalsts tiesību sistēmu;

- 2) "politiskā apvienība" ir strukturēta sadarbība starp politiskajām partijām un/vai pilsoņiem;

- 3) "Eiropas politiskā partija" ir politiskā apvienība, kas tiecas īstenot politiskus mērķus un ko ir reģistrējusi ar 6. pantu izveidotā Eiropas Politisko partiju un fondu iestāde saskaņā ar nosacījumiem un procedūrām, kuras noteiktas šajā regulā;

- 4) "Eiropas politiskais fonds" ir organizācija, kas ir oficiāli saistīta ar kādu Eiropas politisko partiju un kas ir reģistrēta iestādē saskaņā ar nosacījumiem un procedūrām, kuras noteiktas šajā regulā, un kas ar savām darbībām, īstenojot Savienības mērķus un pamatvērtības, stiprina un papildina Eiropas politiskās partijas mērķus, veicot vienu vai vairākus šādus uzdevumus:

- a) vērojot, analizējot un veicinot diskusijas par Eiropas politikas jautājumiem un par Eiropas integrācijas procesu;

⁽¹⁾ OV C 253, 3.9.2013., 12. lpp.

- b) attīstot darbības saistībā ar Eiropas politikas jautājumiem, piemēram, organizējot un atbalstot seminārus, mācības, konferences un pētījumus par šiem jautājumiem attiecīgo ieinteresēto personu, tostarp jaunatnes organizāciju un citu pilsoniskās sabiedrības pārstāvju, vidū;
 - c) attīstot sadarbību, lai veicinātu demokrātiju, tostarp trešās valstīs;
 - d) kalpojot par satvaru valstu politisko fondu, akadēmisko aprindu un citu attiecīgu procesa dalībnieku sadarbībai Eiropas līmenī;
- 5) "reģionālais parlaments" jeb "reģionālā asambleja" ir struktūra, kuras locekļiem ir reģionālas vēlētas varas pilnvaras vai kuri ir politiski atbildīgi kādas vēlētas asamblejas priekšā;
- 6) "finansējums no Eiropas Savienības vispārējā budžeta" ir dotācija, ko piešķir saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ ("Finanšu regula") Pirmās daļas VI sadaļu, vai iemaksa, ko piešķir saskaņā ar minētās regulas Otrās daļas VIII sadaļu;
- 7) "ziedojums" ir jebkādi skaidras naudas veltījumi, jebkādi veltījumi natūrā, jebkāda preču, pakalpojumu (tostarp aizdevumu) vai darba un/vai jebkādu citu darījumu nodrošināšana par vērtību, kas ir mazāka par tirgus vērtību, tādējādi radot ekonomisku labumu attiecīgajai Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam, izņemot biedru iemaksas un atsevišķu personu parastas bez atlīdzības veiktas politiskas darbības;
- 8) "biedru iemaksa" ir skaidras naudas maksājums, tostarp biedru maksas, vai iemaksa natūrā, vai jebkāda preču, pakalpojumu (tostarp aizdevumu) vai darba un/vai jebkādu citu darījumu nodrošināšana par vērtību, kas ir mazāka par tirgus vērtību, tādējādi radot ekonomisku labumu attiecīgajai Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam, gadījumos, kad jebko no iepriekš minētā Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam nodrošina minētās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda biedrs, izņemot atsevišķu biedru parastas bez atlīdzības veiktas politiskas darbības;
- 9) "gada budžets" 20. un 27. panta nolūkiem ir attiecīgā gada izdevumu kopsumma, kas norādīta attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda gada finanšu pārskatos;
- 10) "valsts kontaktpunkts" ir viens no sadarbības punktiem, kas izveidots, lai risinātu jautājumus, kuri ir saistīti ar Finanšu regulas 108. pantā un Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 ⁽²⁾ 144. pantā minēto centrālo izslēgšanas datubāzi, vai jebkura cita persona vai personas, ko dalībvalstu attiecīgās iestādes ir īpaši norīkojušas informācijas apmaiņai šīs regulas piemērošanas laikā;
- 11) "mītne" ir vieta, kur atrodas Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda centrālā administrācija;
- 12) "vienlaicīgi pārkāpumi" ir divi vai vairāki pārkāpumi, kas izdarīti, veicot vienu nelikumīgu darbību;
- 13) "atkārtots pārkāpums" ir pārkāpums, kas izdarīts piecu gadu laikā, kopš pārkāpējam par tāda paša veida pārkāpumu ir piemērotas sankcijas.

II NODAĻA

EIROPAS POLITISKO PARTIJU UN EIROPAS POLITISKO FONDU STATUSS

3. pants

Reģistrācijas nosacījumi

1. Politiskā apvienība ir tiesīga iesniegt pieteikumu, lai reģistrētos kā Eiropas politiskā partija, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) tās mītne atrodas kādā dalībvalstī, kā norādīts tās statūtos;
- b) tā vai tās locekļi ir vai tos pārstāv Eiropas Parlamenta deputāti vismaz vienā ceturtdaļā dalībvalstu, deputāti valstu parlamentos, reģionālajos parlamentos vai reģionālajās asamblejās, vai

tā vai tajā ietilpstošās partijas vismaz vienā ceturtdaļā dalībvalstu pēdējās Eiropas Parlamenta vēlēšanās ir saņēmušas vismaz trīs procentus vēlētāju balsu katrā no šīm dalībvalstīm;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 31.12.2012., 1. lpp.).

- c) tā, jo īpaši savā programmā un darbībā, ievēro LES 2. pantā minētās vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība, proti, respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības;
- d) tā vai tās locekļi ir piedalījušies Eiropas Parlamenta vēlēšanās vai ir publiski pauduši nolūku piedalīties nākamajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās; un
- e) tās mērķis nav gūt peļņu.

2. Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu, lai reģistrētos kā Eiropas politiskais fonds, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) tas ir saistīts ar kādu no Eiropas politiskajām partijām, kas reģistrēta saskaņā ar nosacījumiem un procedūrām, kuras noteiktas šajā regulā;
- b) tā mītne atrodas kādā dalībvalstī, kā norādīts tā statūtos;
- c) tas, jo īpaši savā programmā un darbībā, ievēro LES 2. pantā minētās vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība, proti, respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības;
- d) tā mērķi papildina tās Eiropas politiskās partijas mērķus, ar kuru tas ir oficiāli saistīts;
- e) tā pārvaldes struktūra sastāv no locekļiem, kas pārstāv vismaz vienu ceturtdaļu no dalībvalstīm;
- f) tā mērķis nav gūt peļņu.

3. Eiropas politiskajai partijai var būt tikai viens ar to oficiāli saistīts Eiropas politiskais fonds. Katra Eiropas politiskā partija un saistītais Eiropas politiskais fonds nodrošina, ka to attiecīgā ikdienas pārvaldība, pārvaldības struktūras un finanšu konti ir nodalīti.

4. pants

Eiropas politisko partiju pārvaldība

1. Eiropas politiskās partijas statūti atbilst tās dalībvalsts piemērojamiem tiesību aktiem, kurā atrodas partijas mītne, un tajos paredz vismaz šādus aspektus:

- a) tās nosaukumu un logo, kuriem skaidri jāatšķiras no jebkuras pastāvošas Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda nosaukuma un logo;
- b) tās mītnes adresi;
- c) politisko programmu, kurā izklāstīti tās nolūki un mērķi;
- d) paziņojumu par to, ka atbilstīgi 3. panta 1. punkta e) apakšpunktam tās mērķis nav gūt peļņu;
- e) attiecīgā gadījumā – ar to saistītā politiskā fonda nosaukumu un savstarpējo oficiālo attiecību aprakstu;
- f) tās administratīvo un finansiālo organizāciju un procedūras, jo īpaši norādot struktūras un amatpersonas, kurām ir piešķirtas administratīvas, finansiālas un tiesiskās pārstāvības pilnvaras, un noteikumus par gada pārskatu sagatavošanu, apstiprināšanu un pārbaudīšanu; un
- g) iekšējo procedūru, ko piemērotu Eiropas politiskās partijas labprātīgas likvidēšanas gadījumā.

2. Eiropas politiskās partijas statūtos ietver noteikumus par partijas iekšējo organizāciju, kuri aptver vismaz šādus aspektus:

- a) locekļu uzņemšanas, izstāšanās un izslēgšanas kārtību, pievienojot statūtiem pielikumā tajā ietilpstošo partiju sarakstu;
- b) tiesības un pienākumus saistībā ar visu veidu dalību partijā un attiecīgās balsstiesības;
- c) tās pārvaldes struktūru pilnvaras, atbildību un sastāvu, par katru struktūru norādot kandidātu atlases kritērijus un viņu iecelšanas amatā un atbrīvošanas no amata kārtību;
- d) tās iekšējo lēmumu pieņemšanas procesus, jo īpaši balsošanas kārtību un kvoruma prasības;
- e) tās pieeju pārredzamībai, jo īpaši attiecībā uz grāmatvedību, pārskatiem un ziedojumiem, privātumu un personas datu aizsardzību; un
- f) iekšējo procedūru grozījumu izdarīšanai tās statūtos.

3. Mītnes dalībvalsts statūtiem var noteikt papildu prasības ar noteikumu, ka minētās papildu prasības nav pretrunā šai regulai.

5. pants

Eiropas politisko fondu pārvaldība

1. Eiropas politiskā fonda statūti atbilst tās dalībvalsts piemērojamiem tiesību aktiem, kurā atrodas fonda mītne, un tajos paredz vismaz šādus aspektus:

- a) tā nosaukumu un logo, kuriem skaidri jāatšķiras no jebkuras pastāvošas Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda nosaukuma un logo;
- b) tā mītnes adresi;
- c) tā nolūku un mērķu aprakstu, kuriem jābūt saderīgiem ar 2. panta 4. punktā uzskaitītajiem uzdevumiem;
- d) paziņojumu par to, ka atbilstīgi 3. panta 2. punkta f) apakšpunktam tā mērķis nav gūt peļņu;
- e) Eiropas politiskās partijas nosaukumu, ar kuru tas ir tieši saistīts, un savstarpējo oficiālo attiecību aprakstu;
- f) tā struktūru sarakstu, norādot katras struktūras pilnvaras, pienākumus un sastāvu, kā arī šādu struktūru locekļu un vadītāju amatā iecelšanas un atbrīvošanas no amata kārtību;
- g) tā administratīvo un finansiālo organizāciju un procedūras, jo īpaši norādot struktūru un amatpersonas, kurām ir piešķirtas administratīvas, finansiālas un tiesiskās pārstāvības pilnvaras, un noteikumus par gada pārskatu sagatavošanu, apstiprināšanu un pārbaudīšanu;
- h) iekšējo procedūru grozījumu izdarīšanai tā statūtos;
- i) iekšējo procedūru, ko piemēro Eiropas politiskā fonda labprātīgas likvidēšanas gadījumā.

2. Mītnes dalībvalsts attiecībā uz statūtiem var noteikt papildu prasības ar noteikumu, ka minētās papildu prasības nav pretrunā šai regulai.

6. pants

Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestāde

1. Tiek izveidota Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestāde (turpmāk "Iestāde"), kas saskaņā ar šo regulu reģistrē, kontrolē un piemēro sankcijas Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem.

2. Iestādei ir tiesībspēja. Tā ir neatkarīga un pilda savas funkcijas pilnīgā saskaņā ar šo regulu.

Iestāde lemj par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu reģistrēšanu un reģistrācijas anulēšanu saskaņā ar šajā regulā paredzētajām procedūrām un nosacījumiem. Turklāt Iestāde regulāri pārbauda to, vai reģistrētās Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi joprojām ievēro 3. pantā norādītos reģistrācijas nosacījumus un saskaņā ar 4. panta 1. punkta a), b) un d) līdz f) apakšpunktu un 5. panta 1. punkta a) līdz e) un g) apakšpunktu paredzētos pārvaldības noteikumus.

Pieņemot lēmumus, Iestāde pilnībā ņem vērā pamattiesības uz biedrošanās brīvību un nepieciešamību nodrošināt Eiropā politisko partiju plurālismu.

Iestādi pārstāv direktors, kas Iestādes vārdā pieņem visus tās lēmumus.

3. Eiropas Parlaments, Padome un Komisija (turpmāk kopā "iecēlējinstitūcija"), savstarpēji vienojoties, ieceļ Iestādes direktoru uz piecu gadu neatjaunojamu termiņu, pamatojoties uz priekšlikumiem, ko iesniegusi atlases komiteja, kuru veido minēto iestāžu ģenerālsēkretāri, pēc atklāta kandidātu konkursa.

Iestādes direktoru izraugās, pamatojoties uz kandidāta personīgajām un profesionālajām īpašībām. Šī persona nav Eiropas Parlamenta deputāts, tai nav ievēlēta mandāta, un tā netiek nodarbināta un nav bijusi nodarbināta nevienā Eiropas politiskajā partijā vai Eiropas politiskajā fondā. Izraudzītajam Iestādes direktoram nav interešu konflikta starp viņa kā direktora pienākumiem un citiem oficiālajiem pienākumiem, jo īpaši attiecībā uz šīs regulas noteikumu piemērošanu.

Vakance, kas radusies atkāpšanās no amata, pensionēšanās, atbrīvošanas no amata vai nāves dēļ, tiek aizpildīta, ievērojot tādu pašu procedūru.

Parastas nomaņas vai brīvprātīgas atkāpšanās no amata gadījumā direktors turpina pildīt savas funkcijas līdz brīdim, kad tiek iecelts jauns direktors.

Ja Iestādes direktors vairs neatbilst amata pienākumu pildīšanas nosacījumiem, viņš var tikt atbrīvots no amata, savstarpēji vienojoties vismaz divām no trijām šā punkta pirmajā daļā minētajām iestādēm un pamatojoties uz ziņojumu, ko pēc pašas iniciatīvas vai pieprasījuma, ko iesniegusi kāda no trim iestādēm, ir izstrādājusi šā punkta pirmajā daļā minētā atlases komiteja.

Iestādes direktors savu pienākumu pildīšanā ir neatkarīgs. Rīkojoties Iestādes vārdā, direktors nelūdz un nepieņem iestāžu vai valdību, vai kādu citu struktūru, amatpersonu vai aģentūru norādījumus. Iestādes direktors atturas veikt darbības, kas nav savienojamas ar viņa pienākumiem.

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija attiecībā uz direktoru kopīgi īsteno (Savienības) Civildienesta noteikumus (un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā), kas noteikti Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ⁽¹⁾, paredzētās iecelēj institūcijas pilnvaras. Neskarot lēmumus par iecelšanu amatā un atbrīvošanu no amata, šīs trīs iestādes var vienoties par to, ka dažas vai visas atlikušās iecelēj institūcijas pilnvaras tiek uzticētas jebkurai no tām.

Iecelēj institūcija var noteikt direktoram vēl citus pienākumus ar nosacījumu, ka šādi pienākumi ir savienojami ar darba slodzi, ko rada Iestādes direktora amata pienākumu pildīšana, un ka tie nerada interešu konflikta iespējamību un neapdraud direktora pilnīgu neatkarību.

4. Iestāde fiziski atrodas Eiropas Parlamentā, kas nodrošina Iestādei nepieciešamās biroja telpas un administratīvā atbalsta iekārtas.

5. Iestādes direktoram palīdz vienas vai vairāku Savienības iestāžu personāls. Veicot pienākumus Iestādes vajadzībām, šāds personāls darbojas vienīgi Iestādes direktora pakļautībā.

Personāla atlase nedrīkst radīt interešu konfliktu rašanās iespējamību attiecībā uz Iestādē veicamajiem pienākumiem un jebkādiem citiem oficiāliem pienākumiem, un personāls atturas veikt darbības, kas nav savienojamas ar tā pienākumiem.

6. Iestāde slēdz līgumus ar Eiropas Parlamentu un attiecīgā gadījumā ar citām iestādēm par administratīviem pasākumiem, kas nepieciešami tās pienākumu izpildei, jo īpaši līgumus par personālu, pakalpojumiem un atbalstu, kas tiek sniegts saskaņā ar 4., 5. un 8. punktu.

7. Apropriācijas Iestādes izdevumiem tiek nodrošinātas no atsevišķas sadaļas, kas iekļauta Eiropas Parlamentam paredzētā Eiropas Savienības vispārējā budžeta iedaļā. Apropriāciju apmērs ir pietiekams, lai nodrošinātu Iestādes pilnīgu un neatkarīgu darbību. Direktors iesniedz Eiropas Parlamentam Iestādes budžeta plāna projektu, un tas tiek publicēts. Eiropas Parlaments pilnvaro Iestādes direktoru pildīt kredītrikotāja pienākumus attiecībā uz šīm apropriācijām.

8. Iestādei piemēro Padomes Regulu Nr. 1 ⁽²⁾.

Iestādes un reģistra darbam vajadzīgos tulkošanas pakalpojumus sniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

9. Iestāde un Eiropas Parlamenta kredītrikotājs apmainās ar informāciju, kas nepieciešama to šajā regulā paredzēto pienākumu izpildei.

10. Direktors katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai pārskatu par Iestādes darbību.

11. Eiropas Savienības Tiesa pārskata Iestādes lēmumu likumību saskaņā ar LESD 263. pantu, un tās jurisdikcijā ir strīdi, kas attiecas uz Iestādes radītu zaudējumu atlīdzināšanu saskaņā ar LESD 268. un 340. pantu. Ja Iestāde nepieņem lēmumu, kad tā pieņemšana ir paredzēta šajā regulā, Eiropas Savienības Tiesā var ierosināt tiesvedību par bezdarbību saskaņā ar LESD 265. pantu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 (1968. gada 29. februāris), ar ko apstiprina Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus un Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību un ievieš īpašus pasākumus, kas uz laiku attiecināmi uz Komisijas amatpersonām (OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula Nr. 1 (1958. gada 15. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385./58. lpp.).

7. pants

Eiropas politisko partiju un fondu reģistrs

1. Iestāde izveido un pārvalda Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu reģistru. Saskaņā ar 32. pantu reģistrā iekļautā informācija ir pieejama tiešsaistē.
2. Lai nodrošinātu reģistra pienācīgu darbību, Komisija, saskaņā ar 36. pantu un ievērojot attiecīgos šīs regulas noteikumus, tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus par:
 - a) Iestādes rīcībā esošo informāciju un apliecinājumiem dokumentiem, par kuru glabāšanu atbildība tiek uzticēta reģistram un kuri ietver Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda statūtus, jebkādos citus dokumentus, kas tiek iesniegti reģistrācijas procesā saskaņā ar 8. panta 2. punktu, jebkādos 15. panta 2. punktā minētos dokumentus no mītnes dalībvalsts un informāciju par to personu identitāti, kuri ir struktūru locekļi vai ieņem amatus, kas paredz šīm personām administratīvas, finansiālas un juridiskas pārstāvības pilnvaras, kā minēts 4. panta 1. punkta f) apakšpunktā un 5. panta 1. punkta g) apakšpunktā;
 - b) materiāliem no reģistra, kā minēts šā punkta a) apakšpunktā, attiecībā uz kuriem reģistrs būs kompetents apliecināt likumību, ko konstatējusi Iestāde atbilstīgi saviem šajā regulā paredzētajiem pienākumiem. Iestādes kompetencē nav pārbaudīt to, vai Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds pilda pienākumus un prasības, ko saskaņā ar 4. un 5. pantu un 14. panta 2. punktu attiecīgajai partijai vai fondam ir noteikusi mītnes dalībvalsts papildus šajā regulā noteiktajiem pienākumiem un prasībām.
3. Komisija, pieņemot īstenošanas aktus, detalizēti nosaka reģistram piemērojamo reģistrācijas numuru sistēmu un standarta izrakstus no reģistra, tostarp vēstuli un dokumentu saturu, ko pēc pieprasījuma dara pieejamus trešām personām. Šādos izrakstos neietver nekādus citus personas datus kā vien to personu identitāti, kuri ir struktūru locekļi vai amatpersonas, kurām ir piešķirtas administratīvas, finansiālas un tiesiskās pārstāvības pilnvaras, kā minēts 4. panta 1. punkta f) apakšpunktā un 5. panta 1. punkta g) apakšpunktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 37. pantā minēto pārbaudes procedūru.

8. pants

Reģistrācijas pieteikumu iesniegšana

1. Iestādei iesniedz reģistrācijas pieteikumu. Pieteikumu par Eiropas politiskā fonda reģistrāciju iesniedz vienīgi ar tās Eiropas politiskās partijas starpniecību, ar kuru pieteikuma iesniedzējs ir oficiāli saistīts.
2. Kopā ar pieteikumu iesniedz:
 - a) dokumentus, kas pierāda, ka pieteikuma iesniedzējs atbilst 3. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, tostarp aizpildītu oficiālu deklarācijas standarta veidlapu, kas pievienota pielikumā;
 - b) partijas vai fonda statūtus, kuros ietverti 4. un 5. pantā paredzētie noteikumi un kuriem ir pievienoti atbilstīgie pielikumi un attiecīgā gadījumā – 15. panta 2. punktā minētais mītnes dalībvalsts paziņojums.
3. Komisija, saskaņā ar 36. pantu un ievērojot attiecīgos šīs regulas noteikumus, tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai:
 - a) saistībā ar šā panta 2. punktā minēto noteiktu jebkādu papildu informāciju vai apliecināšanu dokumentu, kas Iestādei nepieciešams, lai tā varētu pilnībā veikt šajā regulā minētos pienākumus attiecībā uz reģistra darbību;
 - b) grozītu pielikumā pievienoto oficiālās deklarācijas standarta veidlapu attiecībā uz informāciju, kas pieteikuma iesniedzējam vajadzības gadījumā jānorāda, lai nodrošinātu, ka par veidlapas parakstītāju, tā pilnvarām un Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu, ko šī persona ir pilnvarota pārstāvēt saistībā ar šo deklarāciju, ir iegūta pietiekama informācija.
4. Dokumenti, kas Iestādei tiek iesniegti kopā ar pieteikumu, tiek nekavējoties publiskoti 32. pantā minētajā tīmekļa vietnē.

9. pants

Iestādes īstenošana pieteikuma izskatīšana un lēmuma pieņemšana

1. Iestāde izskata pieteikumu, lai pārliecinātos, vai pieteikuma iesniedzējs atbilst 3. pantā izklāstītajiem reģistrācijas nosacījumiem un vai statūti atbilst 4. un 5. pantā minētajiem noteikumiem.
2. Iestāde pieņem lēmumu reģistrēt pieteikuma iesniedzēju, ja vien netiek konstatēts, ka pieteikuma iesniedzējs neatbilst 3. pantā izklāstītajiem reģistrācijas nosacījumiem vai ka statūti neatbilst 4. un 5. pantā minētajiem noteikumiem.

Iestāde publicē savu lēmumu par pieteikuma iesniedzēja reģistrāciju viena mēneša laikā no reģistrācijas pieteikuma saņemšanas dienas vai, ja ir piemērojamas 15. panta 4. punktā minētās procedūras, četru mēnešu laikā no reģistrācijas pieteikuma saņemšanas dienas.

Ja pieteikums ir nepilnīgs, Iestāde nekavējoties prasa pieteikuma iesniedzējam sniegt nepieciešamo papildinformāciju. Otrajā daļā minēto termiņu nosaka, tikai sākot no datuma, kad Iestāde ir saņēmusi pilnīgu pieteikumu.

3. Tiek uzskatīts, ka Iestādei, lai tā pārliecinātos par to, vai pieteikuma iesniedzējs atbilst 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā vai 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem atkarībā no tā, kuri no šiem nosacījumiem ir piemērojami attiecīgā gadījumā, pietiek ar aizpildītu 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto oficiālās deklarācijas standarta veidlapu.

4. Iestādes lēmumu par pieteikuma iesniedzēja reģistrēšanu kopā ar attiecīgās partijas vai fonda statūtiem publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Lēmumu neregistrēt pieteikuma iesniedzēju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, sīki izklāstot atteikuma iemeslus.

5. Par visiem grozījumiem dokumentos vai statūtos, kas iesniegti kopā ar reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar 8. panta 2. punktu, informē Iestādi, kas atjaunina reģistru, ieviešot attiecīgās izmaiņas, atbilstīgi 15. panta 2. un 4. punktā izklāstītajām procedūrām.

6. Eiropas politiskajā partijā ietilpstošu partiju atjauninātu sarakstu, kas pievienots partijas statūtiem saskaņā ar 4. panta 2. punktu, nosūta Iestādei reizi gadā. Par izmaiņām, kuru dēļ Eiropas politiskā partija varētu vairs neatbilst 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstītajām prasībām, Iestādei paziņo četru nedēļu laikā no šādu izmaiņu rašanās dienas.

10. pants

Atbilstības reģistrācijas nosacījumiem un prasībām pārbaude

1. Neskarot 3. punktā izklāstīto procedūru, Iestāde regulāri pārbauda to, vai reģistrētās Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi joprojām ievēro 3. pantā norādītos reģistrācijas nosacījumus un 4. panta 1. punkta a), b) un d) līdz f) apakšpunktā un 5. panta 1. punkta a) līdz e) un g) apakšpunktā norādītos pārvaldības noteikumus.

2. Ja Iestāde konstatē, ka vairs netiek ievērots kāds no šā panta 1. punktā minētajiem reģistrācijas nosacījumiem vai pārvaldības noteikumiem, izņemot 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos nosacījumus, tā par to informē attiecīgo Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu.

3. Eiropas Parlaments, Padome un Komisija var iesniegt Iestādei pieprasījumu pārbaudīt to, vai konkrēta Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds ievēro 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos nosacījumus. Šādos un 16. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētos gadījumos Iestāde prasa ar 11. pantu izveidotajai neatkarīgu ievērojamu personu komitejai sniegt atzinumu par šo jautājumu. Komiteja sniedz savu atzinumu divu mēnešu laikā.

Ja Iestādes rīcībā nonāk informācija, kas var radīt šaubas par to, vai konkrēta Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds ievēro 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos nosacījumus, Iestāde par to informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, lai radītu tiem iespēju iesniegt šā punkta pirmajā daļā minēto pieprasījumu par pārbaudes veikšanu. Neskarot šā punkta pirmo daļu, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija savu nodomu dara zināmu divu mēnešu laikā no minētās informācijas saņemšanas.

Šā punkta pirmajā un otrajā daļā paredzētās procedūras nesāk, ja līdz Eiropas Parlamenta vēlēšanām ir palikuši ne vairāk kā divi mēneši.

Iestāde, ņemot vērā Komitejas atzinumu, lemj par to, vai anulēt attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrāciju. Iestādes lēmums tiek pienācīgi pamatots.

Lēmumu par Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrācijas anulēšanu saistībā ar 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā vai 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minēto nosacījumu neievērošanu Iestāde var pieņemt tikai šo noteikumu nepārprotama un smaga pārkāpuma gadījumā. Tas tiek darīts, ievērojot 4. punktā norādīto procedūru.

4. Eiropas Parlaments un Padome tiek informēti par Iestādes lēmumu anulēt Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrāciju saistībā ar 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā vai 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minēto nosacījumu nepārprotamu un smagu pārkāpumu. Lēmums stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešu laikā no dienas, kurā

Eiropas Parlaments un Padome tika informēti par lēmumu, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav paiduši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Iestādi par to, ka neizvirzīs iebildumus. Ja Eiropas Parlaments un Padome pauž iebildumus, Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu no reģistra nesvītros.

Eiropas Parlaments un Padome var paust iebildumus pret šo lēmumu tikai tādu iemeslu dēļ, kas ir saistīti ar 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētā reģistrācijas nosacījuma novērtēšanu.

Attiecīgo Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu informē par to, ka ir saņemti iebildumi par Iestādes lēmumu anulēt to reģistrāciju.

Eiropas Parlaments un Padome pieņem nostāju saskaņā ar saviem lēmumu pieņemšanas noteikumiem, kas noteikti atbilstīgi Līgumiem. Visi iebildumi tiek attiecīgi pamatoti un publiskoti.

5. Iestādes lēmumu anulēt Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrāciju, par kuru saskaņā ar šā panta 4. punktā norādītajām procedūrām nav saņemti iebildumi, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, pievienojot tam sīku reģistrācijas anulēšanas iemeslu izklāstu, un tas stājas spēkā trīs mēnešus pēc publicēšanas dienas.

6. Eiropas politiskais fonds automātiski zaudē savu Eiropas politiskā fonda statusu, ja Eiropas politiskā partija, ar kuru tas ir saistīts, tiek svītrots no reģistra.

11. pants

Neatkarīgu ievērojamu personu komiteja

1. Ar šo tiek izveidota neatkarīgu ievērojamu personu komiteja ("komiteja"). Tajā ir seši locekļi, no kuriem Eiropas Parlaments, Padome un Komisija katrs ieceļ divus locekļus. Komitejas locekļus izraugās, pamatojoties uz viņu personīgajām un profesionālajām īpašībām. Locekļi nav Eiropas Parlamenta deputāti, Padomes vai Komisijas locekļi, viņiem nav vēlēta mandāta, viņi nav Eiropas Savienības iestāžu ierēdņi vai citi darbinieki, un viņi netiek nodarbināti un nav bijuši nodarbināti nevienā Eiropas politiskajā partijā vai Eiropas politiskajā fondā.

Komitejas locekļi, veicot savus pienākumus, ir pilnīgi neatkarīgi. Viņi nelūdz un nepieņem iestāžu vai valdību, vai kādu citu struktūru, amatpersonu vai aģentūru norādījumus un atturas no jebkādas rīcības, kas nav savienojama ar viņu pienākumiem.

Komitejas locekļus ikreiz ieceļ sešu mēnešu laikā no brīža, kad beigusies pirmā pēc katrām Eiropas Parlamenta vēlēšanām rīkotā Eiropas Parlamenta sesija. Locekļu pilnvaras nav atjaunojamas.

2. Komiteja pieņem savu reglamentu. Komitejas priekšsēdētāju saskaņā ar minēto reglamentu ievēlē tās locekļi no sava vidus. Komitejas sekretariātu un finansējumu nosaka Eiropas Parlaments. Komitejas sekretariāts savā darbībā ir pakļauts vienīgi komitejai.

3. Ja Iestāde pieprasa, komiteja sniedz atzinumu par jebkādiem iespējamiem Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda nepārprotamiem un nopietniem to vērtību pārkāpumiem, kuras ir Eiropas Savienības pamatā, kā tas noteikts 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā. Šajā nolūkā komiteja var pieprasīt Iestādei, Eiropas Parlamenta dienestiem, attiecīgajai Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam, citām politiskajām partijām, politiskajiem fondiem vai citām ieinteresētajām personām jebkādas attiecīgos dokumentus un pierādījumus, kā arī uzklaut to pārstāvjus.

Sagatavojot atzinumus, komiteja pilnībā ņem vērā pamattiesības uz biedrošanās brīvību un nepieciešamību nodrošināt Eiropā politisko partiju plurālismu.

Komitejas atzinums nekavējoties tiek publiskots.

III NODAĻA

EIROPAS POLITISKO PARTIJU UN EIROPAS POLITISKO FONDU TIESISKAIS STATUSS

12. pants

Tiesībspēja

Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem ir Eiropas līmeņa tiesībspēja.

13. pants

Juridiskā atzīšana un rīcībspēja

Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskos fondus juridiski atzīst un tiem piemīt rīcībspēja visās dalībvalstīs.

14. pants

Piemērojamās tiesības

1. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskos fondus reglamentē šī regula.
2. Jautājumos, kurus šī regula nereglamentē, vai – ja jautājumi ir reglamentēti tikai daļēji – attiecībā uz aspektiem, kas nav ietverti regulā, Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskos fondus reglamentē piemērojamie valsts tiesību aktu noteikumi dalībvalstī, kurā atrodas to attiecīgās mītnes.

Darbību, ko Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi veic citās dalībvalstīs, reglamentē attiecīgie šo dalībvalstu tiesību akti.

3. Jautājumos, kurus nereglamentē šī regula vai saskaņā ar 2. punktu piemērojamie noteikumi, vai – ja tie attiecīgos jautājumus reglamentē tikai daļēji – attiecībā uz aspektiem, kas neietilpst regulējamā jomā, Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskos fondus reglamentē to attiecīgo statūtu noteikumi.

15. pants

Eiropas līmeņa tiesībspējas iegūšana

1. Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds iegūst Eiropas līmeņa tiesībspēju dienā, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicēts saskaņā ar 9. pantu pieņemtais Iestādes lēmums to reģistrēt.
2. Ja dalībvalsts, kurā atrodas Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja mītne, pieprasa, saskaņā ar 8. pantu iesniegtajam pieteikumam pievieno šis dalībvalsts izdoto paziņojumu, kurā apliecināts, ka pieteikuma iesniedzējs nodrošinājis atbilstību visām attiecīgajām valsts prasībām pieteikuma iesniegšanai un ka tā statūti atbilst 14. panta 2. punkta pirmajā daļā minētajiem spēkā esošajiem tiesību aktiem.
3. Gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējam ir tiesībspēja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, Eiropas līmeņa tiesībspējas iegūšanu minētā dalībvalsts uzskata par pāreju no valsts līmeņa tiesībspējas uz turpmāko Eiropas līmeņa tiesībspēju. Šī pēdējā pilnībā saglabā bijušā valsts tiesību subjekta, kurš beidz pastāvēt, jau pastāvošās tiesības un pienākumus. Attiecīgā dalībvalsts nepiemēro pārmērīgus nosacījumus saistībā ar šādu pāreju. Pieteikuma iesniedzējs saglabā savu mītni attiecīgajā dalībvalstī, kamēr netiek publicēts lēmums saskaņā ar 9. pantu.
4. Ja dalībvalsts, kurā atrodas pieteikuma iesniedzēja mītne, to pieprasa, Iestāde nosaka 1. punktā minēto publikācijas datumu tikai pēc apspriešanās ar šo dalībvalsti.

16. pants

Eiropas līmeņa tiesībspējas izbeigšanās

1. Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds zaudē savu Eiropas līmeņa tiesībspēju pēc tam, kad stājies spēkā Iestādes lēmums svītrot to no reģistra, kā tas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Lēmums stājas spēkā trīs mēnešus pēc šādas publikācijas, ja vien attiecīgā Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds nepieprasa noteikt īsāku laikposmu.
2. Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu svīturo no reģistra ar Iestādes lēmumu:
 - a) saskaņā ar 10. panta 2. līdz 5. punktu pieņemtā lēmuma rezultātā;
 - b) 10. panta 6. punktā paredzētajos apstākļos;
 - c) pēc attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai attiecīgā Eiropas politiskā fonda pieprasījuma; vai
 - d) šā panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajos gadījumos.
3. Ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds nopietni nav pildījis attiecīgās saistības saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, kā to paredz 14. panta 2. punkta pirmā daļa, mītnes dalībvalsts var adresēt Iestādei pienācīgi motivētu reģistrācijas anulēšanas pieprasījumu, kurā precīzi un izsmeljoši jānorāda nelikumīgās darbības un konkrētās valsts līmeņa prasības, kuras nav izpildītas. Šādos gadījumos Iestāde:

- a) jautājumos, kuri ekskluzīvi vai pārsvarā saistīti ar elementiem, kas skar LES 2. pantā minēto vērtību ievērošanu, uz kuru pamata ir dibināta Eiropas Savienība, ierosina pārbaudes procedūru saskaņā ar 10. panta 3. punktu. Piemēro arī 10. panta 4., 5. un 6. punktu;
- b) pārējos jautājumos un ja ar attiecīgās dalībvalsts pamatoto pieprasījumu tiek apstiprināts, ka visi valsts līmenī pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir jau izmantoti, nolemj svītrot attiecīgo Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu no reģistra.

Ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds nav pildījis attiecīgās saistības saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, kā to paredz 14. panta 2. punkta otrā daļa, un ja jautājums ekskluzīvi vai pārsvarā saistīts ar elementiem, kas skar LES 2. pantā minēto vērtību ievērošanu, uz kuru pamata ir dibināta Eiropas Savienība, attiecīgā dalībvalsts var adresēt Iestādei pieprasījumu saskaņā ar šā punkta pirmās daļas noteikumiem. Iestāde rīkojas saskaņā ar šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

Visos gadījumos Iestāde rīkojas bez liekas kavēšanās. Iestāde informē attiecīgo dalībvalsti un attiecīgo Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu par turpmāko rīcību, ņemot vērā pamatoto reģistrācijas anulēšanas pieprasījumu.

4. Iestāde nosaka 1. punktā minēto publikācijas datumu pēc apspriešanās ar dalībvalsti, kurā atrodas Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda mītne.

5. Ja attiecīgā Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds iegūst tiesībspēju saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas tās/tā mītne, šī dalībvalsts uzskata, ka Eiropas līmeņa tiesībspēja ir pārveidota par valsts līmeņa tiesībspēju, kas pilnībā saglabā pirms tam pastāvējušās bijušā Eiropas tiesību subjekta tiesības un pienākumus. Attiecīgā dalībvalsts nepiemēro aizliedzošus nosacījumus saistībā ar šādu pāreju.

6. Ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds neiegūst tiesībspēju saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas tās/tā mītne, to likvidē saskaņā ar šajā dalībvalstī piemērojamiem tiesību aktiem. Attiecīgā dalībvalsts var pieprasīt, ka pirms likvidācijas attiecīgā partija vai fonds iegūst valsts līmeņa tiesībspēju saskaņā ar 5. punkta noteikumiem.

7. Visās 5. un 6. punktā minētajās situācijās attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka ir pilnībā ievērots 3. panta bezpeļņas nosacījums. Iestāde un Eiropas Parlamenta kredītrikotājs var vienoties ar attiecīgo dalībvalsti par Eiropas līmeņa tiesībspējas izbeigšanas kārtību, jo īpaši, lai nodrošinātu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saņemto līdzekļu atgūšanu un atbilstoši 27. pantam uzlikto jebkādu finansiālo sankciju samaksu.

IV NODAĻA

FINANSĒŠANAS NOTEIKUMI

17. pants

Finansēšanas nosacījumi

1. Eiropas politiskā partija, kura reģistrēta saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem un procedūrām, kuru Eiropas Parlamentā pārstāv vismaz viens loceklis un attiecībā uz kuru neizpildās neviens no izslēgšanas kritērijiem, kas minēti Finanšu regulas 106. panta 1. punktā, var pieteikties finansējumam no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saskaņā ar noteikumiem, ko publicējis Eiropas Parlamenta kredītrikotājs uzaicinājumā izdarīt iemaksas.

2. Eiropas politiskais fonds, kurš saistīts ar Eiropas politisko partiju, kas ir tiesīga pieteikties finansējumam saskaņā ar 1. punktu, kurš reģistrēts saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem un procedūrām un attiecībā uz kuru neizpildās neviens no izslēgšanas kritērijiem, kas minēti Finanšu regulas 106. panta 1. punktā, var pieteikties finansējumam no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saskaņā ar noteikumiem, ko publicējis Eiropas Parlamenta kredītrikotājs uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus.

3. Lai noteiktu tiesības saņemt finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saskaņā ar šā panta 1. punktu un 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu un lai piemērotu 19. panta 1. punkta noteikumus, Eiropas Parlamenta deputātu uzskata tikai par vienas Eiropas politiskās partijas biedru, kas attiecīgā gadījumā ir tā partija, ar kuru finansējuma pieteikuma iesniegšanas pēdējā dienā ir saistīta viņa valsts vai reģiona politiskā partija.

4. Finanšu iemaksas vai dotācijas no Eiropas Savienības vispārējā budžeta nepārsniedz 85 % no gada atmaksājamiem izdevumiem, kas norādīti Eiropas politiskās partijas budžetā, un 85 % no attaisnotajām izmaksām, kas radušās Eiropas politiskajam fondam. Eiropas politiskās partijas var izmantot visas vēl neizmantotās Savienības iemaksas, kas piešķirtas atmaksājamo izdevumu segšanai, nākamā finanšu gada laikā pēc to piešķiršanas. Summas, kas nav izmantotas pēc minētā finanšu gada, atgūst saskaņā ar Finanšu regulu.

5. Ievērojot 21. un 22. pantā noteiktos ierobežojumus, ar finanšu iemaksām atmaksājami izdevumi ietver administratīvos izdevumus un ar tehnisko palīdzību, sanāksmēm, pētījumiem, pārrobežu pasākumiem, pētniecību, informatīvo darbību un publikācijām saistītos izdevumus, kā arī izdevumus, kas saistīti ar kampaņām.

18. pants

Pieteikums finansējuma saņemšanai

1. Lai saņemtu finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds, kas atbilst 17. panta 1. vai 2. punkta nosacījumiem, iesniedz pieteikumu Eiropas Parlamentam pēc uzaicinājuma veikt iemaksas vai iesniegt priekšlikumus.

2. Eiropas politiskā partija un Eiropas politiskais fonds pieteikuma iesniegšanas laikā ievēro 23. pantā minētos pienākumus un no pieteikuma iesniegšanas dienas līdz finanšu gada vai darbības beigām, uz ko attiecas iemaksa vai dotācija, ir reģistrēti reģistrā un nav pakļauti nekādām sankcijām, kas paredzētas 27. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunkta v) un vi) punktā.

3. Eiropas politiskais fonds pieteikumā iekļauj savu ikgadējo darba programmu vai rīcības plānu.

4. Eiropas Parlamenta atbildīgais kredītrīkotājs pieņem lēmumu trīs mēnešu laikā pēc uzaicinājuma veikt iemaksas vai iesniegt priekšlikumus termiņa beigām un apstiprina un pārvalda attiecīgās apropriācijas saskaņā ar Finanšu regulu.

5. Eiropas politiskais fonds var pieteikties finansējumam no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vienīgi ar tās Eiropas politiskās partijas starpniecību, ar kuru tas ir saistīts.

19. pants

Piešķiršanas kritēriji un līdzekļu sadale

1. Attiecīgās apropriācijas, kas ir pieejamas Eiropas politiskajām partijām un Eiropas politiskajiem fondiem, kuriem ir piešķirtas iemaksas vai dotācijas saskaņā ar 18. pantu, ik gadus sadala, balstoties uz šādu sadales shēmu:

— 15 % sadala vienādās daļās starp saņēmējām Eiropas politiskajām partijām,

— 85% sadala starp saņēmējām Eiropas politiskajām partijām proporcionāli to Eiropas Parlamentā ievēlēto deputātu skaitam.

Tādu pašu sadales shēmu izmanto, lai piešķirtu finansējumu Eiropas politiskajiem fondiem, pamatojoties uz to saistību ar kādu no Eiropas politiskajām partijām.

2. Sadale, kas minēta 1. punktā, pamatojas uz Eiropas Parlamentā ievēlēto deputātu skaitu, kuri ir pieteikuma iesniedzējas Eiropas politiskās partijas biedri finansējuma pieteikuma iesniegšanas termiņa pēdējā dienā, ņemot vērā 17. panta 3. punktu.

Pēc minētās dienas jebkuras minētā skaita izmaiņas neietekmē attiecīgo finansējuma daļu starp Eiropas politiskajām partijām vai Eiropas politiskajiem fondiem. Tas neskar 17. panta 1. punkta prasību, ka Eiropas politisko partiju Eiropas Parlamentā pārstāv vismaz viens tās biedrs.

20. pants

Ziedojumi un iemaksas

1. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi var pieņemt ziedojumus no fiziskām vai juridiskām personām, un tie nepārsniedz EUR 18 000 gadā no viena ziedotāja.

2. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi, iesniedzot gada finanšu pārskatus saskaņā ar 23. pantu, nosūta arī sarakstu ar visiem ziedotājiem, kā arī to atbilstošajiem ziedojumiem, norādot katra ziedojuma veidu un vērtību. Šo punktu piemēro arī biedru iemaksām, ko veic Eiropas politiskajās partijās ietilpstošās partijas un Eiropas politiskajos fondos ietilpstošās organizācijas.

Attiecībā uz fizisku personu ziedojumiem, kas pārsniedz EUR 1 500, bet nepārsniedz vai ir vienādi ar EUR 3 000, attiecīgā Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds norāda, vai atbilstošie ziedotāji ir snieguši iepriekšēju piekrišanu publicēšanai saskaņā ar 32. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

3. Par ziedojumiem, ko Eiropas politiskā partija un Eiropas politiskais fonds saņēmuši sešu mēnešu laikā pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām, reizi nedēļā rakstiski paziņo Iestādei saskaņā ar 2. punktu.

4. Par katru atsevišķu ziedojumu, kas pārsniedz EUR 12 000 un ko ir pieņēmusi Eiropas politiskā partija un Eiropas politiskais fonds, nekavējoties rakstiski paziņo Iestādei saskaņā ar 2. punktu.
 5. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi nepieņem:
 - a) anonīmus ziedojumus vai iemaksas;
 - b) ziedojumus no Eiropas Parlamenta politisko grupu budžeta;
 - c) ziedojumus no jebkuras publiskas iestādes (dalībvalsts vai trešās valsts) vai no jebkura uzņēmuma, attiecībā uz kuru šāda publiska iestāde var tieši vai netieši īstenot dominējošu ietekmi atbilstīgi savām īpašumtiesībām uz to, savai finansiālajai līdzdalībai tajā vai noteikumiem, kuri attiecas uz šo uzņēmumu; vai
 - d) ziedojumus no jebkādam privātām vienībām, kas atrodas kādā trešā valstī, vai no kādas trešās valsts indivīdiem, kuri nav tiesīgi balsot Eiropas vēlēšanās.
 6. Ziedojumu, kas nav atļauts saskaņā ar šo regulu, 30 dienu laikā pēc dienas, kad Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds to saņēmis:
 - a) atmaksā ziedotājam vai personai, kas rīkojas ziedotāja vārdā; vai
 - b) ja ziedojumu atmaksāt nav iespējams, par to paziņo Iestādei un Eiropas Parlamentam. Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs izdod iekasēšanas rīkojumu un pilnvaro atgūšanu saskaņā ar Finanšu regulas 78. un 79. panta noteikumiem. Līdzekļus ieraksta kā vispārējos ieņēmumus Eiropas Savienības vispārējā budžeta Eiropas Parlamenta iedaļā.
 7. Eiropas politiskās partijas biedru iemaksas ir pieļaujamas. Šādu iemaksu apjoms nepārsniedz 40 % no attiecīgās Eiropas politiskās partijas gada budžeta.
 8. Iemaksas Eiropas politiskajā fondā, ko veic tā biedri un Eiropas politiskā partija, ar kuru tas ir saistīts, ir pieļaujamas. Šādu iemaksu apjoms nepārsniedz 40 % no minētā Eiropas politiskā fonda gada budžeta, un tās nevar būt iegūtas no līdzekļiem, ko no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saņēmusi Eiropas politiskā partija saskaņā ar šo regulu.
- Pierādīšanas pienākums ir attiecīgajai Eiropas politiskajai partijai, kas savos pārskatos skaidri norāda to līdzekļu izcelsmi, kas izmantoti, lai finansētu ar to saistīto Eiropas politisko fondu.
9. Neskarot 7. un 8. punktu, Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi var akceptēt pilsoņu, kas ir to biedri, iemaksas apmērā līdz EUR 18 000 gadā no viena biedra, ja šādas iemaksas attiecīgais biedrs veicis savā vārdā.
- Pirmajā daļā norādītā robežvērtība netiek piemērota, ja attiecīgais biedrs ir arī ievēlēts par Eiropas Parlamenta, valsts parlamenta, reģionālā parlamenta vai reģionālās asamblejas deputātu.
10. Iemaksas, kuras šajā regulā nav atļautas, tiek atmaksātas saskaņā ar 6. punktu.

21. pants

Kampaņu finansēšana saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām

1. Ievērojot šā punkta otro daļu, Eiropas politisko partiju finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai no jebkāda cita avota drīkst izmantot, lai finansētu kampaņas, ko Eiropas politiskās partijas rīko saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām, kurās tās vai to biedri piedalās, kā noteikts 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā.

Saskaņā ar 8. pantu Aktā par Eiropas Parlamenta locekļu ievēlēšanu vispārējās tiesās vēlēšanās⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta vēlēšanu izdevumu finansēšanu un iespējamus ierobežojumus politiskajām partijām, kandidātiem un trešām personām papildus dalībai tajās katrā dalībvalstī reglamentē valsts tiesību akti.

2. Izdevumus, kas saistīti ar 1. punktā minētajām kampaņām, Eiropas politiskā partija skaidri norāda gada finanšu pārskatā.

22. pants

Finansēšanas aizliegums

1. Neatkarīgi no 21. panta 1. punkta Eiropas politisko partiju finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai no jebkāda cita avota nedrīkst izmantot, lai tieši vai netieši finansētu citas politiskās partijas, un jo īpaši valstu partijas vai kandidātus. Uz šīm valstu politiskajām partijām un kandidātiem arī turpmāk attiecas valsts noteikumi.

⁽¹⁾ OV L 278, 8.10.1976., 5. lpp.

2. Eiropas politisko fondu finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai no jebkāda cita avota neizmanto citam nolūkam, izņemot, lai finansētu to uzdevumus, kā uzskaitīts 2. panta 4. punktā, un lai segtu izdevumus, kas tieši saistīti ar mērķiem, kuri izklāstīti to statūtos saskaņā ar 5. pantu. Jo īpaši to neizmanto, lai tieši vai netieši finansētu vēlēšanas, politiskās partijas vai kandidātus, vai citus fondus.

3. Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansējumu no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai no jebkāda cita avota neizmanto, lai finansētu tautas nobalsošanas kampaņas.

V NODAĻA

KONTROLE UN SANKCIJAS

23. pants

Pārskati, paziņošanas un revīzijas pienākums

1. Vēlākais sešu mēnešu laikā pēc finanšu gada beigām Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi iesniedz Iestādei, nosūtot kopiju Eiropas Parlamenta kredītrīkotājam un kompetentajam valsts kontaktpunktam to mītnes dalībvalstī:

- a) gada finanšu pārskatus un pievienotās piezīmes par ieņēmumiem un izdevumiem, aktīviem un saistībām finanšu gada sākumā un beigās saskaņā ar savas mītnes dalībvalsts tiesību aktiem un gada finanšu pārskatus, kuru pamatā ir starptautiskie grāmatvedības standarti, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1606/2002 ⁽¹⁾ 2. pantā;
- b) neatkarīgas organizācijas vai eksperta sagatavotu ārējās revīzijas ziņojumu par gada finanšu pārskatiem, kas aptver gan šo gada finanšu pārskatu ticamību, gan tajā norādīto ieņēmumu un izdevumu likumību un pareizību;
- c) sarakstu ar ziedotājiem un iemaksu izdarītājiem un atbilstošajiem ziedojumiem un iemaksām, kas paziņoti saskaņā ar 20. panta 2., 3. un 4. punktu.

2. Ja izdevumi Eiropas politiskajai partijai radušies kopīgi ar valstu politiskajām partijām vai Eiropas politiskajam fondam – kopīgi ar valstu politiskajiem fondiem vai ar citām organizācijām, pierādījumus par izdevumiem, kas radušies Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam tieši vai caur šīm trešām personām, iekļauj gada finanšu pārskatā, kas minēts 1. punktā.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās neatkarīgās ārējās organizācijas vai ekspertus izvēlas, pilnvaro un apmaksā Eiropas Parlaments. Tie tiek pienācīgi pilnvaroti revidēt pārskatus saskaņā ar to mītnes vai uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī piemērojamiem tiesību aktiem.

4. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi sniedz neatkarīgo organizāciju vai ekspertu pieprasīto informāciju, kas tiem nepieciešama revīzijas veikšanai.

5. Neatkarīgās organizācijas vai eksperti informē Iestādi un Eiropas Parlamenta kredītrīkotāju par jebkādam aizdomām par nelikumīgām darbībām, krāpšanu vai korupciju, kas var kaitēt Savienības finansiālajām interesēm. Iestāde un Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs informē par to attiecīgos valsts kontaktpunktus.

24. pants

Vispārējie kontroles noteikumi

1. Šajā regulā paredzēto Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu pienākumu īstenošanas kontroli veic Iestāde, Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs un kompetentās dalībvalstis, savstarpēji sadarbojoties.

2. Iestāde kontrolē, vai Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi pilda pienākumus, kas izriet no šīs regulas, jo īpaši saistībā ar 3. pantu, 4. panta 1. punkta a), b) un d) līdz f) apakšpunktu, 5. panta 1. punkta a) līdz e) un g) apakšpunktu, 9. panta 5. un 6. punktu, 20., 21. un 22. pantu.

Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs saskaņā ar Finanšu regulu kontrolē, vai Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi īsteno pienākumus saistībā ar Savienības finansējumu, kuri izriet no šīs regulas. Veicot šādu kontroli, Eiropas Parlaments īsteno nepieciešamos pasākumus tādas krāpšanas novēršanas un apkarošanas jomā, kura ietekmē Savienības finansiālās intereses.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.).

3. Iestādes un Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja veikto kontroli, kas minēta 2. punktā, neattiecina uz to, vai Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi pilda pienākumus, kas izriet no 14. pantā minētajiem piemērojamajiem valsts tiesību aktiem.

4. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi sniedz Iestādes, Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja, Revīzijas palātas, Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) vai dalībvalstu pieprasīto informāciju, kas nepieciešama, lai veiktu kontroles, par kurām tie ir atbildīgi saskaņā ar šo regulu.

Pēc pieprasījuma un kontroles par atbilstību 20. pantam nolūkos Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi sniedz Iestādei informāciju par iemaksām, kuras veikuši individuāli biedri, un par šādu biedru identitāti. Turklāt attiecīgos gadījumos Iestāde var pieprasīt Eiropas politiskajām partijām sniegt to biedru parakstītus atbilstības paziņojumus, kuriem ir vēlēts mandāts, kontroles veikšanai par atbilstību 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmajā daļā minētajam nosacījumam.

25. pants

Īstenošana un kontrole attiecībā uz Savienības finansējumu

1. Apropriācijas Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšanai nosaka saskaņā ar ikgadējo budžeta procedūru un īsteno saskaņā ar šo regulu un Finanšu regulu.

Noteikumus attiecībā uz iemaksām un dotācijām nosaka Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs uzaicinājumā veikt iemaksas un uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus.

2. Finansējuma, kas saņemts no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, un tā izmantošanas kontroli īsteno saskaņā ar Finanšu regulu.

Kontroli veic arī, pamatojoties uz ikgadēju revīziju, ko veic neatkarīgs ārējais revidents, kā paredzēts 23. panta 1. punktā.

3. Revīzijas palāta īsteno savas revīzijas pilnvaras saskaņā ar LESD 287. pantu.

4. Eiropas politiskā partija un Eiropas politiskais fonds, kas ir saņēmuši finansējumu saskaņā ar šo regulu, pēc Revīzijas palātas pieprasījuma iesniedz tai dokumentus vai informāciju, kas Revīzijas palātai vajadzīga, lai tā varētu veikt savus pienākumus.

5. Iemaksu un dotāciju lēmumā vai nolīgumā skaidri paredz, ka Eiropas Parlaments un Revīzijas palāta revidē Eiropas politisko partiju, kas saņēmusi iemaksas, vai Eiropas politisko fondu, kas ir saņēmis dotāciju no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, pamatojoties uz grāmatvedības dokumentiem un uz vietas.

6. Revīzijas palāta un Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs vai jebkura cita ārēja struktūra, ko pilnvarojis Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs, var veikt vajadzīgās pārbaudes uz vietas, lai pārbaudītu izdevumu likumību un iemaksu un dotāciju lēmuma vai nolīguma noteikumu pienācīgu īstenošanu, un Eiropas politisko fondu gadījumā – darba programmas vai darbības pienācīgu īstenošanu. Konkrētā Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds sniedz dokumentus vai informāciju, kas vajadzīga, lai izpildītu šo uzdevumu.

7. OLAF var veikt izmeklēšanu, tostarp klātienes pārbaudes un inspekcijas, saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽²⁾, lai noteiktu, vai notikusi krāpšana, korupcija vai kāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses saistībā ar iemaksām vai dotācijām saskaņā ar šo regulu. Attiecīgā gadījumā rezultāti var būt par pamatu atgūšanas lēmumiem, ko pieņem Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

26. pants

Tehniskā palīdzība

Visu veidu tehniskā palīdzība, ko Eiropas Parlaments sniedz Eiropas politiskajām partijām, pamatojas uz vienlīdzīgas attieksmes principu. To piešķir saskaņā ar nosacījumiem, kas nav nelabvēlīgāki par nosacījumiem, kuri noteikti citām ārējām organizācijām un apvienībām, kam var piešķirt līdzīgus atvieglojumus, un to sniedz pret faktūrrēķinu un samaksu.

27. pants

Sankcijas

1. Saskaņā ar 16. pantu Iestāde izlemj sankcijas veidā svītrot Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu no reģistra šādās situācijās:

- a) ja attiecībā uz attiecīgo partiju vai fondu ir pieņemts tiesas spriedums, kuram ir *res judicata* spēks, par nelikumīgām darbībām, kas kaitē Savienības finanšu interesēm, kā tas noteikts Finanšu regulas 106. panta 1. punktā;
- b) ja saskaņā ar 10. panta 2. līdz 5. punktā paredzētajām procedūrām ir noteikts, ka tā/tas vairs neatbilst vienam vai vairākiem no 3. panta 1. punkta a), c) un e) apakšpunktā vai 3. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem; vai
- c) ja dalībvalsts iesniegtais reģistrācijas anulēšanas pieprasījums, kura pamatā ir nopietna valsts tiesību aktos paredzēto pienākumu neizpilde, atbilst 16. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētajām prasībām.

2. Iestāde uzliek finansiālas sankcijas šādās situācijās:

a) izdarīti nekvantificējami pārkāpumi:

- i) neatbilstības gadījumā 9. panta 5. vai 6. punkta prasībām;
- ii) ja netiek pildītas saistības un ja Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda saskaņā ar 4. panta 1. punkta a), b) un d) līdz f) apakšpunktu un 5. panta 1. punkta a), b), d) un e) apakšpunktu sniegtā informācija nav atbilstoša;
- iii) ja nav iesniegts saraksts ar ziedotājiem un to atbilstošajiem ziedojumiem saskaņā ar 20. panta 2. punktu vai nav iesniegts paziņojums par ziedojumiem saskaņā ar 20. panta 3. un 4. punktu;
- iv) gadījumos, kad Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds nav ievērojis 23. panta 1. punktā vai 24. panta 4. punktā noteiktos pienākumus;
- v) ja attiecībā uz Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu ir pieņemts tiesas spriedums, kuram ir *res judicata* spēks, par nelikumīgām darbībām, kas kaitē Savienības finanšu interesēm, kā tas noteikts Finanšu regulas 106. panta 1. punktā;
- vi) ja attiecīgā Eiropas politiskā partija vai attiecīgais Eiropas politiskais fonds kādā brīdī tīši nav sniedzis informāciju vai tīši sniedzis nepareizu vai maldinošu informāciju vai kad organizācijas, kuras ar šo regulu ir pilnvarotas veikt revīzijas vai pārbaudes par finansējuma saņēmējiem no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, atklāj neprecizitātes gada finanšu pārskatos, kuras saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 1606/2002 2. pantā, uzskatāmas par posteņu neuzrādīšanu vai nepareizu uzrādīšanu;

b) izdarīti kvantificējami pārkāpumi:

- i) Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds ir pieņēmis ziedojumus un iemaksas, kas nav atļautas saskaņā ar 20. panta 1. vai 5. punktu, ja vien nav izpildīti 20. panta 6. punkta nosacījumi;
- ii) neatbilstības gadījumā 21. un 22. panta prasībām.

3. Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs var uz laikposmu līdz pieciem gadiem izslēgt Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu no turpmāka Savienības finansējuma vai līdz 10 gadiem gadījumos, kad tā/tas izdarījis atkārtotu pārkāpumu piecu gadu laikā, ja tā/tas atzīts par vainīgu jebkādos 2. punkta a) apakšpunkta v) un vi) punktā uzskaitītajos pārkāpumos. Šis noteikums neskar Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja pilnvaras, kas paredzētas Finanšu regulas 204.n pantā.

4. Šā panta 2. un 3. punkta piemērošanas nolūkos Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam piemēro šādas finansiālas sankcijas:

- a) nekvantificējamu pārkāpumu gadījumos – fiksētu procentuālo apmēru no attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda gada budžeta:

- 5 % vai
 - 7,5 %, ja izdarīti vienlaicīgi pārkāpumi, vai
 - 20 %, ja izdarīts atkārtots pārkāpums, vai
 - vienu trešdaļu no iepriekš norādītā procentuālā apmēra, ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds brīvprātīgi deklarējis pārkāpumu, pirms Iestāde uzsākusi oficiālu izmeklēšanu, pat vienlaicīgu vai atkārtotu pārkāpumu gadījumā, un attiecīgā partija vai fonds īstenojis attiecīgus koriģējošus pasākumus,
 - 50 % apmērā no attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda gada budžeta par iepriekšējo gadu, ja attiecībā uz to ir pieņemts tiesas spriedums, kuram ir *res judicata* spēks, par nelikumīgām darbībām, kas kaitē Savienības finanšu interesēm, kā tas noteikts Finanšu regulas 106. panta 1. punktā;
- b) kvantificējamu pārkāpumu gadījumā – fiksētu procentuālo apmēru no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām atbilstoši turpmāk norādītajai skalai, nepārsniedzot 10 % no attiecīgās Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda gada budžeta:
- 100 % no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām, ja tās nepārsniedz EUR 50 000, vai
 - 150 % no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām, ja tās pārsniedz EUR 50 000, bet nepārsniedz EUR 100 000, vai
 - 200 % no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām, ja tās pārsniedz EUR 100 000, bet nepārsniedz EUR 150 000, vai
 - 250 % no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām, ja tās pārsniedz EUR 150 000, bet nepārsniedz EUR 200 000, vai
 - 300 % no nepamatoti saņemtajām vai nepaziņotajām summām, ja tās pārsniedz EUR 200 000, vai
 - vienu trešdaļu no iepriekš norādītā procentuālā apmēra, ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds labprātīgi deklarējis pārkāpumu, pirms Iestāde un/vai Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs oficiāli uzsākuši izmeklēšanu, un attiecīgā partija vai fonds veicis attiecīgus koriģējošus pasākumus.

Lai piemērotu iepriekš norādītās procentu likmes, ikviens ziedojums vai maksājums jāapskata atsevišķi.

5. Ikreiz, kad Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds ir izdarījis vienlaicīgus šīs regulas pārkāpumus, tai/tam tiek noteikta tikai par smagāko pārkāpumu paredzētā sankcija, ja vien 4. punkta a) apakšpunkts neparedz citādi.

6. Uz šajā regulā paredzētajām sankcijām attiecinā piecu gadu noilguma termiņu, skaitot no dienas, kad attiecīgais pārkāpums izdarīts, bet turpināta vai atkārtota pārkāpuma gadījumā – skaitot no dienas, kurā pārkāpumi izbeigti.

28. pants

Sadarbība starp Iestādi, Eiropas Parlamenta kredītrīkotāju un dalībvalstīm

1. Iestāde, Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs un dalībvalstis, izmantojot valsts kontaktpunktus, apmainās ar informāciju un regulāri informē cits citu par jautājumiem, kas saistīti ar finansēšanas noteikumiem, kontrolēm un sankcijām.
2. Turklāt tie vienojas par to, kā šī informācijas apmaiņa notiek praktiski, tostarp par noteikumiem konfidencialas informācijas vai pierādījumu atklāšanai un par sadarbību dalībvalstu starpā.
3. Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs informē Iestādi par jebkādiem iegūtiem datiem, kuri var būt par iemeslu sankciju piemērošanai saskaņā ar 27. panta 2. līdz 4. punktu, lai Iestāde varētu veikt atbilstošus pasākumus.
4. Iestāde informē Eiropas Parlamenta kredītrīkotāju par ikvienu lēmumu, kas pieņemts par sankcijām, lai ļautu tam izdarīt attiecīgus secinājumus saskaņā ar Finanšu regulu.

29. pants

Koriģējoši pasākumi un labas pārvaldības principi

1. Pirms pieņemt galīgo lēmumu saistībā ar jebkuru no 27. pantā minētajām sankcijām, Iestāde vai Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs dod attiecīgajai Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam iespēju ieviest pasākumus, kas vajadzīgi, lai labotu situāciju pieņemamā laikposmā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Jo īpaši Iestāde vai Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs dod iespēju labot pārrakstīšanās un aritmētiskas kļūdas, vajadzības gadījumā iesniegt papildu dokumentus vai informāciju vai labot nenozīmīgas kļūdas.
2. Ja Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds nav veicis koriģējošos pasākumus 1. punktā noteiktajā termiņā, tiek lemts par atbilstošām sankcijām, kas minētas 27. pantā.
3. Panta 1. un 2. punktu nepiemēro apstākļos, kas noteikti 3. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunktā un 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

30. pants

Atgūšana

1. Pamatojoties uz Iestādes lēmumu no reģistra svītrot Eiropas politisko partiju vai Eiropas politisko fondu, Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs atceļ vai izbeidz spēkā esošu lēmumu vai nolīgumu par Savienības finansējumu, izņemot 16. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā paredzēto gadījumu. Turklāt tas atgūst jebkuru Savienības finansējumu, tostarp neiztērētos Savienības līdzekļus no iepriekšējiem gadiem.
 2. Eiropas politiskā partija vai Eiropas politiskais fonds, kam piemērota sankcija, pamatojoties uz jebkādu pārkāpumu, kas minēts 27. panta 1. punktā un 27. panta 2. punkta a) apakšpunkta v) un vi) punktā, vairs minētā iemesla dēļ neatbilst 18. panta 2. punkta noteikumiem. Tā rezultātā Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs atceļ iemaksu vai dotāciju nolīgumu vai lēmumu par Savienības finansējumu, kas saņemts saskaņā ar šo regulu, un atgūst nepamatoti samaksātās summas saskaņā ar iemaksu vai dotāciju nolīgumu vai lēmumu, tostarp visus neizlietotos Savienības līdzekļus no iepriekšējiem gadiem.
- Šādā finansējuma izbeigšanas gadījumā Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja maksājumi tiek ierobežoti līdz atlīdzināmajiem izdevumiem, kas Eiropas politiskajai partijai vai Eiropas politiskajam fondam faktiski radušies līdz dienai, kad stājas spēkā lēmums par finansēšanas izbeigšanu.

Šo punktu piemēro arī 16. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 3. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā minētajos gadījumos.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

31. pants

Informācijas nodrošināšana pilsoņiem

Saskaņā ar 21. un 22. pantu, kā arī Eiropas politisko partiju statūtiem un iekšējām procedūrām tās saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām var veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai informētu Savienības pilsoņus par saikni starp attiecīgajām valstu politiskajām partijām un kandidātiem un Eiropas politiskajām partijām.

32. pants

Pārredzamība

1. Eiropas Parlaments, pilnvarojot tā kredītrīkotāju vai Iestādi, šim nolūkam izveidotā tīmekļa vietnē publicē:
 - a) visu reģistrēto Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu nosaukumus un statūtus kopā ar dokumentiem, kas iesniegti kā daļa no to reģistrācijas pieteikumiem saskaņā ar 8. pantu, vēlākais četras nedēļas pēc tam, kad Iestāde ir pieņēmusi lēmumu, un pēc šā datuma visus grozījumus, ko Iestādei paziņo saskaņā ar 9. panta 5. un 6. punktu;
 - b) to pieteikumu sarakstu, kas nav apstiprināti, kopā ar dokumentiem, kas iesniegti kā to daļa, kopā ar reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar 8. pantu un noraidīšanas iemeslus vēlākais četras nedēļas pēc tam, kad Iestāde pieņēmusi lēmumu;

- c) gada ziņojumu ar tabulu, kurā norādītas katrai Eiropas politiskajai partijai un Eiropas politiskajam fondam izmaksātās summas par katru finanšu gadu, kurā no Eiropas Savienības vispārējā budžeta ir veiktas iemaksas vai izmaksātas dotācijas,
- d) gada finanšu pārskatus un ārējās revīzijas ziņojumus, kas minēti 23. panta 1. punktā, un attiecībā uz Eiropas politisko fondu – noslēguma ziņojumus par darba programmu vai pasākumu īstenošanu;
- e) ziedotāju nosaukumus un to attiecīgos ziedojumus, ko Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi paziņojuši saskaņā ar 20. panta 2., 3. un 4. punktu, izņemot ziedojumus no fiziskām personām, kuru apmērs nepārsniedz EUR 1 500 gadā no viena ziedotāja, kurus paziņo kā “nelielus ziedojumus”. Fizisku personu ziedojumi, kuru apmērs gadā pārsniedz EUR 1 500, bet nepārsniedz EUR 3 000, netiek publiskots, pirms nav saņemta attiecīgā ziedotāja iepriekšēja rakstiska piekrišana publicēšanai. Ja iepriekšēja atļauja nav pausta, šādi ziedojumi tiek norādīti kā “nelieli ziedojumi”. Nelielu ziedojumu kopējā summa un ziedotāju skaits kalendārajā gadā arī tiek publiskots;
- f) iemaksas, kas minētas 20. panta 7. un 8. punktā un par ko Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi paziņojuši saskaņā ar 20. panta 2. punktu, tostarp arī ziņas par to ietilpstošo partiju un organizāciju identitāti, kas ir veikušas iemaksas;
- g) sīkāku informāciju un iemeslus attiecībā uz jebkādu galīgo lēmumu, ko Iestāde pieņēmusi atbilstīgi 27. pantam, tostarp attiecīgā gadījumā atzinumus, ko sniegusi neatkarīgu ievērojamu personu komiteja saskaņā ar 10. un 11. pantu, pienācīgi ievērojot Regulu (EK) Nr. 45/2001;
- h) sīkāku informāciju un pamatojumu Eiropas Parlamenta kredītrīkotāja galīgā lēmuma pieņemšanai saskaņā ar 27. pantu;
- i) tās tehniskās palīdzības aprakstu, kas sniegta Eiropas politiskajām partijām;
- j) Eiropas Parlamenta novērtējuma ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un par finansētajiem pasākumiem, kā minēts 38. pantā.

2. Eiropas Parlaments publisko Eiropas politiskās partijas biedru juridisko personu sarakstu, kas pievienots partijas statūtiem saskaņā ar 4. panta 2. punktu un atjaunināts saskaņā ar 9. panta 6. punktu, kā arī kopējo individuālo biedru skaitu.

3. Personas dati publikācijā 1. punktā minētajā tīmekļa vietnē netiek iekļauti, ja vien šie personas dati netiek publicēti saskaņā ar 1. punkta a), e) vai g) apakšpunktu.

4. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi publiski pieejamā paziņojumā par personas datu aizsardzību sniedz potenciālajiem biedriem un ziedotājiem informāciju, kas noteikta Direktīvas 95/46/EK 10. pantā, un informē tos, ka viņu personas datus revīzijas un kontroles nolūkos apstrādās Eiropas Parlaments, Iestāde, OLAF, Revīzijas palāta, dalībvalstis vai to pilnvarotas ārējās organizācijas vai eksperti un ka viņu personas dati tiks publiskoti 1. punktā minētajā tīmekļa vietnē saskaņā ar šajā pantā minētajiem nosacījumiem. Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs, piemērojot Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. pantu, uzaicinājumus veikt iemaksas vai iesniegt priekšlikumus saskaņā ar šīs regulas 18. panta 1. punktu ietver to pašu informāciju.

33. pants

Personas datu aizsardzība

1. Apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu, Iestāde, Eiropas Parlaments un ar 11. pantu izveidotā neatkarīgu ievērojamu personu komiteja ievēro Regulu (EK) Nr. 45/2001. Attiecībā uz personas datu apstrādi tās ir par personas datu apstrādi atbildīgās personas saskaņā ar minētās regulas 2. panta d) punktu.

2. Apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu, Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi, dalībvalstis, veicot kontroli pār aspektiem, kas saistīti ar Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšanu saskaņā ar 24. pantu, un neatkarīgās organizācijas vai eksperti, kas ir pilnvaroti revidēt pārskatus saskaņā ar 23. panta 1. punktu, ievēro Direktīvas 95/46/EK un valstu tiesību aktu noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu. Attiecībā uz personas datu apstrādi tie personas datu apstrādātāji saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta d) punktu.

3. Iestāde, Eiropas Parlaments un ar 11. pantu izveidotā neatkarīgu ievērojamu personu komiteja nodrošina, ka personas datus, ko tie vāc saskaņā ar šo regulu, neizmanto citiem mērķiem, kā vien lai nodrošinātu Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšanas un dalības Eiropas politiskajās partijās likumību, pareizību un pārredzamību. Tās izdzēs visus minētajā nolūkā savāktos personas datus vēlākais 24 mēnešus pēc tam, kad ir publicētas attiecīgās daļas saskaņā ar 32. pantu.

4. Dalībvalstis un neatkarīgās organizācijas vai eksperti, kas pilnvaroti revidēt pārskatus, izmanto personas datus, kurus tie saņem, tikai Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finanšu kontrolei. Tās izdzēs minētos personas datus saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem pēc nosūtīšanas saskaņā ar 28. pantu.

5. Personas datus var glabāt ilgāk par termiņu, kas noteikts 3. punktā vai ko paredz attiecīgie 4. punktā minētie valsts tiesību akti, ja šāda glabāšana nepieciešama tiesas vai administratīvam procesam saistībā ar Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda finansējumu vai dalību Eiropas politiskajā partijā. Visus tādus personas datus izdzēs vēlākais vienu nedēļu pēc tam, kad minētie procesi ir pabeigti, pieņemot galīgu lēmumu, vai pēc tam, kad ir pabeigtas visas revīzijas un izskatītas visas pārsūdzības, tiesvedības vai prasījumi.

6. Datu pārziņi, kas minēti 1. un 2. punktā, īsteno atbilstīgus tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai aizsargātu personas datus pret nejašu vai nelikumīgu iznīcināšanu, nejašu pazaudēšanu, pārveidošanu vai nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi, jo īpaši, ja apstrāde ietver datu pārraidi tīklā, un pret visām citām nelikumīgām apstrādes formām.

7. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs uzrauga un nodrošina, ka Iestāde, Eiropas Parlaments un ar 11. pantu izveidotā neatkarīgu ievērojamu personu komiteja ievēro un aizsargā fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības, apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu. Neierobežojot jebkādas tiesiskās aizsardzības līdzekļus, katrs datu subjekts var iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, ja viņš uzskata, ka viņa tiesības uz personas datu aizsardzību ir pārkāptas to apstrādes rezultātā, ko veikuši Iestāde, Eiropas Parlaments vai komiteja.

8. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi, dalībvalstis un neatkarīgās organizācijas vai eksperti, kas ir pilnvaroti revidēt pārskatus saskaņā ar šo regulu, ir atbildīgi saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem par kaitējumu, ko tie nodara, apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiek piemērotas efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas par šīs regulas, Direktīvas 95/46/EK un saskaņā ar to pieņemto valsts noteikumu neievērošanu un jo īpaši par personas datu krāpniecisku izmantošanu.

34. pants

Tiesības tikt uzklašītam

Pirms Iestāde vai Eiropas Parlamenta kredītrīkotājs pieņem lēmumu, kurš var negatīvi ietekmēt Eiropas politiskās partijas, Eiropas politiskā fonda vai pieteikuma iesniedzēja 8. pantā minētās tiesības, Iestāde vai kredītrīkotājs uzklausa attiecīgās Eiropas politiskās partijas, Eiropas politiskā fonda vai pieteikuma iesniedzēja pārstāvjus. Iestāde vai Eiropas Parlaments pienācīgi izklāsta iemeslus to lēmuma pieņemšanai.

35. pants

Pārsūdzības tiesības

Par lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, var uzsākt tiesvedību Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar attiecīgajiem LESD noteikumiem.

36. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā un 8. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 24. novembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 2. punktā un 8. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 7. panta 2. punktu un 8. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja līdz minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

37. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

38. pants

Novērtējums

Eiropas Parlaments pēc apspriešanās ar Iestādi līdz 2018. gada vidum publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un finansētajām darbībām. Ziņojumā attiecīgā gadījumā norāda iespējamās grozījumus, kas jāizdara statusa un finansēšanas sistēmā.

Līdz 2018. gada beigām Komisija iesniedz ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, attiecīgā gadījumā pievienojot tam likumdošanas akta projektu, lai grozītu šo regulu.

39. pants

Efektīva piemērošana

Dalībvalstis paredz attiecīgus noteikumus, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu.

40. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 2004/2003 atceļ no dienas, kad stājas spēkā šī regula. Tomēr to turpina piemērot attiecībā uz saistībām un pasākumiem, kas saistīti ar politisko partiju un politisko fondu finansēšanu Eiropas līmenī attiecībā uz 2014., 2015., 2016. un 2017. budžeta gadu.

41. pants

Spēkā stāšanās un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Komisija līdz 2015. gada 1. jūlijam pieņem 7. panta 2. punktā un 8. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētos deleģētos aktus.

Šo regulu piemēro no 2017. gada 1. janvāra. Tomēr 6. pantā minēto Iestādi izveido līdz 2016. gada 1. septembrim. Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi, kurus reģistrē pēc 2017. gada 1. janvāra, var pieteikties finansējumam saskaņā ar šo regulu tikai tiem pasākumiem, kas sākas 2018. budžeta gadā vai vēlāk.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 22. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
B. DELLA VEDOVA

PIELIKUMS

Standarta deklarācija, ko aizpilda pieteikuma iesniedzēji

Šo deklarāciju parakstījis persona, kuru pilnībā ir pilnvarojusi/pilnvarojis [Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda nosaukums], apliecina, ka:

[Eiropas politiskās partijas vai Eiropas politiskā fonda nosaukums] apņemas nodrošināt atbilstību reģistrācijas nosacījumiem, kas noteikti Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā vai 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā, t. i., jo īpaši savā programmā un savās darbībās ievērot Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā minētās vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība, proti, respektēt cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības.

Pilnvarotās personas paraksts

Vārds un uzvārds (kundze, kungs):	
Ieņemamais amats organizācijā, kura iesniedz Eiropas politiskās partijas / Eiropas politiskā fonda reģistrēšanas pieteikumu:	
Vieta un datums:	
Paraksts:	

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES, EURATOM) Nr. 1142/2014**(2014. gada 22. oktobris),****ar ko groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 attiecībā uz Eiropas politisko partiju finansēšanu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 322. pantu saistībā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Politiskās partijas Eiropas līmenī ir svarīgs faktors integrācijai Savienībā.
- (2) Līguma par Eiropas Savienību 10. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 12. panta 2. punkts nosaka, ka politiskās partijas Eiropas līmenī veicina Eiropas politiskās apziņas veidošanos un Savienības pilsoņu politiskās gribas izteikšanu.
- (3) Eiropas Parlaments un Padome 2003. gada 4. novembrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 2004/2003 par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu ⁽³⁾.
- (4) Eiropas Parlaments 2011. gada 6. aprīļa rezolūcijā par to, kā piemērot Regulu (EK) Nr. 2004/2003 par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu ⁽⁴⁾, ņemot vērā gūto pieredzi, ierosināja vairākus uzlabojumus Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansēšanā.
- (5) Eiropas Parlaments un Padome 2014. gada 22. oktobrī pieņēma Regulu (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 ⁽⁵⁾, ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2004/2003 un paredz jaunus noteikumus, *inter alia*, attiecībā uz Eiropas līmeņa politisko partiju un politisko fondu finansēšanu, jo īpaši attiecībā uz finansēšanas nosacījumiem, finansējuma piešķiršanu un sadali, ziedojumiem un iemaksām, Eiropas Parlamenta vēlēšanu kampaņu finansēšanu, atmaksājamiem izdevumiem, finansēšanas aizliegumu, pārskatiem, ziņošanu un revīziju, īstenošanu un kontroli, sankcijām, sadarbību starp Eiropas Politisko partiju un fondu iestādi, Eiropas Parlamenta kredītrīkotāju un dalībvalstīm, kā arī pārredzamību.
- (6) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽⁶⁾ ("Finanšu regula") būtu jāietver noteikumi par iemaksām Eiropas politiskajām partijām no Savienības vispārējā budžeta, kā paredzēs Regulā (ES, Euratom) Nr. 1141/2014. Minētajiem noteikumiem būtu jāsniedz Eiropas līmeņa politiskajām partijām lielāka elastības pakāpe attiecībā uz termiņiem minēto iemaksu izlietošanai, kā to nosaka partiju darbību īpatnības.
- (7) Sistēma, kurā finansiāls atbalsts Eiropas politiskajām partijām tika nodrošināts ar darbības dotācijām, kā tas paredzēts Finanšu regulas 125. panta 6. punktā, nav piemērota partiju vajadzībām, jo īpaši pienākums iesniegt gada darba programmu, jo šāda prasība nepastāv dalībvalstu tiesību aktos. Tāpēc finansiālais atbalsts, ko piešķir Eiropas politiskajām partijām, būtu jāsniedz īpašas iemaksas veidā, lai pielāgotos Eiropas politisko partiju konkrētajām vajadzībām. Tomēr, ņemot vērā to, ka uz Eiropas politiskajiem fondiem turpina attiekties Finanšu regulas dotāciju noteikumi, vajadzētu būt iespējai tiem piemērot ierobežotu pārvešanu uz trīs mēnešiem, kas pašreiz ir paredzēta Finanšu regulas 125. panta 6. punktā.

⁽¹⁾ OV C 4, 8.1.2014., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 29. septembra lēmums.

⁽³⁾ OV L 297, 15.11.2003., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 296 E, 2.10.2012., 46. lpp.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 (2014. gada 22. oktobris) par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Finanšu regulu, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

- (8) Lai gan finansiālais atbalsts tiek piešķirts, nepieprasot gada darba programmu, Eiropas politiskajām partijām būtu *ex post* jāpamato Savienības līdzekļu pareiza izlietošana. Jo īpaši atbildīgajam kredītrīkotājam būtu jāpārbauda, vai līdzekļi ir izlietoti šajā regulā noteiktajos termiņos to atmaksājamo izdevumu apmaksai, kas noteikti uzaicinājumā pieteikties iemaksām. Eiropas politiskajām partijām paredzētās iemaksas būtu jāizlieto līdz nākamā finanšu gada beigām pēc to piešķiršanas, bet pēc tam atbildīgajam kredītrīkotājam būtu jāatgūst visas neizlietotās summas.
- (9) Savienības līdzekļi, kas piešķirti Eiropas politiskās partijas darbības izmaksu finansēšanai, nebūtu jāizlieto citiem mērķiem kā vien tiem, kas noteikti Regulā (ES, Euratom) Nr. 1141/2014, un jo īpaši tiešai vai netiešai citu struktūru, piemēram, valsts politisko partiju, finansēšanai. Eiropas politiskajām partijām būtu jāizlieto iemaksas kārtējo un turpmāko izdevumu procentuālas daļas apmaksai, nevis lai apmaksātu izdevumus vai parādus, kas radušies, pirms partija iesniegusi pieteikumus iemaksu saņemšanai.
- (10) Arī iemaksu piešķiršana būtu jāvienkāršo un jāpielāgo Eiropas politisko partiju īpatnībām, jo īpaši nepiemērojot atlases kritērijus, nosakot vienreizēju priekšfinansējuma izmaksu pilnā apmērā kā vispārēju noteikumu un paredzot iespēju izmantot vienreizēju maksājumu, vienotas likmes un vienības izmaksu finansējumu.
- (11) Iemaksas no Savienības vispārējā budžeta būtu jāaptur, jāsamazina vai jāpārtrauc, ja Eiropas politiskās partijas nepilda pienākumus, kas noteikti Regulā (ES, Euratom) Nr. 1141/2014.
- (12) Sankcijas, kuru pamatā ir Finanšu regula un Regula (ES, Euratom) Nr. 1141/2014, būtu jāpiemēro saskaņotā veidā un ievērojot principu *ne bis in idem* (dubultās sodīšanas nepieļaujamības principu). Saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 administratīvas un/vai finansiālas sankcijas, kas paredzētas Finanšu regulā, nepiemēro vienā no gadījumiem, kad sankcijas jau ir piemērotas, pamatojoties uz Regulu (ES, Euratom) Nr. 1141/2014.
- (13) Tādēļ Finanšu regula būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 groza šādi:

1) regulas 121. panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“j) Otrās daļas VIII sadaļā minētās iemaksas Eiropas politiskajām partijām.”;

2) regulas 125. pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta otro daļu svīturo;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Ja Eiropas politiskā fonda Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 (*) nozīmē ienākumi tā finanšu gada beigās, par kuru tas saņēma darbības dotāciju, pārsniedz izdevumus, daļu no šā pārpalikuma apjomā līdz 25 % no šā gada kopējiem ienākumiem var, atkāpjoties no šā panta 4. punktā noteiktā bezpeļņas principa, pārcelt uz nākamā gada ar noteikumu, ka tā tiek izlietota līdz minētā nākamā gada pirmā ceturkšņa beigām.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 (2014. gada 22. oktobris) par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu (OV L 317, 4.11.2014., 1. lpp.).”;

3) Otrajai daļai pievieno šādu sadaļu:

“VIII SADAĻA

IEMAKSAS EIROPAS POLITISKAJĀM PARTIJĀM

204.a pants

Vispārīgi noteikumi

1. Šajā regulā Eiropas politiskās partijas ir organizācijas, kas kā tādas ir reģistrētas saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 1141/2014.

2. Tiešas finansiālas iemaksas no budžeta Eiropas politiskajām partijām var piešķirt, ņemot vērā to ieguldījumu Eiropas politiskās apziņas veidošanā un Savienības pilsoņu politiskās gribas izteikšanā saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 1141/2014.

204.b pants

Principi

1. Iemaksas izmanto tikai, lai atmaksātu Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 17. panta 4. punktā noteikto procentuālo daļu no Eiropas politisko partiju darbības izmaksām, kas tieši saistītas ar minēto partiju mērķiem, kā noteikts minētās regulas 17. panta 5. punktā un 21. pantā.

2. Iemaksas var izmantot, lai atmaksātu izdevumus, kas saistīti ar Eiropas politisko partiju noslēgtajiem līgumiem, ar noteikumu, ka, tos noslēdzot, nav bijis interešu konflikta.

3. Iemaksas neizmanto, lai kādam atsevišķam Eiropas politiskās partijas biedram vai darbiniekam tieši vai netieši, skaidrā naudā vai natūrā piešķirtu personīgas priekšrocības. Iemaksas neizmanto, lai tieši vai netieši finansētu trešo personu darbības, jo īpaši valsts politiskās partijas vai politiskos fondus Eiropas vai valsts līmenī, neatkarīgi no tā, vai iemaksas piešķir kā dotācijas, ziedojumus, aizdevumus vai saskaņā ar citu līdzīgu vienošanos. Iemaksas neizmanto kādam no mērķiem, kas izslēgti ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 22. pantu.

4. Uz iemaksām attiecas pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principi saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Regulā (ES, Euratom) Nr. 1141/2014.

5. Iemaksas piešķir Eiropas Parlaments katru gadu un publicē saskaņā ar šīs regulas 35. panta 2. punktu un Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 32. panta 1. punktu.

6. Eiropas politiskās partijas, kas saņem iemaksas, nedz tieši, nedz netieši nesaņem citus līdzekļus no budžeta. Jo īpaši ir aizliegti ziedojumi no Eiropas Parlamenta politisko grupu budžeta līdzekļiem. Nevienu izdevumu posteni nekādā gadījumā nedrīkst no budžeta finansēt divreiz.

204.c pants

Budžeta aspekti

Iemaksas izmaksā no Eiropas Parlamenta budžeta iedaļas. Apropriācijas, kas rezervētas Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 23. pantā minētajām neatkarīgām ārējās revīzijas iestādēm vai ekspertiem, izmaksā tieši no Eiropas Parlamenta budžeta.

204.d pants

Uzaicinājums pieteikties iemaksām

1. Iemaksas piešķir, katru gadu publicējot uzaicinājumu pieteikties iemaksām vismaz Eiropas Parlamenta tīmekļa vietnē.

2. Eiropas politiskajai partijai var piešķirt tikai vienu iemaksu gadā.

3. Eiropas politiskā partija var saņemt iemaksu tikai tad, ja tā piesakās finansējumam saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti uzaicinājumā pieteikties iemaksām.

4. Uzaicinājumā pieteikties iemaksām nosaka pretendentu atbilstības kritērijus, kā arī izslēgšanas kritērijus.

5. Uzaicinājumā pieteikties iemaksām nosaka vismaz to izdevumu veidu, kurus var atmaksāt no iemaksām.

6. Uzaicinājumā pieteikties iemaksām pieprasa budžeta tāmi.

204.e pants

Piešķiršanas procedūra

1. Pieteikumus iemaksām pienācīgi un savlaicīgi iesniedz rakstiski, attiecīgā gadījumā – arī drošā elektroniskā formātā.

2. Iemaksas nepiešķir pretendentiem, kas iemaksas piešķiršanas procedūras laikā ir kādā no situācijām, kuras minētas 106. panta 1. punktā, 107. pantā un 109. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un tiem, kas reģistrēti 108. pantā minētajā centrālajā izslēgšanas datubāzē.
3. Pretendentiem jāprasa apliecināt, ka uz tiem neattiecas neviens no 2. punktā minētajiem gadījumiem.
4. Iemaksas piešķir, izmantojot līgumu vai lēmumu par iemaksas piešķiršanu, kā noteikts uzaicinājumā pieteikties iemaksām.
5. Lai izvērtētu un pieņemtu līgumu vai lēmumu par iemaksas piešķiršanu, atbildīgajam kredītrīkotājam var palīdzēt komiteja. Atbildīgais kredītrīkotājs, pienācīgi ņemot vērā pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principus, skaidri definē noteikumus par šādas komitejas sastāvu, iecelšanu un darbību un noteikumus jebkāda interešu konflikta novēršanai.

204.f pants

Izvērtēšanas procedūra

1. Pieteikumus atlasa, pamatojoties uz Regulā (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 izklāstītajiem piešķiršanas kritērijiem, no tiem pieteikumiem, kas atbilst atbilstības un izslēgšanas kritērijiem.
2. Atbilstības kritēriji paredz nosacījumus, kas jāizpilda pretendentam, lai varētu saņemt iemaksu saskaņā ar Regulā (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 paredzētajiem noteikumiem.
3. Par pieteikumu atbildīgā kredītrīkotāja lēmumā norāda vismaz šādas ziņas:
 - a) iemaksas priekšmets un kopējā summa;
 - b) atlasīto pretendentu nosaukums un akceptētās summas;
 - c) noraidīto pretendentu nosaukumi un noraidīšanas iemesli.
4. Atbildīgais kredītrīkotājs rakstveidā informē pretendentes par lēmumu attiecībā uz to pieteikumu. Ja pieteikums iemaksām ir noraidīts vai pieprasītās summas nav piešķirtas daļēji vai pilnībā, atbildīgais kredītrīkotājs pamato pieteikuma noraidījumu vai pieprasītās summas nepiešķiršanu, jo īpaši atsaucoties uz atbilstības un piešķiršanas kritērijiem, kas minēti 1. un 2. punktā. Ja pieteikums ir noraidīts, atbildīgais kredītrīkotājs informē pretendentes par pieejamajiem administratīvās un/vai tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kā noteikts šīs regulas 97. pantā.

204.g pants

Iemaksu veidi

1. Iemaksas var piešķirt šādos veidos:
 - a) faktisko atmaksājamo izdevumu procentuālas daļas atmaksa;
 - b) atmaksājums, pamatojoties uz vienības izmaksām;
 - c) vienreizējs maksājums;
 - d) vienotas likmes finansējums;
 - e) šā punkta a) līdz d) apakšpunktā minēto veidu kombinācija.
2. Var atmaksāt tikai izdevumus, kas atbilst kritērijiem, kuri noteikti uzaicinājumā pieteikties iemaksām, un kas nav radušies pirms pieteikuma iesniegšanas dienas.

204.h pants

Iemaksu noteikumi

1. Vienības izmaksas attiecas uz visām vai dažām noteiktām atmaksājamo izdevumu kategorijām, kas jau iepriekš skaidri norādīti ar atsauci uz summu par vienību.
2. Vienreizējie maksājumi pamatā attiecas uz noteiktiem izdevumiem, kas vajadzīgi, lai veiktu konkrētu Eiropas politiskās partijas darbību. Vienreizējos maksājumus izmanto vienīgi kombinācijā ar citiem iemaksu veidiem.

3. Vienotas likmes finansējums attiecas uz noteiktām atmaksājamo izdevumu kategorijām, kas jau iepriekš skaidri norādītas, piemērojot procentuālo daļu.

4. Ja izmanto vienreizējus maksājumus, vienotas likmes finansējumu vai vienības izmaksas, tos nosaka uzaicinājumā pieteikties iemaksām, attiecīgā gadījumā norādot to summu un likmi. Uzaicinājumā pieteikties iemaksām iekļauj arī vienreizējo maksājumu, vienotas likmes finansējuma vai vienības izmaksu noteikšanas metožu aprakstu, kuru pamatā ir objektīvi elementi, piemēram, statistikas dati, apstiprināti vai pārbaudāmi Eiropas politisko partiju vēsturiskie dati vai to parastā izmaksu uzskaites prakse. Nolīgumā vai lēmumā par iemaksas piešķiršanu iekļauj noteikumus, kas ļauj pārbaudīt, ka ir izpildīti nosacījumi vienreizējo maksājumu, vienotas likmes finansējuma vai vienības izmaksu piešķiršanai.

204.i pants

Priekšfinansējums

Iemaksas izmaksā pilnībā kā vienreizēju priekšfinansējuma maksājumu, ja vien atbildīgais kredītrīkotājs pienācīgi pamatotos gadījumos nenolemj citādi.

204.j pants

Nodrošinājums

Atbildīgais kredītrīkotājs, ja tas uzskata par vajadzīgu un samērīgu, katrā atsevišķā gadījumā un pamatojoties uz riska analīzi, var pieprasīt Eiropas politiskajai partijai iepriekš iesniegt nodrošinājumu, lai samazinātu finansiālos riskus, kas saistīti ar priekšfinansējuma maksājumu, bet tikai tad, ja, ņemot vērā riska analīzi, Eiropas politiskajai partijai draud nenovēršams risks, ka tā nonāks vienā no šīs regulas 106. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā minētajām situācijām, vai ja Eiropas Politisko partiju un fondu iestādes ("Iestāde"), kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 6. pantu, lēmums ir paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar minētās regulas 10. panta 4. punktu.

Šīs regulas 134. pantā paredzētos noteikumus par priekšfinansējuma nodrošinājumu attiecībā uz dotācijām *mutatis mutandis* piemēro nodrošinājumiem, ko var pieprasīt šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos attiecībā uz priekšfinansējumu Eiropas politiskajām partijām.

204.k pants

Iemaksu izlietošana

1. Iemaksas izlieto saskaņā ar 204.b pantu.

2. Jebkuru iemaksu daļu, kas netiek izlietota attiecīgajā finanšu gadā, kuram iemaksas piešķirtas (n gads), izlieto jebkādiem atbildzinājumiem izdevumiem, kas radušies līdz n+1 gada 31. decembrim. Pārējo iemaksu daļu, kas nav izlietota minētajā termiņā, atgūst saskaņā ar Pirmās daļas IV sadaļas 5. nodaļu.

3. Eiropas politiskās partijas ņem vērā maksimālo līdzfinansējuma likmi, kas noteikta Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 17. panta 4. punktā. Iepriekšējā gada iemaksu atlikušās summas nedrīkst izmantot, lai finansētu to daļu, kas Eiropas politiskajām partijām jānodrošina no pašu resursiem. Trešo personu iemaksas kopīgi rīkotos pasākumos neuzskata par daļu no Eiropas politiskās partijas pašu resursiem.

4. Eiropas politiskās partijas vispirms izlieto to iemaksas daļu, kas nav izlietota finanšu gadā, par kuru minētā iemaksa piešķirta, pirms sāk izlietot pēc minētā gada beigām piešķirtās iemaksas.

5. Visus procentus, kas uzkrāti par maksājumiem, kuri veikti kā priekšfinansējums, uzskata par daļu no iemaksas.

204.l pants

Ziņojums par iemaksu izlietojumu

1. Eiropas politiskā partija saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 23. pantu iesniedz atbildīgajam kredītrīkotājam apstiprināšanai savu gada ziņojumu par iemaksu izlietojumu un savus gada finanšu pārskatus.

2. Atbildīgais kredītrīkotājs sagatavo šīs regulas 66. panta 9. punktā minēto gada darbības pārskatu, pamatojoties uz šā panta 1. punktā minēto gada ziņojumu un gada finanšu pārskatiem. Minētā ziņojuma sagatavošanai var izmantot citus apliecinājošus dokumentus.

*204.m pants***Atlikušās summas izmaksa**

1. Iemaksas summu neuzskata par galīgu, kamēr atbildīgais kredītrīkotājs nav apstiprinājis 204.l panta 1. punktā minēto gada ziņojumu un gada finanšu pārskatus. Gada ziņojuma un gada finanšu pārskatu apstiprināšana neskar turpmākas pārbaudes, ko veic Iestāde.
2. Jebkura neizlietota priekšfinansējuma summa nav galīga, kamēr Eiropas politiskā partija to nav izlietojusi tādu atmaksājamo izdevumu apmaksai, kas atbilst uzaicinājumā pieteikties iemaksām noteiktajiem kritērijiem.
3. Ja Eiropas politiskā partija nepilda savus pienākumus attiecībā uz iemaksu izlietojumu, iemaksas aptur, samazina vai pārtrauc pēc tam, kad Eiropas politiskajai partijai ir dota iespēja iesniegt savus apsvērumus.
4. Pirms atlikušās summas izmaksāšanas atbildīgais kredītrīkotājs pārliecinās, ka Eiropas politiskā partija joprojām ir reģistrēta Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 7. pantā minētajā reģistrā un ka laikposmā no regulas piemērošanas dienas līdz tā finanšu gada beigām, par kuru iemaksas piešķirtas, partijai nav piemērota neviena no minētās regulas 27. pantā paredzētajām sankcijām.
5. Ja Eiropas politiskā partija vairs nav reģistrēta Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 7. pantā minētajā reģistrā vai partijai ir piemērota kāda no minētās regulas 27. pantā paredzētajām sankcijām, atbildīgais kredītrīkotājs var apturēt, samazināt vai pārtraukt iemaksas un atgūt iemaksas nolīguma vai lēmuma ietvaros nepareizi izmaksātās summas, to darot proporcionāli kļūdas, pārkāpuma, krāpšanas vai citu pienākumu saistībā ar iemaksām neizpildes smaguma pakāpei – pēc tam, kad Eiropas politiskajai partijai ir dota iespēja iesniegt savus apsvērumus.

*204.n pants***Kontrole un sankcijas**

1. Visos līgumos vai lēmumos par iemaksas piešķiršanu skaidri paredz, ka Eiropas Parlamentam, Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai un Revīzijas palātai ir kontroles pilnvaras, kas ļauj tiem pārbaudīt dokumentus un veikt pārbaudes uz vietas attiecībā uz visām Eiropas politiskajām partijām, līgumslēdzējiem un apakšlīgumu slēdzējiem, kas saņēmuši Savienības līdzekļus.
2. Saskaņā ar šīs regulas 109. pantu un ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 27. pantu atbildīgais kredītrīkotājs pretendentiem var piemērot administratīvas un finansiālas sankcijas, kas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.
3. Sankcijas, kas minētas 2. punktā, var piemērot arī tām Eiropas politiskajām partijām, kuras pieteikuma iemaksai iesniegšanas brīdī vai pēc tam, kad tās saņēmušas iemaksu, uz atbildīgā kredītrīkotāja informācijas pieprasījumu ir sniegušas nepatiesas ziņas vai vispār nav sniegušas informāciju.

*204.o pants***Dokumentu glabāšana**

1. Eiropas politiskās partijas saglabā visus dokumentus un apliecinātos dokumentus, kas attiecas uz iemaksu, piecus gadus pēc 204.l panta 1. punktā minētā gada ziņojuma un gada finanšu pārskatu iesniegšanas.
2. Dokumentus, kas saistīti ar revīzijām, pārsūdzībām, tiesvedību vai atlīdzības prasījumu kārtošānu, kuri izriet no iemaksas izlietojuma, saglabā līdz šādu revīziju, pārsūdzību vai tiesvedības beigām vai atlīdzības prasījumu nokārtošanai.

*204.p pants***Ārējo revīzijas iestāžu vai ekspertu atlase**

Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 23. pantā minētās neatkarīgās ārējās revīzijas iestādes vai ekspertus atlasa publiskā iepirkuma procedūrā. Tiem piešķirto līgumu termiņš nepārsniedz piecus gadus. Pēc diviem līguma termiņiem pēc kārtas uzskata, ka tiem ir izveidojies interešu konflikts, kas var negatīvi ietekmēt revīzijas veikšanu.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 1. janvāra. Attiecībā uz pasākumiem, kas veikti, un saistībām, kuras uzņemtas attiecībā uz politisko partiju finansēšanu Eiropas līmenī pirms 2017. gada 31. decembra, Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 125. panta 3. punkta otro daļu un 125. panta 6. punktu turpina piemērot tādā redakcijā, kāda tā bija pirms grozījumiem, kas izdarīti ar šīs regulas 1. pantu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 22. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
B. DELLA VEDOVA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1143/2014**(2014. gada 22. oktobris)****par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Svešzemju sugu – dzīvnieku, augu, sēņu vai mikroorganismu – parādīšanās jaunās vietās ne vienmēr ir iemesls bažām. Būtiska daļa svešzemju sugu tomēr var kļūt invazīvas un radīt būtiski kaitīgu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem, kā arī radīt citāda veida sociālu un ekonomisku ietekmi, kas būtu jānovērš. Apmēram 12 000 sugu Savienības un citu Eiropas valstu vidē ir svešzemju sugas, un tiek lēsts, ka aptuveni 10 līdz 15 % no tām ir invazīvas.
- (2) Invazīvas svešzemju sugas ir viens no galvenajiem apdraudējumiem bioloģiskajai daudzveidībai un attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem, jo īpaši ģeogrāfiskā un evolucionārā ziņā izolētās ekosistēmās, piemēram, mazās salās. Šādu sugu radītie riski var pastiprināties saistībā ar pasaules mēroga tirdzniecību, transportu, tūrismu un klimata pārmaiņām.
- (3) Invazīvo svešzemju sugu radītais apdraudējums bioloģiskajai daudzveidībai un attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem var izpausties dažādi, tostarp kā spēcīga ietekme uz vietējām sugām un ekosistēmas struktūru un funkcijām, plēsīgo sugu ietekme, konkurence par resursiem, slimību pārnēsāšana, vietējo sugu izspiešana lielās to areāla platībās un sugu sajaukšanās radītas ģenētiskas sekas. Turklāt invazīvas svešzemju sugas var arī radīt būtisku kaitīgu ietekmi uz cilvēka veselību un ekonomiku. Apdraudējumu bioloģiskajai daudzveidībai un attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem, cilvēku veselībai vai ekonomikai rada tikai dzīvnieki īpatņi vai to organisma daļas, kas spēj vairoties, un tāpēc tikai tiem būtu jāpiemēro ierobežojumi saskaņā ar šo regulu.
- (4) Savienībai, kas ir viena no pusēm Konvencijā par bioloģisko daudzveidību, kura ir apstiprināta ar Padomes Lēmumu 93/626/EEK ⁽³⁾, ir saistošs minētās konvencijas 8. panta h) punkts par to, ka Puses iespēju un vajadzību robežās "novērš tādu svešu sugu introdukciju, kuras apdraud ekosistēmas, dzīvotnes vai sugas, kontrolēs vai izskaudīs tās".
- (5) Savienība kā viena no pusēm Konvencijā par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību, kura ir apstiprināta ar Padomes Lēmumu 82/72/EEK ⁽⁴⁾, ir apņēmusies veikt visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu savvaļas augu un dzīvnieku sugu dzīvotņu aizsardzību.

⁽¹⁾ OV C 177, 11.6.2014., 84. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 29. septembra lēmums.⁽³⁾ Padomes Lēmums 93/626/EEK (1993. gada 25. oktobris), kas attiecas uz Konvencijas par bioloģisko daudzveidību noslēgšanu (OV L 309, 13.12.1993., 1. lpp.).⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 82/72/EEK (1981. gada 3. decembris) par to, ka jānoslēdz Konvencija par Eiropas savvaļas dzīvnieku, augu un dabisko biotopu aizsardzību (OV L 38, 10.2.1982., 1. lpp.).

- (6) Lai palīdzētu sasniegt mērķus, kas izvirzīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2000/60/EK ⁽¹⁾, 2008/56/EK ⁽²⁾ un 2009/147/EK ⁽³⁾ un Padomes Direktīvā 92/43/EEK ⁽⁴⁾, ar šo regulu vajadzētu paredzēt noteikumus, lai novērstu, līdz minimumam samazinātu un mīkstinātu invazīvo svešzemju sugu radīto kaitīgo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem, un cilvēku veselību un drošību, kā arī lai samazinātu to sociālo un ekonomisko ietekmi.
- (7) Dažas sugas dabīgi migrē, reaģējot uz vides pārmaiņām. Tās to jaunajā vidē nebūtu uzskatāmas par svešzemju sugām un tādējādi nebūtu jāiekļauj šīs regulas darbības jomā. Šai regulai būtu jāattiecas tikai uz tām sugām, kas introducētas Savienībā cilvēka iejaukšanās rezultātā.
- (8) Šobrīd ir spēkā vairāk nekā 40 Savienības leģislatīvie akti par dzīvnieku veselību, kuras ietver noteikumus par dzīvnieku slimībām. Turklāt Padomes Direktīvā 2000/29/EK ⁽⁵⁾ ietverti noteikumi par organismiem, kas ir kaitīgi augiem vai augu produktiem, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/18/EK ⁽⁶⁾ nosaka sistēmu, kas piemērojama ģenētiski modificētiem organismiem. Tāpēc jebkādiem jauniem noteikumiem par invazīvām svešzemju sugām vajadzētu būt saskaņotiem ar minētajiem Savienības leģislatīvajiem aktiem un nebūtu tie jādublē, un minētie noteikumi nebūtu jāpiemēro organismiem, uz kuriem attiecas minētie leģislatīvie akti.
- (9) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1107/2009 ⁽⁷⁾ un (ES) Nr. 528/2012 ⁽⁸⁾ un Padomes Regulā (EK) Nr. 708/2007 ⁽⁹⁾ paredzēti noteikumi par atļauju izmantot dažas svešzemju sugas konkrētiem mērķiem. Laikā, kad stājas spēkā šī regula, dažu sugu izmantošana saskaņā ar minētajiem režīmiem jau ir atļauta. Lai nodrošinātu saskaņotu tiesisko regulējumu, uz sugām, ko izmanto minētajos nolūkos, šīs regulas darbības joma nebūtu jāattiecinā.
- (10) Tā kā invazīvo svešzemju sugu ir daudz, ir svarīgi nodrošināt, ka prioritāte tiek noteikta to invazīvo svešzemju sugu apkarošanai, kas rada bažas Savienībai. Tāpēc būtu jāizveido un regulāri jāatjaunina invazīvu svešzemju sugu saraksts, kuras uzskatāmas par tādām, kas rada bažas Savienībai ("Savienības saraksts"). Invazīva svešzemju suga par tādu, kas rada bažas Savienībai, būtu jāuzskata tad, ja tās skartajās dalībvalstīs nodarītais kaitējums ir tik būtisks, ka attaisno īpaši izstrādātu pasākumu pieņemšanu, kurus piemēro visā Savienībā, tostarp dalībvalstīs, kurās šo sugu ietekmes vēl nav vai pat ir maz ticams, ka tāda jebkad radīsies. Lai nodrošinātu, ka to invazīvo svešzemju sugu identificēšana, kas rada bažas Savienībai, saglabājas samērīga, Savienības saraksts būtu jāizstrādā un jāatjaunina pakāpeniski, koncentrējot uzmanību uz tām sugām, kuru iekļaušana Savienības sarakstā reāli un izmaksu ziņā lietderīgi novērstu, līdz minimumam samazinātu vai mīkstinātu minēto sugu kaitīgo ietekmi. Tā kā sugām, kas ietilpst vienā un tajā pašā taksonomiskajā grupā, bieži ir līdzīgas ekoloģiskās prasības un tās var radīt līdzīgu risku, attiecīgos gadījumos Savienības sarakstā būtu jāatļauj iekļaut sugu taksonomiskās grupas.
- (11) Šīs regulas piemērošanas pamatinstrumenti ir kritēriji, pēc kuriem Savienības sarakstā iekļauj invazīvas svešzemju sugas, kuras uzskatāmas par tādām, kas rada bažas Savienībai. Lai nodrošinātu efektīvu resursu izmantojumu, ar minētajiem kritērijiem būtu arī jānodrošina, ka no iespējamām šobrīd zināmajām invazīvajām svešzemju sugām sarakstā tiek iekļautas tās, kurām ir visnozīmīgākā kaitīgā ietekme. Komisijai viena gada laikā no šīs regulas stāšanās spēkā būtu jāiesniedz komitejai, kas izveidota ar šo regulu, priekšlikums par Savienības sarakstu, kas balstīts uz minētajiem kritērijiem. Ierosinot Savienības sarakstu, Komisijai būtu jāinformē minēto komiteju par to, kā tā ir

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 2000/29/EK (2000. gada 8. maijs) par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā (OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 708/2007 (2007. gada 11. jūnijs) par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā (OV L 168, 28.6.2007., 1. lpp.).

ņēmusi vērā minētos kritērijus. Kritērijiem būtu jāietver riska novērtējums atbilstīgi piemērojamiem noteikumiem attiecīgajos Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) nolīgumos par tirdzniecības ierobežojumu piemērošanu sugām.

- (12) Lai izvairītos no nesamērīgām vai pārmērīgām izmaksām dalībvalstīm un lai ar šo regulu nodrošinātu Savienības rīcības pievienoto vērtību, Komisijai, iesniedzot priekšlikumu Savienības sarakstam un no tā izrietošiem pasākumiem, būtu jāņem vērā dalībvalstīm radītās īstenošanas izmaksas, bezdarbības radītās izmaksas, izmaksu lietderīgums un sociālie un ekonomiskie aspekti. Šajā kontekstā, izvēloties invazīvas svešzemju sugas, kuras jāiekļauj Savienības sarakstā, īpaša uzmanība būtu jāpievērš tām sugām, kas ir plaši izmantotas un dod nozīmīgu sociālu un ekonomisku labumu kādā dalībvalstī, tomēr nekavējot šīs regulas mērķu sasniegšanu.
- (13) Lai nodrošinātu atbilstību noteikumiem saskaņā ar attiecīgajiem PTO nolīgumiem un šīs regulas saskaņotu piemērošanu, būtu jānosaka kopīgi kritēriji riska novērtējuma veikšanai. Minēto kritēriju pamatā attiecīgā gadījumā vajadzētu būt esošiem valstu un starptautiskajiem standartiem un būtu jāietver dažādi sugas raksturojoši aspekti, to radītais risks un veidi, kā tās tiek introducētas Savienībā, sugu kaitīgā sociālā un ekonomiskā ietekme un ietekme uz bioloģisko daudzveidību, iespējamie ieguvumi no to izmantošanas un izmaksas par to ietekmes mīkstināšanu salīdzinājumā ar kaitīgo ietekmi, kā arī aplēse par iespējamām vides, sociālo un ekonomikas kaitējumu izmaksām, parādot to nozīmīgumu Savienībai, lai turpmāk pamatotu rīcību. Lai veidotu sistēmu pakāpeniski un balstītos uz iegūto pieredzi, visaptverošā pieeja būtu jāizvērtē līdz 2021. gada 1. jūnijam.
- (14) Dažas invazīvas svešzemju sugas ir iekļautas Padomes Regulas (EK) Nr. 338/97 ⁽¹⁾ B pielikumā, un to imports Savienībā ir aizliegts tāpēc, ka ir atzīts to invazīvais raksturs un to introdukcija Savienībā kaitē vietējām sugām. Minētās sugas ir: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta*, *Trachemys scripta elegans*. Lai nodrošinātu saskaņotu tiesisku regulējumu un vienveidotu noteikumus par invazīvām svešzemju sugām Savienības līmenī, šīs invazīvas svešzemju sugas būtu jāuzskata par prioritārā kārtā iekļaujamām sarakstā kā invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai.
- (15) Profilakse ir kopumā videi vēlamāka un izmaksu ziņā lietderīgāka nekā reaģēšana uz notikušu faktu, un tā būtu jānosaka kā prioritāra. Tāpēc par prioritāti būtu jāizvirza tādu invazīvu svešzemju sugu iekļaušana sarakstā, kuras vēl nav sastopamas Savienībā vai kuru invāzija ir agrīnā stadijā, un tādu invazīvu svešzemju sugu iekļaušana sarakstā, kuras varētu radīt visnozīmīgāko kaitīgo ietekmi. Tā kā jaunas invazīvas svešzemju sugas var nepārtraukti turpināt introducēties Savienībā un esošās svešzemju sugas izplatās un palielina savu areālu, ir jānodrošina, lai Savienības saraksts tiktu pastāvīgi pārskatīts un atjaunināts.
- (16) Būtu jāizskata iespējas reģionālai sadarbībai starp dalībvalstīm, kurām rada bažas viena un tā pati suga, kas nespēj izveidot dzīvotspējīgu populāciju lielā Savienības daļā. Ja šīs regulas mērķus var labāk sasniegt ar Savienības līmeņa pasākumiem, minētās sugas arī varētu iekļaut Savienības sarakstā.
- (17) Centienos sasniegt šīs regulas mērķus ir lietderīgi ņemt vērā tālāko reģionu īpašo situāciju un jo īpaši šo reģionu nošķirtību, to, ka tie atrodas uz salām, un to attiecīgās bioloģiskās daudzveidības unikalitāti. Tāpēc šajā regulā paredzētās prasības veikt ierobežojošus un preventīvus pasākumus attiecībā uz invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, būtu jāpielāgo minētajai specifikai, kas raksturīga tālākajiem reģioniem, kā noteikts Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD), ņemot vērā Eiropadomes Lēmumus 2010/718/ES ⁽²⁾ un 2012/419/ES ⁽³⁾.
- (18) Riski un bažas saistībā ar invazīvām svešzemju sugām ir pārrobežu problēma, kas skar visu Savienību. Tāpēc ir būtiski Savienības līmenī pieņemt aizliegumu apzināti vai nolaidības dēļ ievest Savienībā, pārvietot, audzēt, transportēt, pirkēt, pārdot, izmantot, apmainīt, turēt un izplatīt invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai, lai nodrošinātu, ka visā Savienībā tiek īstenota agrīna un saskaņota rīcība, lai izvairītos no iekšējā tirgus izkropļošanas un novērstu situācijas, kad vienā dalībvalstī īstenotās rīcības efektivitāti mazina citas dalībvalsts bezdarbība.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 338/97 (1996. gada 9. decembris) par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību (OV L 61, 3.3.1997., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropadomes Lēmums 2010/718/ES (2010. gada 29. oktobris), ar ko groza statusu, kas Senberteļemī salai piešķirts attiecībā uz Eiropas Savienību (OV L 325, 9.12.2010., 4. lpp.).

⁽³⁾ Eiropadomes Lēmums 2012/419/ES (2012. gada 11. jūlijs), ar ko groza statusu, kas Majotai piešķirts attiecībā uz Eiropas Savienību (OV L 204, 31.7.2012., 131. lpp.).

- (19) Lai radītu iespējas zinātniskai izpētei un *ex situ* saglabāšanas darbībām, ir jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz tām invazīvajām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai un uz ko šīs darbības attiecas. Minētās darbības būtu jāveic slēgtos objektos, kur organismi tiek turēti ierobežotos apstākļos un kur ir veikti visi nepieciešamie pasākumi, lai novērstu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, izbēgšanu vai nelikumīgu izplatīšanos. Ja Komisija to atļauj, pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos nepārvaramu sabiedrības interešu labā vajadzētu būt iespējai minētos noteikumus piemērot arī dažām citām darbībām, tostarp komerciālām darbībām. Īstenojot minētos noteikumus, īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai nepieļautu kaitīgu ietekmi uz aizsargātām sugām un dzīvotnēm saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.
- (20) Var būt gadījumi, kad svešzemju sugas, kuras vēl nav atzītas par invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, parādās pie Savienības robežām vai tiek atklātas Savienības teritorijā. Tāpēc dalībvalstīm būtu jādod iespēja, balstoties uz pieejamiem zinātniskiem pierādījumiem, pieņemt konkrētus ārkārtas pasākumus. Šādi ārkārtas pasākumi ļautu nekavējoties reaģēt uz invazīvām svešzemju sugām, kas varētu radīt riskus saistībā ar to introdukciju, naturalizāciju un izplatīšanos minētajās valstīs, kamēr dalībvalstis atbilstīgi attiecīgo PTO nolīgumu piemērojamiem noteikumiem novērtē to radītos reālos riskus, jo īpaši ar mērķi šīs sugas atzīt par invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai. Lai nodrošinātu atbilstību attiecīgo PTO nolīgumu noteikumiem, valstu ārkārtas pasākumi ir jāapvieno ar iespēju pieņemt ārkārtas pasākumus Savienības līmenī. Turklāt Savienības līmeņa ārkārtas pasākumi nodrošinātu Savienību ar mehānismu, lai jaunas invazīvas svešzemju sugas klātbūtnes vai tūlītēju iekļūšanas draudu gadījumā ātri rīkotos saskaņā ar piesardzības principu.
- (21) Liela daļa invazīvo svešzemju sugu Savienībā tiek introducētas neapzināti. Tāpēc ir ļoti svarīgi efektīvāk pārvaldīt sugu neapzinātas introdukcijas ceļus. Šajā ziņā rīcībai vajadzētu būt pakāpeniskai, ņemot vērā salīdzinoši mazo pieredzi šajā jomā. Rīcībai būtu jāietver brīvprātīgi pasākumi, piemēram, Starptautiskās Jūrniecības organizācijas Pamatnostādņēs par kuģu bioloģiskās apaugšanas kontroli un pārvaldību ierosinātie pasākumi, un obligāti pasākumi. Rīcībai būtu jābalstās uz Savienībā un dalībvalstīs iegūto pieredzi dažu izplatības ceļu pārvaldībā, tostarp uz pasākumiem, ko nosaka Starptautiskā Konvencija par kuģu balasta ūdeņu un nosēdumu kontroli un apsaimniekošanu, kas pieņemta 2004. gadā. Tāpēc Komisijai būtu jāveic visi piemērotie pasākumi, lai mudinātu dalībvalstis ratificēt minēto konvenciju.
- (22) Lai izstrādātu piemērotu zināšanu bāzi invazīvo svešzemju sugu radīto problēmu risināšanai, ir svarīgi, ka dalībvalstis veic šo sugu izpēti, monitoringu un uzraudzību. Tā kā uzraudzības sistēmas nodrošina vispiemērotākos līdzekļus jaunu invazīvu svešzemju sugu agrīnai atklāšanai un jau naturalizējušos sugu izplatības noteikšanai, minētajās sistēmās būtu jāietver gan mērķtiecīgi, gan vispārēji apsekojumi un jāiesaista dažādas nozares un ieinteresētās personas, tostarp reģionālās un vietējās kopienas. Uzraudzības sistēmām būtu jāpievērš pastāvīga uzmanība ikvienai jaunai invazīvai svešzemju sugai jebkur Savienībā un jācenšas radīt reālu un pilnīgu priekšstatu Savienības līmenī. Lai nodrošinātu efektivitāti un izmaksu lietderību, būtu jāpiemēro ar Savienības tiesību aktiem jau izveidotās muitas kontroles, uzraudzības un monitoringa sistēmas, jo īpaši tās, kas minētas Direktīvās 92/43/EEK, 2000/60/EK, 2008/56/EK un 2009/147/EK.
- (23) Lai novērstu invazīvu svešzemju sugu apzinātu introdukciju, būtu jāveic oficiālas dzīvnieku un augu kontroles. Dzīvnieku dzīvniekiem un augiem būtu jānonāk Savienībā tikai caur robežkontroles vienībām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 ⁽¹⁾ un Padomes Direktīvām 91/496/EEK ⁽²⁾ un 97/78/EK ⁽³⁾ vai caur ieviešanas punktiem saskaņā ar Direktīvu 2000/29/EK. Lai nodrošinātu efektivitātes uzlabojumu un izvairītos no paralēlu muitas kontroles sistēmu izveides, kompetentajām iestādēm pirmajā robežkontroles vienībā vai ieviešanas punktā būtu jāverificē, vai minētās sugas ir invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 91/496/EEK (1991. gada 15. jūlijs), ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaudīšanu organizēšanu, kuras Kopienā ievie no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 97/78/EK (1997. gada 18. decembris), ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaudīšanu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievie Kopienā no trešām valstīm (OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.).

- (24) Pēc invazīvas svešzemju sugas introdukcijas izšķiroši svarīga ir tās agrīna atklāšana un steidzami izskaušanas pasākumi, lai novērstu tās naturalizēšanos un izplatīšanos. Visefektīvākā un izmaksu ziņā lietderīgākā reaģēšana bieži ir pēc iespējas drīzāka populācijas izskaušana, kamēr īpatņu skaits vēl ir neliels. Gadījumā, ja izskaušana nav praktiski iespējama vai izskaušanas izmaksas ilgtermiņā pārsniedz vides, sociālos un ekonomiskos ieguvumus, būtu jāveic ierobežošanas un kontroles pasākumi. Pārvaldības pasākumiem vajadzētu būt samērā ar ietekmi uz vidi, un tajos būtu pienācīgi jāņem vērā attiecīgās dalībvalsts biogeogrāfiskie un klimata apstākļi.
- (25) Pārvaldības pasākumos būtu jāizvairās no kaitīgas ietekmes uz vidi un cilvēku veselību. Dažu invazīvo svešzemju dzīvnieku sugu izskaušana un pārvaldīšana dažos gadījumos ir nepieciešama, tomēr tā var radīt sāpes, mokas, bailes vai cita veida ciešanas dzīvniekiem, pat tad, ja izmanto vislabākos pieejamos tehniskos līdzekļus. Minētā iemesla dēļ dalībvalstīm un ikvienam, kas iesaistīts invazīvu svešzemju sugu izskaušanā, kontrolē vai ierobežošanā, būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, lai procesa laikā nenodarītu dzīvniekiem sāpes, mokas un ciešanas, no kurām var izvairīties, pēc iespējas ņemot vērā paraugprakses šajā jomā, piemēram, Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas izstrādātos pamatprincipus par dzīvnieku labturību. Būtu jāapsver iespējas izmantot nenāvējošas metodes, un jebkurš pasākums būtu jāīsteno tā, lai līdz minimumam samazinātu ietekmi uz nemērķa sugām.
- (26) Invazīvās svešzemju sugas parasti rada kaitējumu ekosistēmām un samazina minēto ekosistēmu izturētspēju. Tāpēc būtu jāveic samērīgi atjaunošanas pasākumi, lai nostiprinātu ekosistēmu izturētspēju pret invāzijām, izlabotu radīto kaitējumu un uzlabotu sugu un to dzīvotņu aizsardzības statusu saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK un Direktīvu 2009/147/EK, iekšējo virszemes ūdeņu, pārejas ūdeņu, piekrastes ūdeņu un gruntsūdeņu ekoloģisko statusu saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK un jūras ūdeņu vides statusu saskaņā ar Direktīvu 2008/56/EK. Šādu atjaunošanas pasākumu izmaksas būtu jāatgūst saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā".
- (27) Būtu jāsekmē pārrobežu sadarbība, jo īpaši ar kaimiņvalstīm, un koordinācija starp dalībvalstīm, jo īpaši vienā un tajā pašā Savienības biogeogrāfiskajā reģionā, lai veicinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu.
- (28) Invazīvu svešzemju sugu apkarošanas sistēmas pamatā vajadzētu būt centralizētai informācijas sistēmai, kurā sakopota esošā informācija par svešzemju sugām Savienībā un kurā iespējams piekļūt informācijai par sugu klātbūtni, izplatību, ekoloģiju, invāzijas vēsturi un visai citai informācijai, kas nepieciešama politikas pamatošanai un pārvaldības lēmumu pieņemšanai, kā arī iespējams apmainīties ar paraugpraksi.
- (29) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK ⁽¹⁾ ir izveidots regulējums attiecībā uz sabiedrisko apspriešanu, pieņemot ar vidi saistītus lēmumus. Definējot rīcību attiecībā uz invazīvām svešzemju sugām, ar patiesu sabiedrības līdzdalību būtu jādod iespēja sabiedrībai paust un lēmumu pieņemējam ņemt vērā viedokļus un bažas, kas var būt būtiski šo lēmumu pieņemšanai. Tam būtu jāpalielina lēmumu pieņemšanas procesa atbildīgums un pārredzamība un jādod ieguldījums sabiedrības informētībā par vides jautājumiem, un jāvairo atbalsts pieņemtajiem lēmumiem.
- (30) Lai nodrošinātu piemērotu zināšanu bāzi invazīvo svešzemju sugu radīto problēmu risināšanai, svarīga ir zinātnes aprindu līdzdalība. Būtu jāizveido specializēts zinātnisks forums, lai tas sniegtu konsultācijas par zinātniskajiem aspektiem, kas saistīti ar šīs regulas piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz Savienības saraksta izveidi un atjaunināšanu, riska novērtēšanu, ārkārtas pasākumiem un ātras izskaušanas pasākumiem.
- (31) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras attiecībā uz to, lai pieņemtu un atjauninātu Savienības sarakstu un formātu dokumentiem, kas kalpo par pierādījumu atļaujām, pieņemtu Savienības līmeņa ārkārtas pasākumus, prasības attiecīgajās dalībvalstīs piemērot konkrētus noteikumus pastiprinātas reģionālas sadarbības gadījumā, noraidītu dalībvalstu lēmumus nepiemērot izskaušanas pasākumus un pieņemtu tehniskos formātus ziņojumu sniegšanai Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/35/EK (2003. gada 26. maijs), ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EEK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (32) Lai varētu ņemt vērā jaunākos zinātnes atklājumus vides jomā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to, kā var secināt, ka invazīvās svešzemju sugas spēj izveidot dzīvotspējīgas populācijas un izplatīties, un lai noteiktu riska novērtējumu izstrādes kopējos elementus. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (33) Lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, ir svarīgi, lai dalībvalstis par pārkāpumiem piemērotu iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, ņemot vērā pārkāpuma raksturu un smagumu, izmaksu atgūšanas principu un principu "piesārņotājs maksā".
- (34) Ar pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, dalībvalstis var uzlikt pienākumus svešzemju sugu turētājiem vai lietotājiem, kā arī attiecīgā zemes gabala īpašniekiem un nomniekiem.
- (35) Lai dotu iespēju nekomerciāliem īpašniekiem līdz dzīvnieka dabīgās dzīves beigām paturēt savus lolojumdzīvniekus, kas pieder pie sugām, kuras iekļautas Savienības sarakstā, ir jāparedz pārejas pasākumi ar nosacījumu, ka tiek veikts viss iespējamais, lai nepieļautu šo dzīvnieku vairošanos vai izbēgšanu.
- (36) Lai tiesiski palāvēji komerciālie operatori, piemēram, tie, kuri saņēmuši atļauju saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 708/2007, varētu pēc šīs regulas spēkā stāšanās iztukšot savus invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, krājumus, ir pamatoti dot tiem divus gadus laika attiecīgo īpatņu nokaušanai, humānai izbrāķēšanai, pārdošanai vai attiecīgos gadījumos nodošanai pētniecības vai *ex situ* saglabāšanas iestādēm.
- (37) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, novērst, līdz minimumam samazināt un mīkstināt invazīvo svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās Savienībā kaitīgo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minēto pasākumu mēroga un ietekmes dēļ tos labāk var sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu ar šo regulu paredz tikai tādus pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (38) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai attiecībā uz invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, saglabāt vai pieņemt noteikumus, kas ir stingrāki nekā šajā regulā paredzētie noteikumi, un piemērot tādus noteikumus, kādi šajā regulā ir paredzēti attiecībā uz invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas dalībvalstīm. Jebkuriem šādiem pasākumiem būtu jāatbilst LESD, un par tiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem būtu jāpaziņo Komisijai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā izklāstīti noteikumi par to, kā novērst, līdz minimumam samazināt un mīkstināt apzinātas un neapzinātas invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās Savienībā radīto kaitīgo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz visām invazīvajām svešzemju sugām.
2. Šī regula neattiecas uz:
 - a) sugām, kas maina savu dabisko areālu bez cilvēka iejaukšanās, reaģējot uz mainīgiem ekoloģiskajiem apstākļiem un klimata pārmaiņām;
 - b) ģenētiski modificētiem organismiem, kas definēti Direktīvas 2001/18/EK 2. panta 2. punktā;

- c) patogēniem, kas izraisa dzīvnieku slimības; piemērojot šo regulu, dzīvnieku slimība ir stāvoklis, kad dzīvniekiem ir infekcijas un invāzijas, ko ir izraisījis viens vai vairāki patogēni, kuri ir pārnēsājami uz dzīvniekiem vai cilvēkiem;
- d) kaitīgajiem organismiem, kas uzskaitīti Direktīvas 2000/29/EK I vai II pielikumā, un kaitīgajiem organismiem, attiecībā uz kuriem ir pieņemti pasākumi saskaņā ar minētās direktīvas 16. panta 3. punktu;
- e) sugām, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 708/2007 IV pielikumā, ja tās izmanto akvakultūrā;
- f) mikroorganismiem, kas ražoti vai importēti izmantošanai augu aizsardzības produktos, kuriem jau piešķirta atļauja vai kuru novērtēšana vēl turpinās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009; vai
- g) mikroorganismiem, kas ražoti vai importēti izmantošanai biocīdos produktos, kuriem jau piešķirta atļauja vai kuru novērtēšana vēl turpinās saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 528/2012.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “svešzemju suga” ir jebkuri dzīvi dzīvnieku, augu, sēņu vai mikroorganismu sugas, pasugas vai zemāka taksona īpatņi, kas introducēti ārpus to dabiskās izplatības teritorijas; tā ietver jebkuru šādu organismu daļu, dzimumšūnas, sēklas, olas vai dzinumus, kā arī jebkurus hibrīdus, varietātes vai šķirnes, kas varētu izdzīvot un vēlāk vairoties;
- 2) “invazīva svešzemju suga” ir svešzemju suga, par kuru ir konstatēts, ka tās introdukcija vai izplatīšanās apdraud vai kaitīgi ietekmē bioloģisko daudzveidību un attiecīgos ekosistēmu pakalpojumus;
- 3) “invazīva svešzemju suga, kas rada bažas Savienībai” ir invazīva svešzemju suga, kuras kaitīgā ietekme, ievērojot 4. panta 3. punktu, tiek uzskatīta par tādu, kuras novēršanai vajadzīga saskaņota rīcība Savienības līmenī;
- 4) “invazīva svešzemju suga, kas rada bažas dalībvalstij” ir invazīva svešzemju suga (izņemot invazīvās svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai), attiecībā uz kuru dalībvalsts, balstoties uz zinātniskiem pierādījumiem, uzskata, ka tās atbrīvošanas un izplatīšanās kaitīgā ietekme, pat ja tā nav pilnībā skaidra, ir būtiska minētās valsts teritorijā vai tās daļā un prasa rīcību attiecīgās dalībvalsts līmenī;
- 5) “bioloģiskā daudzveidība” ir dzīvo organismu dažādība visās vidēs, to skaitā sauszemes, jūras un citās ūdens ekosistēmās un ekoloģiskajos kompleksos, kuru sastāvdaļas tie ir; tā ietver daudzveidību sugas ietvaros, sugu daudzveidību un ekosistēmu daudzveidību;
- 6) “ekosistēmu pakalpojumi” ir tiešs vai netiešs ekosistēmu devums cilvēka labklājībai;
- 7) “introdukcija” ir sugas migrācija ārpus tās dabiskās izplatības teritorijas cilvēku iejaukšanās rezultātā;
- 8) “pētniecība” ir aprakstošs vai eksperimentāls darbs, ko veic saskaņā ar regulētiem nosacījumiem, lai iegūtu jaunu zinātnisko informāciju vai izstrādātu jaunus produktus, to skaitā invazīvu svešzemju sugu ģenētisko īpašību – izņemot tās īpašības, kas padara sugu par invazīvu, – sākotnēja identifikācija, raksturošana un izdalīšana tikai tiktāl, cik tas ir būtiski, lai veicinātu šo īpašību pavairošanu neinvazīvās sugās;
- 9) “turēšana ierobežotos apstākļos” ir organisma turēšana slēgtās telpās, no kurām izbēgšana vai izplatīšanās nav iespējama;
- 10) “ex situ saglabāšana” ir bioloģiskās daudzveidības elementu saglabāšana ārpus to dabiskās dzīvotnes;
- 11) “izplatības ceļi” ir invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās ceļi un mehānismi;
- 12) “agrīna noteikšana” ir invazīvas svešzemju sugas īpatņa vai īpatņu klātbūtnes apstiprināšana vidē, pirms suga ir plaši izplatījusies;
- 13) “izskaušana” ir invazīvas svešzemju sugas populācijas pilnīga un pastāvīga iznīcināšana ar nāvējošiem vai nenāvējošiem līdzekļiem;

- 14) "populācijas kontrole" ir jebkuras nāvējošas vai nenāvējošas darbības, ko piemēro invazīvas svešzemju sugas populācijai, vienlaikus līdz minimumam samazinot ietekmi uz nemērķa sugām un to dzīvotnēm, ar mērķi pēc iespējas samazināt indivīdu skaitu tā, lai, nespējot sugu izskaust, līdz minimumam samazinātu tās invazīvo spēju un kaitīgo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem, cilvēku veselību vai ekonomiku;
- 15) "ierobežošana" ir jebkurš pasākums, kura mērķis ir radīt barjeras, kas līdz minimumam samazina invazīvas svešzemju sugas populācijas izkļiedēšanas un izplatīšanās risku ārpus skartās teritorijas;
- 16) "plaši izplatīta" ir invazīva svešzemju suga, kuras populācija ir pārdzīvojuši naturalizācijas posmu, kurā tā kļūst par pašpietiekamu populāciju, un ir izplatījusies, ieņemot lielu daļu no iespējamā areāla, kurā tā spēj izdzīvot un vairoties;
- 17) "pārvaldība" ir nāvējoša vai nenāvējoša rīcība, kuras mērķis ir invazīvas svešzemju sugas populācijas izskausana, kontrole vai ierobežošana, vienlaikus līdz minimumam samazinot ietekmi uz nemērķa sugām un to dzīvotnēm.

4. pants

Invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, saraksts

1. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus un pamatojoties uz šā panta 3. punktā noteiktajiem kritērijiem, pieņem sarakstu ar invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai ("Savienības saraksts"). Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Īstenošanas aktu projektus līdz 2016. gada 2. janvārim iesniedz komitejai, kas minēta 27. panta 1. punktā.
2. Komisija vismaz reizi sešos gados veic vispusīgu Savienības saraksta pārskatīšanu un vajadzības gadījumā starplaikā to atjaunina saskaņā ar 1. punktā minēto procedūru, papildinot ar:
 - a) jaunām invazīvām svešzemju sugām;
 - b) vai svītrojot sarakstā iekļautās sugas, ja tās vairs neatbilst vienam vai vairākiem no 3. punktā noteiktajiem kritērijiem.
3. Invazīvas svešzemju sugas iekļauj Savienības sarakstā tikai tad, ja tās atbilst visiem šādiem kritērijiem:
 - a) pamatojoties uz pieejamiem zinātniskiem pierādījumiem, ir konstatēts, ka tās ir svešas Savienības teritorijā, izņemot tālākos reģionus;
 - b) pamatojoties uz pieejamiem zinātniskiem pierādījumiem, ir konstatēts, ka esošajos apstākļos vai sakarā ar klimata pārmaiņām paredzamajos apstākļos tās spēj izveidot dzīvotspējīgu populāciju un izplatīties vidē vienā bioģeogrāfiskajā reģionā, kas kopīgs vairāk nekā divām dalībvalstīm, vai vienā jūras apakšreģionā, izņemot šo dalībvalstu tālākos reģionus;
 - c) pamatojoties uz pieejamiem zinātniskiem pierādījumiem, ir domājams, ka tām ir nozīmīga kaitīga ietekme uz bioloģisko daudzveidību vai attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem un var būt arī kaitīga ietekme uz cilvēku veselību vai ekonomiku;
 - d) riska novērtējumā, kas veikts, ievērojot 5. panta 1. punktu, ir pierādīts, ka, lai novērstu to introdukciju, naturalizāciju vai izplatīšanos, ir vajadzīga saskaņota rīcība Savienības līmenī;
 - e) ir domājams, ka iekļaušana Savienības sarakstā reāli novērsīs, līdz minimumam samazinās vai mīkstinās to kaitīgo ietekmi.
4. Dalībvalstis var iesniegt Komisijai pieprasījumus par invazīvu svešzemju sugu iekļaušanu Savienības sarakstā. Minētajos pieprasījumos tiek iekļauts viss turpmāk norādītais:
 - a) sugas nosaukums;
 - b) riska novērtējums, kas veikts saskaņā ar 5. panta 1. punktu;
 - c) pierādījumi, ka ir izpildīti šā panta 3. punktā paredzētie kritēriji.

5. Savienības sarakstā attiecīgā gadījumā atsaucas uz precēm, ar kurām invazīvas svešzemju sugas parasti tiek saistītas, un to kombinētās nomenklatūras kodiem, kas paredzēti Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾, norādot preču kategorijas, kam piemēro oficiālās kontroles, ievērojot šīs regulas 15. pantu.

6. Pieņemot vai atjauninot Savienības sarakstu, Komisija piemēro 3. punktā izklāstītos kritērijus, pienācīgi ņemot vērā dalībvalstīm radītās īstenošanas izmaksas, bezdarbības radītās izmaksas, izmaksu lietderību un sociālos un ekonomiskos aspektus. Prioritārā kārtā Savienības sarakstā iekļauj tās invazīvas svešzemju sugas:

- a) kuras vēl nav sastopamas Savienībā vai kuru invāzija ir agrīnā stadijā un kuras, ļoti iespējams, varētu radīt nozīmīgu kaitīgu ietekmi;
- b) kuras jau ir naturalizējušās Savienībā un kurām ir visnozīmīgākā kaitīgā ietekme.

7. Ierosinot Savienības sarakstu ar invazīvām svešzemju sugām, Komisija arī pamato, ka šīs regulas mērķus var labāk sasniegt ar Savienības līmeņa pasākumiem.

5. pants

Riska novērtēšana

1. Piemērojot 4. pantu, tiek veikts riska novērtējums par sastopamajām un iespējamām invazīvajām svešzemju sugām, ņemot vērā šādus elementus:

- a) sugas apraksts, norādot tās taksonomisko identitāti, vēsturi un tās dabisko un iespējamo areālu;
- b) sugas reprodukcijas un izplatības modeļu un dinamikas apraksts, to skaitā novērtējums, vai pastāv tādi vides apstākļi, kas nepieciešami tās reprodukcijai un izplatībai;
- c) sugu iespējamo apzinātas un neapzinātas introdukcijas un izplatīšanās ceļu apraksts, to skaitā attiecīgā gadījumā preces, ar kurām suga parasti tiek saistīta;
- d) rūpīgs introdukcijas, naturalizēšanās un izplatīšanās riska novērtējums attiecīgajos bioģeogrāfiskos reģionos esošajos apstākļos un sakarā ar klimata pārmaiņām paredzamos apstākļos;
- e) sugas pašreizējās izplatības apraksts, to skaitā tas, vai minētā suga jau atrodas Savienībā vai tās kaimiņvalstīs, un prognoze par tās iespējamo turpmāko izplatīšanos;
- f) apraksts par kaitīgo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem, to skaitā uz vietējām sugām, aizsargātām teritorijām, apdraudētām dzīvotnēm, kā arī uz cilvēku veselību, drošību un ekonomiku, ietverot iespējamās turpmākās ietekmes novērtējumu, kurā ņemti vērā pieejamie zinātniskie dati;
- g) iespējamo kaitējuma radīto izmaksu novērtējums;
- h) apraksts par sugas zināmajiem izmantošanas veidiem un šīs izmantošanas radītajiem sociālajiem un ekonomiskajiem ieguvumiem.

2. Ierosinot iekļaut sugu sarakstā ar invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, Komisija veic 1. punktā minēto riska novērtējumu.

Ikreiz, kad dalībvalsts iesniedz lūgumu iekļaut sugu Savienības sarakstā, tā ir atbildīga par riska novērtējuma veikšanu, kas minēts 1. punktā. Vajadzības gadījumā Komisija var palīdzēt dalībvalstīm izstrādāt šādus riska novērtējumus, ciktāl tas attiecas uz šo novērtējumu Eiropas līmeņa aspektiem.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 29. pantu, lai papildus precizētu, kādi pierādījumu veidi ir pieņemami, piemērojot 4. panta 3. punkta b) apakšpunktu, un sniedz detalizētu aprakstu par šā panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunkta piemērošanu. Detalizētajā aprakstā norāda metodoloģiju, kas jāizmanto riska novērtējumos, ņemot vērā attiecīgos valsts un starptautiskos standartus un nepieciešamību par prioritāti noteikt rīcību pret invazīvām svešzemju sugām, kas saistītas ar būtisku kaitīgu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību vai attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem, kā arī uz cilvēku veselību vai ekonomiku, uzskatot šādu kaitīgu ietekmi par pastiprinošu faktoru, vai kas var izraisīt šādu ietekmi. Ir īpaši būtiski, lai Komisija ievērotu savu parasto praksi un pirms minēto deleģēto aktu pieņemšanas rīkotu apspriešanās ar ekspertiem, tostarp dalībvalstu ekspertiem.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.).

6. pants

Noteikumi tālākajiem reģioniem

1. Invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, tālākajos reģionos nepiemēro 7. pantu vai 13. līdz 20. pantu.
2. Līdz 2017. gada 2. janvārim katra dalībvalsts, kurai ir tālāki reģioni, apspriežoties ar minētajiem reģioniem, pieņem to invazīvo svešzemju sugu sarakstu, kuras rada bažas katram no minētajiem reģioniem.
3. Attiecībā uz invazīvām svešzemju sugām, kas iekļautas šā panta 2. punktā minētajos sarakstos, dalībvalstis attiecīgajos tālākajos reģionos attiecīgā gadījumā var piemērot tādas pasākumus, kādi ir paredzēti 7. līdz 9., 13. līdz 17., 19. un 20. pantā. Minētie pasākumi atbilst LESD, un par tiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem paziņo Komisijai.
4. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai un informē pārējās dalībvalstis par 2. punktā minētajiem sarakstiem un visiem minēto sarakstu atjauninājumiem.

II NODAĻA

PROFILAKSE

7. pants

Ierobežojumi

1. Invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai, apzināti:
 - a) neieved Savienības teritorijā, tostarp neved tranzītā muitas uzraudzībā;
 - b) netur, tostarp ierobežotos apstākļos;
 - c) neaudzē, tostarp ierobežotos apstākļos;
 - d) netransportē uz Savienību, no tās vai tajā, izņemot sugas transportēšanu uz objektu saistībā ar izskaušanu;
 - e) nelaiž tirgū;
 - f) nelieto vai neapmaina;
 - g) nepieļauj to vairošanos, neaudzēt vai nekultivēt, tostarp ierobežotos apstākļos; vai
 - h) neizplata vidē.
2. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, neapzinātu introdukciju vai izplatīšanos, tostarp attiecīgos gadījumos – rupjas nolaidības dēļ.

8. pants

Dalībvalstu izdotas atļaujas

1. Atkāpjoties no 7. panta 1. punkta a), b), c), d), f) un g) apakšpunktā noteiktajiem ierobežojumiem un ievērojot šā panta 2. punktu, dalībvalstis izveido atļauju sistēmu, kas ļauj iestādēm veikt pētniecību vai *ex situ* saglabāšanu attiecībā uz invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai. Ja nolūkā veicināt cilvēku veselību nav iespējams izvairīties no tādu produktu izmantošanas, kuri iegūti no invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, dalībvalstis var savā atļauju sistēmā iekļaut arī ražošanu zinātnes vajadzībām un turpmāku izmantošanu medicīnā.
2. Dalībvalstis pilnvaro savas kompetentās iestādes izdot 1. punktā minētās atļaujas darbībām, kas tiek veiktas ierobežotos turēšanas apstākļos un atbilst visiem šiem nosacījumiem:
 - a) invazīvā svešzemju suga, kas rada bažas Savienībai, tiek turēta un apstrādāta ierobežotos turēšanas apstākļos saskaņā ar 3. punktu;
 - b) darbības veic attiecīgi kvalificēts personāls, kā noteikušas kompetentās iestādes;
 - c) pārvadāšana uz ierobežotiem turēšanas apstākļiem un no tiem tiek veikta apstākļos, kas izslēdz invazīvās svešzemju sugas izbēgšanu, kā paredzēts dalībvalsts izdotajā atļaujā;

- d) ja invazīvās svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai, ir dzīvnieki, tie attiecīgos gadījumos ir marķēti vai citādi reāli identificēti, izmantojot tādas metodes, kuras nerada sāpes, mokas vai ciešanas, no kurām var izvairīties;
- e) izbēgšanas, izplatīšanās vai pārvietošanas risks tiek efektīvi pārvaldīts, ņemot vērā sugu identitāti, bioloģiju un izkliedes līdzekļus, paredzētās darbības un ierobežotos turēšanas apstākļus, mijiedarbību ar vidi un citus attiecīgus faktorus;
- f) pieteikuma iesniedzējs izveido nepārtrauktas uzraudzības sistēmu un sagatavo negadījumu novēršanas plānu, to skaitā izskaušanas plānu, rīcībai iespējamās izbēgšanas vai izplatīšanās gadījumā. Negadījumu novēršanas plānu apstiprina kompetentā iestāde. Ja ir notikusi izbēgšana vai izplatīšanās, nekavējoties īsteno negadījumu novēršanas plānu un dalībvalsts izdoto atļauju var uz laiku vai pavisam anulēt.

Atļauja, kas minēta 1. punktā, attiecas tikai uz tādu invazīvu svešzemju sugu un īpatņu skaitu, kas nepārsniedz ierobežoto turēšanas apstākļu kapacitāti. Tajā paredz ierobežojumus, kas nepieciešami, lai mazinātu attiecīgās sugas izbēgšanas vai izplatīšanās risku. Dalībvalsts izdotā atļauja paliek kopā ar attiecīgo invazīvo svešzemju sugu visu laiku, kamēr minētā suga tiek turēta, ievesta vai pārvadāta Savienībā.

3. Īpatņus uzskata par turētiem ierobežotos apstākļos, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) īpatņi ir fiziski izolēti un nevar izbēgt vai izplatīties ārpus objektiem, kuros tiek turēti, vai tos nevar pārvietot personas, kurām nav atļaujas to darīt;
- b) uzkopšanas, atkritumu apsaimniekošanas un uzturēšanas protokoli nodrošina, ka neviens īpatnis vai organisma daļa, kas spēj vairoties, nevar izbēgt, izplatīties vai to nevar pārvietot personas, kurām nav atļaujas to darīt;
- c) īpatņu pārvietošana no turēšanas objektiem, atbrīvošanās no tiem, to iznīcināšana vai humāna brāķēšana tiek veikta tā, lai izslēgtu izplatīšanos vai pavairošanos ārpus šiem objektiem.

4. Pieprasot dalībvalsts izdotu atļauju, pieprasītājs iesniedz visus nepieciešamos pierādījumus, kas ļauj kompetentajai iestādei novērtēt, vai 2. un 3. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti.

5. Dalībvalstis pilnvaro savas kompetentās iestādes jebkurā brīdī uz laiku vai pavisam anulēt dalībvalsts izdotu atļauju, ja notiek neparedzēti notikumi ar kaitīgu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību vai attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem. Jebkuru dalībvalsts izdotas atļaujas anulēšanu zinātniski pamato, un, ja zinātniskā informācija ir nepietiekama, to pamato, atsaucoties uz piesardzības principu un pienācīgi ņemot vērā valsts administratīvos noteikumus.

6. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem formātu dokumentam, kas kalpo par pierādījumu dalībvalsts kompetento iestāžu izdotai atļaujai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Dalībvalstis minēto formātu izmanto dokumentam, ko pievieno atļaujai.

7. Attiecībā uz visām atļaujām, kas izdotas saskaņā ar šā panta 1. punktu, dalībvalstis nekavējoties dara publiski pieejamu internetā vismaz šādu informāciju:

- a) invazīvās svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai un kam izdota atļauja, zinātniskais nosaukums un nosaukums;
- b) attiecīgo īpatņu skaits vai apjoms;
- c) mērķis, kādam atļauja izdota;
- d) kombinētās nomenklatūras kodi, kā paredzēts Regulā (EEK) Nr. 2658/87.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes veic pārbaudes, lai nodrošinātu, ka iestādes atbilst nosacījumiem, kas paredzēti minētajās izdotajās atļaujās.

9. pants

Komisijas izdotas atļaujas

1. Izņēmuma gadījumos neatliekamu sabiedrības interešu labā, tostarp sociāla vai ekonomiska rakstura interešu labā, ja ir saņemta Komisijas atļauja, saskaņā ar šajā pantā paredzēto procedūru un ievērojot 8. panta 2. un 3. punktā paredzētos nosacījumus, dalībvalstis var izsniegt iestādēm atļaujas veikt darbības, kas nav 8. panta 1. punktā paredzētās darbības.

2. Komisija izveido un uztur elektronisku atļauju piešķiršanas sistēmu un 60 dienās no atļaujas pieteikuma saņemšanas pieņem lēmumu par to.

3. Komisijas izdotas atļaujas pieteikumus dalībvalstis iesniedz, izmantojot 2. punktā minēto sistēmu.

4. Komisijas izdotas atļaujas pieteikumā iekļauj šādas ziņas:

- a) sīkas ziņas par iestādi vai iestāžu grupām, tostarp nosaukums un adrese;
- b) invazīvās svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai un kam tiek prasīta atļauja, zinātniskais nosaukums un nosaukums;
- c) kombinētās nomenklatūras kodi, kā paredzēts Regulā (EEK) Nr. 2658/87;
- d) attiecīgo īpatņu skaits vai apjoms;
- e) pieprasītās atļaujas iemesli;
- f) detalizēts apraksts par paredzētajiem pasākumiem, ar kuriem tiks nodrošināts, ka nav iespējama izbēgšana vai izplatīšanās no objekta ar ierobežotiem turēšanas apstākļiem, kurā invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, paredzēts turēt un apstrādāt, kā arī par pasākumiem, ar kuriem tiks nodrošināts, ka sugas transportēšana, kas varētu būt vajadzīga, tiks veikta apstākļos, kādos nav iespējama izbēgšana;
- g) vērtējums par to, kāds ir risks, ka invazīvā svešzemju suga, kas rada bažas Savienībai un kam tiek prasīta atļauja, varētu izbēgt; tam pievienots ieviešamo riska mazināšanas pasākumu apraksts;
- h) apraksts par plānoto uzraudzības sistēmu un sagatavoto negadījumu novēršanas plānu rīcībai iespējamās izbēgšanas vai izplatīšanās gadījumā, tostarp vajadzības gadījumā par izskaušanas plānu;
- i) minētajām iestādēm piemērojamo attiecīgo valsts tiesību aktu apraksts.

5. Par Komisijas piešķirtajām atļaujām paziņo attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei. Atļaujā norāda konkrētu iestādi neatkarīgi no pieteikšanās procedūras, ko ievēro saskaņā ar 4. punkta a) apakšpunktu, un iekļauj 4. punktā minēto informāciju un atļaujas derīguma termiņu. Atļaujā iekļauj arī noteikumus par papildu vai aizvietošanas īpatņu piegādi iestādei, kas paredzēti izmantošanai darbībā, kam tiek prasīta atļauja.

6. Kad Komisija ir izdevusi atļauju, kompetentā iestāde var saskaņā ar 8. panta 4. līdz 8. punktu izdot šā panta 1. punktā minēto dalībvalsts izdoto atļauju. Atļaujā norāda visus noteikumus, kas paredzēti Komisijas izdotajā atļaujā.

7. Ja nav izpildīti šajā regulā paredzēti attiecīgi pienākumi, Komisija noraida atļaujas pieteikumu.

8. Komisija iespējami īsā laikā informē attiecīgo dalībvalsti par jebkuru atļaujas pieteikuma noraidīšanu, ievērojot 7. punktu, un norāda noraidīšanas iemeslu.

10. pants

Ārkārtas pasākumi

1. Ja dalībvalstij ir pierādījumi par tādas invazīvas svešzemju sugas klātbūtni vai nenovēršamu introdukcijas risku tās teritorijā, kura nav iekļauta Savienības sarakstā, bet par kuru kompetentās iestādes, pamatojoties uz provizoriskiem zinātniskiem pierādījumiem, ir konstatējušas, ka tā, iespējams, atbilst 4. panta 3. punktā noteiktajiem kritērijiem, dalībvalsts var nekavējoties veikt ārkārtas pasākumus, nosakot jebkuru no 7. panta 1. punktā paredzētajiem ierobežojumiem.

2. Dalībvalsts, kas savas valsts teritorijā ievieš ārkārtas pasākumus, kuri ietver 7. panta 1. punkta a), d) vai e) apakšpunkta piemērošanu, nekavējoties paziņo Komisijai un visām pārējām dalībvalstīm par veiktajiem pasākumiem un pierādījumiem, kas pamato šos pasākumus.

3. Attiecīgā dalībvalsts, ņemot vērā pieejamo tehnisko un zinātnisko informāciju, nekavējoties un jebkurā gadījumā 24 mēnešu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums ieviest ārkārtas pasākumus, veic riska novērtējumu, ievērojot 5. pantu, attiecībā uz ārkārtas pasākumiem pakļautajām invazīvajām svešzemju sugām, lai iekļautu minētās sugas Savienības sarakstā.

4. Ja Komisija saņem šā panta 2. punktā minēto paziņojumu vai ja tai ir citi pierādījumi par tādas invazīvas svešzemju sugas klātbūtni vai nenovēršamu introdukcijas risku Savienībā, kura nav iekļauta Savienības sarakstā, bet kura, iespējams, atbilst 4. panta 3. punktā noteiktajiem kritērijiem, tā, izmantojot īstenošanas aktus, balstīdamās uz provizoriskiem zinātniskiem pierādījumiem, izvērtē, vai ir domājams, ka šī suga atbilst minētajiem kritērijiem, un pieņem Savienības ārkārtas pasākumus, ar kuriem attiecībā uz šīs sugas radītajiem riskiem uz noteiktu laiku piemēro jebkurus no 7. panta 1. punktā minētajiem ierobežojumiem, ja tā secina, ka kritēriji, kas noteikti 4. panta 3. punktā, visdrīzāk tiks izpildīti. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Ja Komisija pieņem 4. punktā minēto īstenošanas aktu, dalībvalstis attiecīgi atceļ vai groza jebkurus ārkārtas pasākumus, ko tās ir veikušas.
6. Ja Komisija invazīvo svešzemju sugu iekļauj Savienības sarakstā, dalībvalstis arī atceļ vai groza savus ārkārtas pasākumus.
7. Ja pēc riska novērtējuma, kas veikts, ievērojot šā panta 3. punktu, Komisija invazīvo svešzemju sugu neiekļauj Savienības sarakstā, dalībvalstis atceļ ārkārtas pasākumus, ko tās veic, ievērojot šā panta 1. punktu, un, ievērojot 12. panta 1. punktu, minēto sugu var iekļaut valsts sarakstā ar invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas dalībvalstij, kā arī apsvērt iespēju īstenot pastiprinātu reģionālu sadarbību saskaņā ar 11. pantu.

11. pants

Invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas reģioniem, un Savienībā vietējas sugas

1. Dalībvalstis savos saskaņā ar 12. pantu izveidotajos valstu sarakstos ar invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas dalībvalstij, var norādīt sugas – kas Savienībā ir vai nav vietējas –, attiecībā uz kurām ir vajadzīga pastiprināta reģionāla sadarbība.
2. Pēc iesaistīto dalībvalstu lūguma Komisija veic darbības, lai saskaņā ar 22. panta 1. punktu sekmētu sadarbību un koordināciju starp minētajām iesaistītajām dalībvalstīm. Vajadzības gadījumā, pamatojoties uz konkrētu invazīvu svešzemju sugu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem, kā arī cilvēku veselību un ekonomiku, un ar noteikumu, ka tas ir rūpīgi attaisnots ar pastiprinātas reģionālas sadarbības pamatojuma vispusīgu analīzi, ko veikušas lūgumu iesniegušās dalībvalstis, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, iesaistītajām dalībvalstīm var uzlikt pienākumu savā teritorijā vai tās daļā pēc vajadzības *mutatis mutandis* piemērot 13., 14. un 16. pantu, 17. pantu neatkarīgi no 18. panta, kā arī 19. un 20. pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
3. Invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas reģionam un ir kādas dalībvalsts vietējās sugas, attiecīgās dalībvalsts teritorijā nepiemēro 13., 14., 16., 17., 19., 20. un 24. panta noteikumus. Dalībvalstis, kurās minētās sugas ir vietējās sugas, sadarbojas ar attiecīgajām dalībvalstīm, lai saskaņā ar 13. pantu novērtētu izplatības ceļus, un, apspriežoties ar pārējām dalībvalstīm, saskaņā ar 22. panta 1. punktā minēto procedūru var pieņemt attiecīgus pasākumus, lai novērstu minēto sugu tālāku izplatīšanos.

12. pants

Invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas dalībvalstīm

1. Dalībvalstis var izveidot valsts sarakstu ar invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas dalībvalstij. Attiecībā uz minētajām invazīvajām svešzemju sugām dalībvalstis savā teritorijā pēc vajadzības var piemērot tādus pasākumus, kas paredzēti 7., 8., 13. līdz 17., 19. un 20. pantā. Minētie pasākumi atbilst LESD, un par tiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem paziņo Komisijai.
2. Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par sugām, kuras tās uzskata par invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas dalībvalstij, un par pasākumiem, ko piemēro saskaņā ar 1. punktu.

13. pants

Rīcības plāni par invazīvu svešzemju sugu izplatības ceļiem

1. Dalībvalstis 18 mēnešos no dienas, kad pieņemts Savienības saraksts, veic visaptverošu analīzi par invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, neapzinātas introdukcijas un izplatīšanās ceļiem vismaz savā teritorijā, kā arī savos jūras ūdeņos, kā definēts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 1. punktā, un nosaka tos izplatības ceļus, attiecībā uz kuriem vajadzīga prioritāra rīcība ("prioritāri izplatības ceļi") sakarā ar sugu, kas pa šiem izplatīšanās ceļiem ienāk Savienībā, daudzumu vai iespējamo kaitējumu.
2. Trīs gadu laikā no Savienības saraksta pieņemšanas katra dalībvalsts izstrādā un īsteno vienu rīcības plānu vai rīcības plānu kopumu saistībā ar prioritārajiem izplatības ceļiem, kurus tā ir noteikusi saskaņā ar 1. punktu. Rīcības plānos iekļauj rīcības grafiku un apraksta pasākumus, kas jāpieņem, un attiecīgā gadījumā brīvprātīgas darbības un paraugprakses kodeksus saistībā ar prioritārajiem izplatības ceļiem un lai novērstu invazīvu svešzemju sugu neapzinātu introdukciju Savienībā vai izplatīšanos tās teritorijā.
3. Dalībvalstis nodrošina koordināciju ar mērķi izstrādāt vienu rīcības plānu vai rīcības plānu kopumu, kas koordinēts attiecīgajā reģionālajā līmenī saskaņā ar 22. panta 1. punktu. Ja šādi reģionālie rīcības plāni nav izstrādāti, dalībvalstis izstrādā un īsteno rīcības plānus, kas attiecas uz valsts teritoriju, pēc iespējas veicot koordināciju attiecīgajā reģionālajā līmenī.

4. Rīcības plānos, kas minēti šā panta 2. punktā, jo īpaši iekļauj pasākumus, kas izstrādāti, pamatojoties uz izmaksu un ieguvumu analīzi, un kas paredzēti, lai:

- a) paaugstinātu informētību;
- b) līdz minimumam samazinātu preču, produktu, transportlīdzekļu un iekārtu piesārņojumu ar invazīvu svešzemju sugu īpatņiem, tostarp veicot pasākumus, kas vērsti pret invazīvu svešzemju sugu transportēšanu no trešām valstīm;
- c) nodrošinātu atbilstīgas pārbaudes pie Savienības robežām papildus oficiālajām kontrolēm, ko veic, ievērojot 15. pantu.

5. Rīcības plānus, kas izstrādāti saskaņā ar 2. punktu, nekavējoties nosūta Komisijai. Vismaz reizi sešos gados pēc pēdējās nosūtīšanas dalībvalstis pārskata savus rīcības plānus un nosūta tos Komisijai.

III NODAĻA

AGRĪNA ATKLĀŠANA UN ĀTRA IZSKAUŠANA

14. pants

Uzraudzības sistēma

1. Astoņpadsmit mēnešu laikā no Savienības saraksta pieņemšanas dalībvalstis ievieš sistēmu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, uzraudzībai vai arī šādu sistēmu iekļauj esošā sistēmā, ar kuru, veicot apsekojumus, monitoringu vai citas procedūras, tiek vākti un reģistrēti dati par invazīvu svešzemju sugu sastopamību vidē, lai novērstu invazīvu svešzemju sugu introdukciju vai izplatīšanos Savienībā.

2. Uzraudzības sistēma, kas minēta šā panta 1. punktā:

- a) aptver dalībvalstu teritoriju, tostarp teritoriālos jūras ūdeņus, lai noteiktu jaunu, kā arī jau naturalizējušos invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, klātbūtni un izplatību;
- b) ir pietiekami dinamiska, lai ātri noteiktu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai un kuru klātbūtne iepriekš nebija konstatēta, parādīšanos dalībvalsts teritorijas vai teritorijas daļas vidē;
- c) izmanto attiecīgus noteikumus par vērtēšanu un monitoringu, kas paredzēti Savienības tiesību aktos vai starptautiskos nolīgumos, ir saderīgi ar šādiem noteikumiem un nepārkāpjas ar tiem, kā arī izmanto informāciju, ko sniedz esošās uzraudzības un monitoringa sistēmas, kuras minētas Direktīvas 92/43/EEK 11. pantā, Direktīvas 2000/60/EK 8. pantā un Direktīvas 2008/56/EK 11. pantā;
- d) pēc iespējas ņem vērā attiecīgo pārrobežu ietekmi un pārrobežu aspektus.

15. pants

Oficiālās kontroles

1. Dalībvalstis līdz 2016. gada 2. janvārim ievieš pilnībā funkcionējošas struktūras, lai veiktu oficiālās kontroles, kas nepieciešamas, lai novērstu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, apzinātu introdukciju Savienībā. Minētās oficiālās kontroles veic preču kategorijām, kas atbilst tiem kombinētās nomenklatūras kodiem, uz kuriem saskaņā ar 4. panta 5. punktu izdarīta atsaucē Savienības sarakstā.

2. Kompetentās iestādes veic šā panta 1. punktā minēto preču attiecīgu uz risku analīzi balstītu kontroli, pārbaudot, ka:

- a) preces nav iekļautas Savienības sarakstā; vai
- b) uz tām attiecas derīga atļauja, kas minēta 8. pantā.

3. Kontrole, kas minēta šā panta 2. punktā, sastāv no dokumentu, identitātes un vajadzības gadījumā fiziskas pārbaudes un tiek veikta, kad šā panta 1. punktā minētās preces tiek ievestas Savienībā. Ja Savienības tiesību akti par oficiālām kontrolēm jau paredz šā panta 1. punktā minētajām preču kategorijām īpašu oficiālu kontroli robežkontroles vienībās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004 un Direktīvām 91/496/EEK un 97/78/EK vai ieviešanas punktos saskaņā ar Direktīvu 2000/29/EK, dalībvalstis atbildību par šā panta 2. punktā minētās kontroles veikšanu uztic kompetentajām iestādēm, kam uzdots veikt minēto kontroli saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 4. pantu vai Direktīvas 2000/29/EK 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu.

4. Brīvās zonās vai brīvās noliktavās veicot darbības ar 1. punktā minētajām precēm un pakļaujot tās muitas procedūrām laišanai brīvā apgrozībā, tranzītam, glabāšanai muitas noliktavā, ievēšanai pārstrādes nolūkā, pārstrādei muitas uzraudzībā un pagaidu ievēšanai, muitas iestādēm deklarē:

- a) attiecīgo ievēšanas dokumentu, ko pienācīgi aizpildījušas šā panta 3. punktā minētās kompetentās iestādes, apliecinot, ka ir izpildīti šā panta 2. punktā minētie nosacījumi, – gadījumos, kad kontrole ir veikta robežkontroles vienībās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004 un Direktīvām 91/496/EEK un 97/78/EK vai ievēšanas punktos saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 2. panta 1. punkta j) apakšpunktu. Ievēro minētajos aktos norādīto muitas procedūru; vai
- b) ja precēm nav jāveic oficiāla kontrole saskaņā ar Savienības tiesību aktiem – citus dokumentārus pierādījumus, ka ir veikta kontrole ar apmierinošiem rezultātiem, un pēc tam izdoto ievēšanas dokumentu.

Minētos dokumentus var iesniegt arī elektroniski.

5. Ja kontrolē konstatē neatbilstību šai regulai:

- a) muitas iestādes aptur pakļaušanu muitas procedūrai vai aiztur preces;
- b) kompetentās iestādes, kas minētas 3. punktā, aiztur preces.

Ja preces tiek aizturētas, tās uztic kompetentajai iestādei, kas atbild par šīs regulas piemērošanu. Minētā iestāde rīkojas saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Dalībvalstis var deleģēt konkrētas funkcijas citām iestādēm.

6. Izmaksas, kas rodas, kamēr tiek veikta pārbaude, un izmaksas, kas rodas jebkura pārkāpumu dēļ, sedz tā fiziskā vai juridiskā persona Savienībā, kura ievēdusi preces Savienībā, ja vien attiecīgā dalībvalsts nenosaka citādi.

7. Dalībvalstis ievieš procedūras, lai nodrošinātu attiecīgās informācijas apmaiņu un visu iesaistīto iestāžu patiesu un efektīvu koordināciju un sadarbību saistībā ar 2. punktā minētajām pārbaudēm.

8. Pamatojoties uz paraugpraksi, Komisija kopā ar visām dalībvalstīm izstrādā pamatnostādnes un mācību programmas, lai atvieglotu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, identifikāciju un atklāšanu, kā arī reālas un efektīvas kontroles veikšanu.

9. Ja ir izdota atļauja saskaņā ar 8. pantu, muitas deklarācijā vai attiecīgos paziņojumos, ko sniedz robežkontroles vienībām, atsaucas uz derīgu dalībvalsts izdotu atļauju, kas attiecas uz deklarētajām precēm.

16. pants

Paziņojumi par agrīnu atklāšanu

1. Dalībvalstis izmanto saskaņā ar 14. pantu izveidoto uzraudzības sistēmu un 15. pantā paredzētajās oficiālajās kontrolēs savāktu informāciju, lai apstiprinātu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, introdukcijas vai klātbūtnes agrīnu atklāšanu.

2. Dalībvalstis nekavējoties rakstiski paziņo Komisijai un informē pārējās dalībvalstis par invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, introdukcijas vai klātbūtnes agrīnu atklāšanu, jo īpaši:

- a) par jebkuras sugas, kura ietverta Savienības sarakstā un kuras klātbūtne to teritorijā vai teritorijas daļā iepriekš nebija zināma, parādīšanos to teritorijā vai teritorijas daļā;
- b) par jebkuras sugas, kas ietverta Savienības sarakstā, atkārtotu parādīšanos to teritorijā vai teritorijas daļā pēc tam, kad ticis ziņots par šīs sugas izskaušanu.

17. pants

Ātra izskaušana agrīnā invāzijas stadijā

1. Pēc agrīnas atklāšanas un trīs mēnešos pēc 16. pantā minētā paziņojuma par agrīnu atklāšanu dalībvalstis veic izskaušanas pasākumus un paziņo par šiem pasākumiem Komisijai, un informē pārējās dalībvalstis.

2. Veicot izskaušanas pasākumus, dalībvalstis nodrošina, ka ar izmantotajām metodēm faktiski ir panākta attiecīgās invazīvās svešzemju sugas populācijas pilnīga un pastāvīga iznīcināšana, pienācīgi ņemot vērā cilvēku veselību un vidi, īpaši nemērķa sugas un to dzīvotnes, un nodrošinot, ka dzīvniekiem netiek nodarītas sāpes, mokas vai ciešanas, no kurām var izvairīties.

3. Dalībvalstis uzrauga izskaušanas efektivitāti. Šajā nolūkā dalībvalstis var izmantot 14. pantā paredzēto uzraudzības sistēmu. Veicot uzraudzību, attiecīgā gadījumā izvērtē arī ietekmi uz nemērķa sugām.

4. Dalībvalstis informē Komisiju par veikto pasākumu efektivitāti un paziņo Komisijai, kad invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai, populācija ir izskausta. Minēto informāciju tās sniedz arī citām dalībvalstīm.

18. pants

Atkāpes no ātras izskaušanas pienākuma

1. Balstoties uz drošiem zinātniskiem pierādījumiem, dalībvalsts divos mēnešos pēc 16. pantā minētās invazīvās svešzemju sugas konstatēšanas var izlemt nepiemērot izskaušanas pasākumus, ja ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- a) ir pierādīts, ka izskaušana praktiski ir tehniski neiespējama, jo pieejamās izskaušanas metodes nevar izmantot vidē, kur invazīvā svešzemju suga ir naturalizējusies;
- b) izmaksu un ieguvumu analīze, balstoties uz pieejamiem datiem, ar saprātīgu ticamību parāda, ka izskaušanas izmaksas ilgtermiņā būs ārkārtīgi lielas un nesamērīgas ar ieguvumiem;
- c) izskaušanas metodes nav pieejamas vai ir pieejamas, bet tās ļoti nopietni kaitīgi ietekmē cilvēku veselību, vidi vai citas sugas.

Attiecīgā dalībvalsts nekavējoties rakstiski paziņo Komisijai par savu lēmumu. Paziņojumam pievieno visus pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētos pierādījumus.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt lēmumu noraidīt lēmumu, par ko paziņots saskaņā ar 1. punkta otro daļu, ja nav izpildīti tajā paredzētie nosacījumi.

3. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Īstenošanas akta projektu divos mēnešos pēc dalībvalsts paziņojuma saņemšanas iesniedz komitejai, kas minēta 27. panta 1. punktā.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja saskaņā ar 1. punktu izskaušanas pasākumi netiek piemēroti, ir ieviesti ierobežošanas pasākumi, lai novērstu invazīvās svešzemju sugas tālāku izplatīšanos uz citām dalībvalstīm.

5. Ja Komisija noraida lēmumu, kas paziņots saskaņā ar šā panta 1. punkta otro daļu, attiecīgā dalībvalsts nekavējoties piemēro 17. pantā minētos izskaušanas pasākumus.

6. Ja Komisija nenoraida lēmumu, kas paziņots saskaņā ar šā panta 1. punkta otro daļu, invazīvajai svešzemju sugai piemēro 19. pantā minētos pārvaldības pasākumus.

IV NODAĻA

PLAŠI IZPLATĪJUŠOS INVAZĪVO SVEŠZEMJU SUGU PĀRVALDĪBA

19. pants

Pārvaldības pasākumi

1. Dalībvalstis, kuras savā teritorijā ir konstatējušas plaši izplatījušos invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, 18 mēnešos no dienas, kad invazīvā svešzemju suga ir iekļauta Savienības sarakstā, ievieš efektīvus pārvaldības pasākumus, lai minētās sugas ietekme uz bioloģisko daudzveidību, attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem un attiecīgā gadījumā uz cilvēku veselību vai ekonomiku tiktu samazināta līdz minimumam.

Minētie pārvaldības pasākumi ir samērīgi ar ietekmi uz vidi un atbilstīgi dalībvalstu konkrētajiem apstākļiem, to pamatā ir izmaksu un ieguvumu analīze, un, ciktāl praktiski iespējams, tie ietver arī 20. pantā minētos atjaunošanas pasākumus. Tiem nosaka prioritāti, balstoties uz risku novērtējumu un izmaksu lietderību.

2. Pārvaldības pasākumi sastāv no nāvējošām vai nenāvējošām fiziskām, ķīmiskām vai bioloģiskām darbībām, kuru mērķis ir izskaust, kontrolēt vai ierobežot invazīvas svešzemju sugas populāciju. Attiecīgā gadījumā pārvaldības pasākumos ietilpst darbības, kuras vērstas uz jaunās sugas uzņemšo ekosistēmu un kuru mērķis ir palielināt ekosistēmas izturētspēju pret pašreizējām un turpmākām invāzijām. Pārvaldības pasākumos, kas paredzēti jau naturalizējušos invazīvu svešzemju sugu izskaušanai, populācijas kontrolei vai ierobežošanai, uz laiku var atļaut minēto sugu komerciālu izmantošanu, ja tam ir stingrs pamatojums un ar noteikumu, ka ir ieviesti visi vajadzīgie kontroles pasākumi, lai novērstu tālāku izplatīšanos.

3. Piemērojot pārvaldības pasākumus un izmantojamās atlases metodes, dalībvalstis pienācīgi ņem vērā cilvēku veselību un vidi, īpaši nemērķa sugas un to dzīvotnes, un nodrošina to, ka, vērsot pasākumus pret dzīvniekiem, tiem netiek nodarītas sāpes, mokas un ciešanas, no kurām var izvairīties, nekaitējot pārvaldības pasākumu efektivitātei.

4. Uzraudzības sistēmu, kas paredzēta 14. pantā, izveido un izmanto, lai uzraudzītu izskaušanas efektivitāti, populācijas kontroli vai ierobežošanas pasākumus, samazinot ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem un attiecīgā gadījumā – uz cilvēku veselību vai ekonomiku. Veicot uzraudzību, attiecīgā gadījumā izvērtē arī ietekmi uz nemērķa sugām.

5. Ja ir ievērojams risks, ka invazīva svešzemju suga, kas rada bažas Savienībai, izplatīsies citā dalībvalstī, dalībvalstis, kurās minētā suga ir sastopama, nekavējoties informē pārējās dalībvalstis un Komisiju. Attiecīgā gadījumā attiecīgās dalībvalstis izveido kopīgus pārvaldības pasākumus. Ja izplatīšanās var skart arī trešās valstis, skartā dalībvalsts cenšas informēt attiecīgās trešās valstis.

20. pants

Cietušo ekosistēmu atjaunošana

1. Dalībvalstis veic piemērotus atjaunošanas pasākumus, lai palīdzētu atjaunoties ekosistēmai, kuru invazīva svešzemju suga, kas rada bažas Savienībai, ir degradējusi, kam nodarījusi kaitējumu vai kuru tā ir iznīcinājusi, ja vien izmaksu un ieguvumu analīze, pamatojoties uz pieejamiem datiem, ar pietiekamu pārliecību neapliecina, ka šo pasākumu izmaksas būs augstas un nesamērīgas ar atjaunošanas radītajiem ieguvumiem.

2. Atjaunošanas pasākumos, kas minēti 1. punktā, ietver vismaz:

- a) pasākumus, lai palielinātu ekosistēmas, kas pakļauta traucējumam, kuru rada invazīvas svešzemju sugas, kas rada bažas Savienībai, klātbūtni, spēju pretoties šim traucējumam, pielāgoties tam un atgūties no tā radītās ietekmes;
- b) pasākumus, ar kuriem atbalsta atkārtotas invāzijas profilaksi pēc izskaušanas kampaņas.

V NODAĻA

HORIZONTĀLI NOTEIKUMI

21. pants

Izmaksu atgūšana

Saskaņā ar principu “piesārņotājs maksā” un neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/35/EK ⁽¹⁾, dalībvalstis cenšas atgūt izmaksas par pasākumiem, kas vajadzīgi, lai novērstu, līdz minimumam samazinātu vai mīkstinātu invazīvo svešzemju sugu kaitīgo ietekmi, tostarp vides un resursu izmaksas, kā arī atjaunošanas izmaksas.

22. pants

Sadarbība un koordinācija

1. Pildot šajā regulā paredzētos pienākumus, dalībvalstis dara visu iespējamo, lai nodrošinātu ciešu koordināciju ar visām attiecīgajām dalībvalstīm, un, kad tas ir praktiski iespējami un piemēroti, izmanto pastāvošās struktūras, kuras izveidotas ar reģionāliem vai starptautiskiem nolīgumiem. Attiecīgās dalībvalstis jo īpaši cenšas nodrošināt koordināciju ar citām dalībvalstīm, ar ko tām ir:

- a) kopīgi jūras apakšreģioni saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 4. panta 2. punktu – attiecībā uz jūras organismu sugām;
- b) kopīgi biogeogrāfiski reģioni saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK 1. panta c) punkta iii) apakšpunktu – attiecībā uz sugām, kas nav jūras organismu sugas;
- c) kopīgas robežas;
- d) kopīgi upju baseini saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 13. punktu – attiecībā uz saldūdens organismu sugām; vai
- e) jebkādi citi kopīgi jautājumi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu (OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.).

Pēc iesaistīto dalībvalstu lūguma Komisija veic darbības, lai sekmētu koordināciju.

2. Pildot šajā regulā paredzētos pienākumus, dalībvalstis, lai īstenotu šīs regulas mērķus, cenšas pēc vajadzības sadarboties ar trešām valstīm, tostarp izmantojot pastāvošās struktūras, kuras izveidotas ar reģionāliem vai starptautiskiem nolīgumiem.

3. Dalībvalstis var arī piemērot tādus noteikumus kā šā panta 1. punktā minētie, lai nodrošinātu koordināciju un sadarbību ar citām attiecīgām dalībvalstīm saistībā ar invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas dalībvalstij un kas iekļautas saskaņā ar 12. panta 1. punktu pieņemtajos valstu sarakstos. Dalībvalstis var arī izveidot attiecīga līmeņa sadarbības mehānismus saistībā ar minētajām invazīvajām svešzemju sugām. Šādi mehānismi var ietvert informācijas un datu apmaiņu, rīcības plānus saistībā ar izplatības ceļiem un paraugprakses apmaiņu par invazīvu svešzemju sugu pārvaldību, kontrolēšanu un izskaušanu, agrīnas brīdināšanas sistēmas un ar sabiedrības informēšanu vai izglītību saistītas programmas.

23. pants

Stingrāki valsts noteikumi

Dalībvalstis var paturēt spēkā vai paredzēt stingrākus valsts noteikumus ar mērķi nepieļaut invazīvu svešzemju sugu introdukciju, naturalizāciju un izplatīšanos. Minētie pasākumi atbilst LESD, un par tiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem paziņo Komisijai.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

24. pants

Ziņošana un pārskatīšana

1. Līdz 2019. gada 1. jūnijam un pēc tam ik pēc sešiem gadiem dalībvalstis atjaunina un nosūta Komisijai šādu informāciju:

- a) aprakstu vai apraksta atjauninātu variantu par uzraudzības sistēmu, kura izveidota, ievērojot 14. pantu, un svešzemju sugu, kas ienāk Savienībā, oficiālās kontroles sistēmu, kura izveidota, ievērojot 15. pantu;
- b) invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai vai kas rada bažas reģioniem saskaņā ar 11. panta 2. punktu, esošo izplatību to teritorijā, tostarp informāciju par migrācijas vai vairošanās modeļiem;
- c) informāciju par sugām, kuras, ievērojot 12. panta 2. punktu, tiek uzskatītas par invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas dalībvalstij;
- d) rīcības plānus, kas minēti 13. panta 2. punktā;
- e) apkopotu informāciju, kas aptver visu valsts teritoriju, par izskaušanas pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 17. pantu, pārvaldības pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 19. pantu, to efektivitāti un ietekmi uz nemērķa sugām;
- f) 8. pantā minēto atļauju skaitu un nolūku, kādam tās izdotas;
- g) informāciju par pasākumiem, kas īstenoti, lai informētu sabiedrību par invazīvu svešzemju sugu esamību, un norādījumiem, kā iedzīvotājiem ir jārīkojas;
- h) informāciju par pārbaudēm, kas vajadzīgas saskaņā ar 8. panta 8. punktu;
- i) informāciju par šīs regulas ievērošanai veikto darbību izmaksām, ja tāda pieejama.

2. Dalībvalstis līdz 2015. gada 5. novembrim paziņo Komisijai un informē pārējās dalībvalstis par to, kuras kompetentās iestādes atbild par šīs regulas piemērošanu.

3. Komisija līdz 2021. gada 1. jūnijam pārskata, kā tiek piemērota šī regula, tostarp Savienības saraksts, 13. panta 2. punktā minētie rīcības plāni, uzraudzības sistēma, muitas kontroles, izskaušanas pienākums un pārvaldības saistības, un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuram var pievienot likumdošanas priekšlikumus par šīs regulas grozīšanu, tostarp par izmaiņām Savienības sarakstā. Minētajā pārskatīšanā izvērtē arī, cik efektīvi ir īstenošanas noteikumi par invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas reģioniem, vai ir vajadzīgs un praktiski iespējams Savienības sarakstā iekļaut Savienības vietējās sugas un vai ir vajadzīga turpmāka harmonizācija, lai palielinātu rīcības plānu un dalībvalstu veikto pasākumu efektivitāti.

4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, precizē ziņojumu tehnisko formātu, lai vienkāršotu un racionalizētu dalībvalstu ziņošanas pienākumus saistībā ar šā panta 1. punktā paredzēto informāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

25. pants

Informācijas atbalsta sistēma

1. Komisija pakāpeniski izveido informācijas atbalsta sistēmu, kas nepieciešama, lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu.
2. Līdz 2016. gada 2. janvārim minētajā sistēmā iekļauj datu atbalsta mehānismu, kas savstarpēji savieno esošās datu sistēmas par invazīvām svešzemju sugām, pievēršot īpašu uzmanību informācijai par invazīvajām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, lai tādā veidā atvieglotu ziņošanu, ievērojot 24. pantu.

Pirmajā daļā minētais datu atbalsta mehānisms kļūst par rīku, kas palīdz Komisijai un dalībvalstīm apstrādāt attiecīgos paziņojumus, kuri prasīti 16. panta 2. punktā.

3. Līdz 2019. gada 2. janvārim 2. punktā minētais datu atbalsta mehānisms kļūst par mehānismu informācijas apmaiņai par citiem šīs regulas piemērošanas aspektiem.

Tas var ietvert arī informāciju par invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas dalībvalstīm, un izplatības ceļiem, risku novērtēšanu, pārvaldību un izskaušanas pasākumiem, ja tāda informācija ir pieejama.

26. pants

Sabiedrības līdzdalība

Rīcības plānu veidošanā, ievērojot šīs regulas 13. pantu, un pārvaldības pasākumu īstenošanā, ievērojot šīs regulas 19. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai tiek dotas agrīnas un efektīvas iespējas piedalīties šo plānu un pasākumu sagatavošanā, grozīšanā vai pārskatīšanā tādā kārtībā, kuru dalībvalstis jau ir noteikušas saskaņā ar Direktīvas 2003/35/EK 2. panta 3. punkta otro daļu.

27. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē, un tās uzdevumu veikšanā var palīdzēt 28. pantā minētais zinātniskais forums.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

28. pants

Zinātniskais forums

Komisija nodrošina dalībvalstu ieceltu zinātnes aprindu pārstāvju dalību, lai viņi sniegtu padomus par jebkādiem zinātniskiem jautājumiem, kas saistīti ar šīs regulas piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz 4., 5., 10. un 18. pantu. Minētie pārstāvji tiekas zinātniskajā forumā. Komisija izstrādā minētā foruma reglamentu.

29. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2015. gada 1. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 5. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

30. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas šīs regulas pārkāpšanas gadījumā. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto sankciju piemērošanu.

2. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

3. Paredzētās sankcijas *inter alia* var būt:

a) naudas sodi;

b) invazīvo svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai un kas neatbilst noteikumiem, konfiskācija;

c) saskaņā ar 8. pantu izdotas atļaujas tūlītēja apturēšana vai anulēšana.

4. Līdz 2016. gada 2. janvārim dalībvalstis paziņo Komisijai 1. punktā minētos noteikumus un nekavējoties paziņo par jebkādiem turpmākiem grozījumiem.

31. pants

Pārejas noteikumi nekomerciāliem īpašniekiem

1. Atkāpjoties no 7. panta 1. punkta b) un d) apakšpunkta, tādu lolojumdzīvnieku, kas netiek turēti komerciāliem nolūkiem un kas pieder pie invazīvām svešzemju sugām, kuras ietvertas Savienības sarakstā, īpašniekiem ir atļauts tos paturēt līdz dzīvnieku dabiskai nāvei ar noteikumu, ka tiek ievēroti šādi nosacījumi:

a) dzīvnieki ir tikuši turēti pirms sugas iekļaušanas Savienības sarakstā;

b) dzīvnieki tiek turēti ierobežotos turēšanas apstākļos, un tiek īstenoti visi attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka nav iespējama vairošanās vai izbēgšana.

2. Kompetentās iestādes veic visus saprātīgi iespējamus pasākumus, lai ar dalībvalstu organizētu informētības paaugstināšanas un izglītības programmu palīdzību informētu nekomerciālos īpašniekus par riskiem, kādus rada 1. punktā minēto dzīvnieku turēšana, un par pasākumiem, kas jāveic, lai līdz minimumam samazinātu vairošanās un izbēgšanas risku.

3. Nekomerciālajiem īpašniekiem, kas nevar nodrošināt 1. punktā izklāstīto nosacījumu izpildi, netiek atļauts paturēt attiecīgos dzīvniekus. Dalībvalstis viņiem var piedāvāt iespēju pārņemt viņu dzīvniekus. Tādā gadījumā pievērš pienācīgu uzmanību dzīvnieku labturībai.

4. Šā panta 3. punktā minētos dzīvniekus var turēt 8. pantā minētajās iestādēs vai objektos, ko šim nolūkam izveidojušas dalībvalstis.

32. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz komerckrājumiem

1. Invazīvu svešzemju sugu īpatņu, kas iegūti pirms sugas iekļaušanas Savienības sarakstā, komerckrājumu turētājiem atļauts ne ilgāk kā divus gadus pēc šo sugu iekļaušanas minētajā sarakstā šo sugu dzīvus īpatņus vai to vairoties spējīgās daļas turēt un transportēt, lai tos pārdotu vai nodotu pētniecības vai *ex situ* saglabāšanas iestādēm un medicīnisku darbību nolūkos, kā minēts 8. pantā, ar noteikumu, ka īpatņi tiek turēti un transportēti ierobežotos turēšanas apstākļos un ka tiek īstenoti visi attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka nav iespējama vairošanās vai izbēgšana, vai arī lai minētos īpatņus nokautu vai humāni izbrāķētu, lai iztukšotu to krājumus.

2. Vienu gadu pēc tam, kad suga iekļauta Savienības sarakstā, ir atļauts pārdot vai nodot dzīvus īpatņus nekomerciāliem turētājiem ar noteikumu, ka īpatņi tiek turēti un transportēti ierobežotos turēšanas apstākļos un ka tiek īstenoti visi attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka nav iespējama vairošanās vai izbēgšana.

3. Ja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 708/2007 6. pantu ir tikusi izdota atļauja attiecībā uz akvakultūras sugu, kura vēlāk ir iekļauta Savienības sarakstā, un šīs atļaujas spēkā esības ilgums pārsniedz šā panta 1. punktā minēto laikposmu, dalībvalsts, beidzoties šā panta 1. punktā minētajam laikposmam, atceļ atļauju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 708/2007 12. pantu.

33. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 22. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
B. DELLA VEDOVA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1144/2014**(2014. gada 22. oktobris)****par tādiem informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, ko īsteno iekšējā tirgū un trešās valstīs, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 3/2008**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. pantu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 3/2008 ⁽⁴⁾ Savienība drīkst veikt informācijas un veicināšanas pasākumus iekšējā tirgū un trešās valstīs attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un to ražošanas veidu, kā arī uz dažiem pārtikas produktiem, kas ražoti no lauksaimniecības produktiem.
- (2) Ņemot vērā gūto pieredzi un lauksaimniecības nozares un tirgu iespējamās attīstības perspektīvas gan Savienībā, gan ārpus tās, būtu jāpārskata ar Regulu (EK) Nr. 3/2008 noteiktā shēma, un tā būtu jāpadara saskanīgāka un efektīvāka. Tādēļ Regula (EK) Nr. 3/2008 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu.
- (3) Šādu informācijas un veicināšanas pasākumu mērķis ir stiprināt Savienības lauksaimniecības nozares konkurētspēju, tādējādi uzlabojot tās spēju vienlīdz labi konkurēt gan iekšējā tirgū, gan trešās valstīs. Jo īpaši ar informācijas un veicināšanas pasākumiem vajadzētu censties paaugstināt patērētāju informētību par Savienības lauksaimniecības produktu un to ražošanas veidu izcilību, kā arī palielināt informētību par Savienības kvalitātes shēmām un to atzīšanu. Turklāt ar tiem būtu jāuzlabo Savienības lauksaimniecības produktu konkurētspēja un jāpalielina to patēriņš, jāveicina to atpazīstamība gan Savienībā, gan ārpus tās un jāpalielina šo produktu tirgus daļa, īpašu uzmanību pievēršot to trešo valstu tirgiem, kuriem ir vislielākais izaugsmes potenciāls. Ar šiem pasākumiem vajadzētu palīdzēt normalizēt tirgus darbību nopietnu tirgus traucējumu, patērētāju uzticības zaudēšanas vai citu specifisku problēmu gadījumā. Šādiem informācijas un veicināšanas pasākumiem būtu lietderīgi jāpapildina un jāpastiprina dalībvalstu īstenotie pasākumi. Lai sasniegtu plānotos mērķus, informācijas un veicināšanas pasākumus būtu jāturpina īstenot gan Savienībā, gan ārpus tās.
- (4) Pasākumu mērķim vajadzētu būt arī palielināt Savienības produktu autentiskuma vērtību, lai tādējādi uzlabotu patērētāju zināšanas par autentisku produktu labajām īpašībām salīdzinājumā ar produktu atdarinājumiem vai viltojumiem; tas gan Savienībā, gan trešās valstīs ievērojami veicinātu informētību par simboliem, norādēm un saīsinājumiem, kas norāda uz atbilstību Eiropas kvalitātes shēmām, kuras noteiktas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 ⁽⁵⁾.
- (5) Viena no Savienības priekšrocībām pārtikas ražošanas nozarē ir tās produktu dažādība un specifiskās īpašības, kas saistītas ar dažādiem ģeogrāfiskajiem reģioniem un tradicionālajām metodēm un nodrošina vienreizēju garšu, piedāvājot dažādību un autentiskumu, ko aizvien vairāk vēlas patērētāji gan Savienībā, gan ārpus tās.

⁽¹⁾ 2014. gada 30. aprīļa atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2014. gada 2. aprīļa atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 13. oktobra lēmums.

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 3/2008 (2007. gada 17. decembris) par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs (OV L 3, 5.1.2008., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).

- (6) Papildus norādēm par Savienības lauksaimniecības un pārtikas produktu raksturīgajām īpašībām ar atbalstāmajiem pasākumiem var sniegt arī patērētājiem viegli uztveramus paziņojumus, *inter alia*, par uzturvērtību, garšu, tradīcijām, daudzveidību un kultūru.
- (7) Informācijas un veicināšanas pasākumus nevajadzētu saistīt ar konkrētu preču zīmi vai produkta izcelsmi. Tomēr, lai uzlabotu produktu demonstrēšanas un degustēšanas pasākumu un informācijas un veicināšanas materiālu kvalitāti un iedarbīgumu, būtu jāparedz iespēja minēt preču zīmes un produktu izcelsmi ar noteikumu, ka tiek ievērots nediskriminēšanas princips un ka pasākumi netiek vērsti uz kāda produkta patēriņa veicināšanu tikai tā izcelsmes dēļ. Turklāt šādiem pasākumiem būtu jāatbilst Savienības tiesību aktu vispārējiem principiem, to apjoms nedrīkstētu pārsniegt lauksaimniecības un pārtikas produktu brīvas aprites ierobežojumus, pārkāpjot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 34. pantu. Īpaši noteikumi būtu jāizstrādā par preču zīmju un produktu izcelsmes norāžu pamanāmību saistībā ar kampaņas galveno Savienības vēstījumu.
- (8) Savienība eksportē galvenokārt gatavus lauksaimniecības produktus, tostarp arī lauksaimniecības produktus, uz kuriem neattiecas LESD I pielikums. Tāpēc informācijas un veicināšanas pasākumi būtu jāizvērs, tajos iekļaujot konkrētus produktus, kuri nav iekļauti LESD I pielikumā. Tas būtu saskaņā ar citām kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) shēmām, piemēram, Eiropas kvalitātes shēmām, kuras jau attiecas uz šiem produktiem.
- (9) Savienības informācijas un veicināšanas pasākumi attiecībā uz vīniem ir viens no galvenajiem vīnkopības nozares atbalsta pasākumiem, ko paredz KLP. Informācijas un veicināšanas pasākumi būtu jāattiecinā tikai uz vīnu ar cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un uz vīnu, kuram ir norādīta vīnogu šķirne. Vienas dalībvalsts programmu gadījumā attiecīgajai programmai vajadzētu būt saistītai arī ar citu lauksaimniecības vai pārtikas produktu. Tāpat Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 508/2014 ⁽¹⁾ paredzēta zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības veicināšana. Tāpēc būtu jāierobežo Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1379/2013 ⁽²⁾ I pielikumā uzskaitīto zvejas un akvakultūras produktu iespējas pretendēt uz informācijas un veicināšanas pasākumiem, ko paredz pašreizējā shēma, tos attiecinot tikai uz tādiem zvejas un akvakultūras produktiem, kas ir saistīti ar kādu citu lauksaimniecības vai pārtikas produktu.
- (10) Informācijas un veicināšanas pasākumiem būtu jāattiecas uz produktiem, kuri ietilpst Savienības kvalitātes shēmās un dalībvalstu atzītās kvalitātes shēmās, jo šādas shēmas patērētājiem rada pārliecību par kvalitāti un produkta specifiskajām iezīmēm vai izmantoto ražošanas procesu, nodrošina attiecīgā produkta pievienoto vērtību un uzlabo to tirgus noieta iespējas. Tāpat informācijas un veicināšanas pasākumiem būtu jāattiecas arī uz bioloģiskās ražošanas metodi un tālākajiem reģioniem raksturīgu kvalitatīvu lauksaimniecības produktu logotipu.
- (11) Laikposmā no 2001. gada līdz 2011. gadam tikai 30 % no budžeta, kas paredzēts informācijas un veicināšanas pasākumiem, bija vērsti uz trešo valstu tirgiem, lai gan minētajiem tirgiem ir liels izaugsmes potenciāls. Tādēļ ir nepieciešama kārtība, lai sekmētu lielāku skaitu informācijas un veicināšanas pasākumu par Savienības lauksaimniecības produktiem trešās valstīs, kas panākams, jo īpaši, nodrošinot palielinātu finansiālo atbalstu.
- (12) Lai garantētu īstenoto informācijas un veicināšanas pasākumu iedarbīgumu, tie būtu jāizstrādā saistībā ar informācijas un veicināšanas pasākumiem. Līdz šim šīs programmas iesniedza profesionālās un/vai starpnozaru profesionālās organizācijas. Lai palielinātu ierosināto pasākumu skaitu un uzlabotu to kvalitāti, būtu jāpaplašina labuma guvēju loks, iekļaujot tās ražotāju organizācijas un to apvienības, lauksaimniecības un pārtikas ražošanas nozares grupas un struktūras, kuru mērķis un darbība ir saistīta ar informācijas sniegšanu un lauksaimniecības produktu veicināšanu.
- (13) Informācijas un veicināšanas pasākumiem, ko līdzfinansē Savienība, būtu jānorāda uz īpašu Savienības dimensiju. Šajā nolūkā un lai nepieļautu līdzekļu sadrumstalotību un palielinātu Eiropas pamanāmību, izmantojot šos informācijas un veicināšanas pasākumus attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un dažiem pārtikas produktiem, būtu jāizveido darba programma, kurā noteiktas šo pasākumu stratēģiskās prioritātes attiecībā uz iedzīvotājiem, produktiem, shēmām vai tirgiem, uz kuriem tie būs vērsti, kā arī plānoto informācijas un veicināšanas vēstījumu. Programma būtu jāizstrādā, pamatojoties uz vispārējiem un konkrētiem mērķiem, ko nosaka šī regula, un tajā būtu jāņem vērā tirgu piedāvātās iespējas un nepieciešamība papildināt un pastiprināt dalībvalstu un uzņēmumu

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par Eiropas jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 (OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1379/2013 (2013. gada 11. decembris) par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.).

īstenotos pasākumus gan iekšējā tirgū, gan trešās valstīs, lai nodrošinātu, ka informēšanas un veicināšanas politika ir saskaņota. Šajā sakarā programmas izstrādē Komisijai būtu jāapspriežas ar dalībvalstīm un attiecīgajām ieinteresētajām personām.

- (14) Darba programmā *inter alia* būtu jāparedz īpaša kārtība, kā rīkoties nopietnu tirgus traucējumu, patērētāju uzticēšanās zaudēšanas vai citu specifisku problēmu gadījumā. Turklāt Komisijai būtu īpaši jāņem vērā mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu noteicošā nozīme lauksaimniecības un pārtikas ražošanas nozarē, kura gūst labumu no īpašiem pasākumiem, ko paredz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 219., 220. un 221. pants un – attiecībā uz pasākumiem, kas vērsti uz trešām valstīm, – brīvās tirdzniecības nolīgumi, kuri ietilpst Savienības kopējā tirdzniecības politikā. Izstrādājot šo programmu, Komisijai būtu jāņem vērā arī grūtības, ar ko saskaras Savienības kalnu, salu un tālākie reģioni.
- (15) Lai nodrošinātu efektīvu informācijas un veicināšanas pasākumu īstenošanu, to izpilde būtu jāuztic konkursa procedūrā atlasītām izpildstrukturām. Tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos būtu jāatļauj programmu iesniedzējām organizācijām tieši īstenot savas programmas konkrētas daļas.
- (16) Komisijai būtu jāspēj veikt informācijas un veicināšanas pasākumus pēc savas iniciatīvas, tostarp augsta līmeņa misijas, jo īpaši ar mērķi sekmēt jaunu tirgu apgūšanu. Komisijai vajadzētu būt arī iespējai īstenot kampaņas pēc savas iniciatīvas, lai ātri un efektīvi reaģētu nopietnu tirgus traucējumu vai patērētāju uzticēšanās zaudēšanas gadījumā. Nepieciešamības gadījumā Komisijai būtu jāpārskata savas iniciatīvas, ar kurām plānots īstenot minētās kampaņas. Apropriācijas, kas piešķirtas informācijas un veicināšanas pasākumiem gan vienas valsts, gan daudzvalstu programmās, nebūtu jāsamazina, ja Komisijai minētajos apstākļos būtu jāveic pasākumi.
- (17) Papildus informācijas un veicināšanas pasākumiem Komisijai Savienības līmenī jāattīsta un jākoordinē tehniskā atbalsta dienesti, lai palīdzētu ekonomikas dalībniekiem piedalīties līdzfinansētajās programmās, īstenotu efektīvas kampaņas vai attīstītu to darbību eksporta jomā. Minētajos pakalpojumos jo īpaši būtu jāiekļauj pamatnostādņu sniegšana, lai palīdzētu potenciālajiem labuma guvējiem ievērot ar šo politiku saistītos noteikumus un procedūras.
- (18) Savienības produktu veicināšanas centienus trešo valstu tirgos dažkārt vājina konkurence, ko tiem rada produktu atdarinājumi un viltojumi. Komisijas izveidotie tehniskā atbalsta dienesti sniegtu arī konsultācijas nozarei saistībā ar Savienības produktu aizsardzību pret atdarināšanu un viltošanu.
- (19) KLP regulatīvās vides vienkāršošana ir svarīga Savienības prioritāte. Šāda pieeja būtu jāpiemēro arī šai regulai. Jo īpaši būtu jāpārskata informācijas un veicināšanas programmu administratīvās pārvaldības principi, lai tos vienkāršotu un ļautu Komisijai izstrādāt noteikumus un procedūras, ko piemēro programmu pieteikumu iesniegšanai, novērtēšanai un atlasei. Tomēr Komisijai būtu jānodrošina, ka dalībvalstis saņem savlaicīgu informāciju par visām ierosinātajām un atlasītajām programmām. Informācijā jo īpaši būtu jāiekļauj saņemto priekšlikumu skaits, iesaistītās dalībvalstis un nozares un minēto priekšlikumu novērtējuma rezultāti.
- (20) Sadarbība starp dažādu dalībvalstu ekonomikas dalībniekiem ievērojami paaugstina Savienības pievienoto vērtību un izceļ Savienības lauksaimniecības ražojumu daudzveidību. Lai gan prioritāte ir piešķirta tām programmām, ko kopīgi izstrādājušas dažādu dalībvalstu programmu iesniedzējas organizācijas, šādām programmām laikposmā no 2001. gada līdz 2011. gadam bija piešķirti tikai 16 % no informācijas un veicināšanas pasākumiem paredzētā budžeta. Tādēļ būtu jāparedz jauna kārtība, jo īpaši attiecībā uz daudzvalstu programmu pārvaldību, lai pārvarētu pašreizējos šķēršļus to īstenošanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

- (21) Būtu jānosaka pasākumu finansēšanas noteikumi. Lai nodrošinātu, ka ieinteresētās programmu iesniedzējas organizācijas uzņemas savu daļu atbildības, būtu jāparedz vispārīgs noteikums, ka Savienība sedz tikai daļu no pasākumu izmaksām. Tomēr dažas administratīvās un personāla izmaksas, kas nav saistītas ar KLP īstenošanu, ir informācijas un veicināšanas pasākumu neatņemama sastāvdaļa, un tām vajadzētu būt tiesīgām saņemt Savienības finansējumu.
- (22) Būtu jāveic katra pasākuma uzraudzība un novērtējums, lai uzlabotu tā kvalitāti un uzsvērtu panākumus. Šajā sakarā būtu jāizveido rādītāju saraksts un jānovērtē veicināšanas politikas ietekme saistībā ar tās stratēģiskajiem mērķiem. Komisijai būtu jānosaka šīs politikas uzraudzības un novērtēšanas sistēma saskaņā ar kopējo KLP uzraudzības un novērtēšanas sistēmu.
- (23) Lai papildinātu vai grozītu konkrētus nebūtiskus šīs regulas elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Pilnvarojumam būtu jāattiecas uz šīs regulas I pielikumā minētā saraksta papildināšanu, programmu iesniedzēju organizāciju atbilstības kritērijiem, konkursa procedūras noteikumiem, lai izvēlētos izpildstrukturās, īpašiem nosacījumiem vienas valsts informācijas un veicināšanas programmu atbilstības noteikšanai, informācijas un veicināšanas pasākumu izmaksām un administratīvajām un personāla izmaksām, un noteikumiem, lai atvieglotu pāreju no Regulas (EK) Nr. 3/2008 uz šo regulu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (24) Lai nodrošinātu vienotus šīs regulas īstenošanas nosacījumus, Komisijai būtu jādeleģē īstenošanas pilnvaras attiecībā uz detalizētiem noteikumiem par preču zīmju pamanāmību produktu demonstrēšanas vai degustēšanas laikā, par informācijas un veicināšanas materiāliem un par produktu izcelsmes pamanāmību informācijas un veicināšanas materiālos; gada darba programmām; vienas dalībvalsts programmu atlasī; detalizētiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem priekšlikuma iesniedzējai struktūrai var atļaut pašai īstenot konkrētas vienas dalībvalsts programmas daļas; vienas dalībvalsts programmu izpildes, uzraudzības un kontroles kārtību; noteikumiem attiecībā uz līgumu noslēgšanu par atlasīto vienas dalībvalsts programmu īstenošanu saskaņā ar šo regulu; un programmu ietekmes izvērtēšanas kopīgo sistēmu, kā arī rādītāju sistēmu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (25) Tā kā, ņemot vērā saikni starp veicināšanas politiku un pārējiem KLP instrumentiem un ņemot vērā Savienības finansējuma daudzgadu garantiju un koncentrēšanos uz skaidri noteiktām prioritātēm, šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos efektīvāk var sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā paredz nosacījumus, ar kādiem informācijas un veicināšanas pasākumus, ko iekšējā tirgū vai trešās valstīs īsteno attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un dažiem pārtikas produktiem, kas ražoti no lauksaimniecības produktiem ("informācijas un veicināšanas pasākumi"), var pilnībā vai daļēji finansēt no Savienības budžeta.

2. pants

Informācijas un veicināšanas pasākumu vispārīgie un konkrētie mērķi

1. Informācijas un veicināšanas pasākumu vispārīgais mērķis ir uzlabot Savienības lauksaimniecības nozares konkurētspēju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. Informācijas un veicināšanas pasākumu konkrētie mērķi ir:

- a) palielināt informētību par Savienības lauksaimniecības produktu izcilību un augstajiem standartiem, ko Savienībā piemēro ražošanas metodēm;
- b) palielināt Savienības lauksaimniecības produktu un konkrētu pārtikas produktu konkurētspēju un patēriņu un veicināt to atpazīstamību gan Savienībā, gan ārpus tās;
- c) palielināt Savienības kvalitātes shēmu atzīšanu un atpazīstamību;
- d) palielināt Savienības lauksaimniecības produktu un dažu pārtikas produktu tirgus daļu, īpašu uzmanību pievēršot to trešo valstu tirgiem, kuriem ir vislielākais izaugsmes potenciāls;
- e) atjaunot normālus tirgus nosacījumus nopietnu tirgus traucējumu, patērētāju uzticības zaudēšanas vai citu specifisku problēmu gadījumā.

3. pants

Informācijas un veicināšanas pasākumu apraksts

Informācijas un veicināšanas pasākumu mērķis ir:

- a) izcelt Savienības lauksaimniecības produktu ražošanas metožu specifiku, jo īpaši saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, izsekojamību, autentiskumu, marķēšanu, uzturvērtību un veselīgumu, dzīvnieku labturību, vides aizsardzību un ilgtspēju, un lauksaimniecības un pārtikas produktu īpašības, jo īpaši saistībā ar to kvalitāti, garšu, daudzveidību vai tradīcijām;
- b) palielināt informētību par aizsargāta cilmes vietas nosaukuma, aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un garantētas tradicionālās īpatnības autentiskumu.

Minētos pasākumus jo īpaši veido sabiedrisko attiecību darbs un informācijas kampaņas, un tos var īstenot arī kā dalību valsts, Eiropas un starptautiska līmeņa pasākumos, gadatirgos un izstādēs.

4. pants

Pasākumu raksturojums

1. Informācijas un veicināšanas pasākumi nav saistīti ar konkrētu preču zīmi. Tomēr produktu tirdzniecības preču zīmes var būt pamanāmas produktu demonstrāciju vai degustāciju laikā un uz informācijas un reklāmas materiāliem ar noteikumu, ka tiek ievērots nediskriminācijas princips un netiek mainīts pasākumu vispārējais, uz konkrētu preču zīmi nevērsta raksturs. Nediskriminācijas principu piemēro, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret visām programmu iesniedzēju organizāciju preču zīmēm un to piekļuvi, kā arī vienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstīm. Visas preču zīmes ir vienlīdz labi pamanāmas, un to grafiskā attēlojuma formāts ir mazāks nekā kampaņas galvenais Savienības vēstījums. Tiek parādītas vairākas preču zīmes, izņemot pienācīgi pamatotos apstākļos saistībā ar attiecīgo dalībvalstu īpašo situāciju.

2. Informācijas un veicināšanas pasākumi nav vērsti uz konkrēta produkta izcelsmi. Šādu pasākumu mērķis nav mudināt patērēt produktu tikai tā izcelsmes dēļ. Tomēr produkta izcelsme var būt pamanāma uz informācijas un reklāmas materiāliem, ievērojot šādus noteikumus:

- a) iekšējā tirgū izcelsmes norādei vienmēr jābūt otršķirīgai nozīmei salīdzinājumā ar kampaņas galveno Savienības vēstījumu;
- b) trešās valstīs izcelsmes norāde var būt vienādā līmenī ar kampaņas galveno Savienības vēstījumu;
- c) produktiem, kas atzīti saskaņā ar 5. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētajām kvalitātes shēmām, produkta izcelsmi, kas minēta reģistrētajā nosaukumā, var pieminēt bez ierobežojumiem.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, paredzot sīki izstrādātus noteikumus par:

- a) tirdzniecības preču zīmju pamanāmību produktu demonstrēšanas vai degustēšanas laikā un par informācijas un reklāmas materiāliem, kas minēti 1. punktā, kā arī par vienotiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem var norādīt vienu preču zīmi; un
- b) produktu izcelsmes pamanāmību informācijas un reklāmas materiālos, kas minēti 2. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. pants

Atbilstīgi produkti un shēmas

1. Informācijas un veicināšanas pasākumi var attiekties uz šādiem produktiem:
 - a) produktiem, kas uzskaitīti LESD I pielikumā, izņemot tabaku;
 - b) produktiem, kas uzskaitīti šīs regulas I pielikumā;
 - c) stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem ar aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 110/2008 ⁽¹⁾.
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu, lai, ņemot vērā pārmaiņas tirgū, papildinātu šīs regulas I pielikumā iekļauto sarakstu, pievienojot minētajam sarakstam pārtikas produktus.
3. Neatkarīgi no 1. punkta:
 - a) informācijas un veicināšanas pasākumus var attiecināt tikai uz vīnu ar cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un uz vīnu, kam ir norādīta vīnogu šķirne; attiecībā uz vienas dalībvalsts programmām, kas minētas 6. panta 3. punktā, konkrētajai programmai jāattiecas arī uz produktiem, kas minēti šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā;
 - b) attiecībā uz stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem, kas minēti 1. punkta c) apakšpunktā, attiecībā uz vīnu, kas minēts šā punkta a) apakšpunktā, un alu uz iekšējo tirgu vērsti pasākumi ietver tikai patērētāju informēšanas pasākumus par shēmām, kas minētas 4. punktā, un par minēto dzērienu atbildīgu patēriņu;
 - c) uz zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, kas uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 1379/2013 I pielikumā, var attiecināt informācijas un veicināšanas pasākumus tikai tad, ja attiecīgā programma attiecas arī uz citiem 1. punktā minētajiem produktiem.
4. Informācijas un veicināšanas pasākumi var attiekties uz šādām shēmām:
 - a) kvalitātes shēmām, kas noteiktas ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012, Regulu (EK) Nr. 110/2008 un Regulas (ES) Nr. 1308/2013 93. pantu;
 - b) bioloģisko produktu ražošanu, kas noteikta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 ⁽²⁾;
 - c) tālākajiem reģioniem raksturīgu kvalitatīvu lauksaimniecības produktu logotipu, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 228/2013 ⁽³⁾ 21. pantā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 228/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

- d) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1305/2013 ⁽¹⁾ 16. panta 1. panta b) un c) apakšpunktā minētajām kvalitātes shēmām.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS UN VEICINĀŠANAS PASĀKUMU ĪSTENOŠANA

1. IEDAĻA

Kopīgi noteikumi

6. pants

Pasākumu veidi

1. Informācijas un veicināšanas pasākumus īsteno šādos veidos:
 - a) kā informācijas un veicināšanas programmas ("programmas"); un
 - b) kā 9. pantā minētos pasākumus pēc Komisijas iniciatīvas.
2. Programmas sastāv no saskaņotu pasākumu kopuma, un tās īsteno ne mazāk kā viena, bet ne ilgāk kā triju gadu laikā.
3. Šīs nodaļas 2. iedaļā sīkāk aprakstītās vienas dalībvalsts programmas var iesniegt viena vai vairākas programmu iesniedzējas organizācijas, kuras minētas 7. panta 1. punkta a), c) vai d) apakšpunktā un kuras visas ir no vienas un tās pašas dalībvalsts.
4. Šīs nodaļas 3. iedaļā sīkāk aprakstītās daudzvalstu programmas var iesniegt:
 - a) vismaz divas programmu iesniedzējas organizācijas, kuras minētas 7. panta 1. punkta a), c) vai d) apakšpunktā un kuras visas ir no vismaz divām vai vairāk dalībvalstīm;
 - b) viena vai vairākas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās Savienības organizācijas.

7. pants

Programmu iesniedzējas organizācijas

1. Programmu var iesniegt:
 - a) profesionālās vai starpnozaru profesionālās organizācijas, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un pārstāv attiecīgās dalībvalsts attiecīgo nozari vai nozares, un jo īpaši starpnozaru organizācijas, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 157. pantā, un grupas, kas definētas Regulas (ES) Nr. 1151/2012 3. panta 2. punktā, ar noteikumu, ka tās pārstāv nosaukumu, kurš ir aizsargāts saskaņā ar pēdējo minēto regulu un uz kuru attiecas minētā programma;
 - b) Savienības profesionālās vai starpnozaru profesionālās organizācijas, kas pārstāv attiecīgo nozari vai nozares Savienības līmenī;
 - c) ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības, kuras minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 152. un 156. pantā un kuras ir atzinusi kāda dalībvalsts;
 - d) lauksaimniecības un pārtikas nozares struktūras, kuru mērķis un darbība ir saistīta ar informācijas sniegšanu un lauksaimniecības produktu tirdzniecības veicināšanu un kurām attiecīgā dalībvalsts uzticējusi skaidri noteiktu sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja pienākumu šajā jomā; minētajām struktūrām jābūt veikušām likumīgu uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī vismaz divus gadus pirms datuma, kad publicēts uzaicinājums iesniegt priekšlikumus, kas minēti 8. panta 2. punktā.
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu, paredzot īpašus nosacījumus, saskaņā ar kuriem katra programmu iesniedzēja organizācija, grupa vai struktūra, kas minēta 1. punktā, var iesniegt programmu. Minētie nosacījumi jo īpaši garantē, ka minētās organizācijas, grupas vai struktūras ir reprezentatīvas un ka programmas apjoms ir būtisks.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

8. pants

Gada darba programma

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot katram gadam gada darba programmu, kurā izklāstīti sasniedzamie darbības mērķi, darbības prioritātes, plānotie rezultāti, īstenošanas metode un finanšu plāna kopējā summa. Minētā gada darba programma un jo īpaši tās darbības prioritātes atbilst vispārīgajiem un konkrētiem mērķiem, kas minēti 2. pantā. Programma jo īpaši nodrošina specifisku pagaidu kārtību, lai reaģētu nopietnu tirgus traucējumu, patērētāju uzticēšanās zaudēšanas vai citu specifisku problēmu gadījumā, kā minēts 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā. Tajā iekļauti arī galvenie novērtēšanas kritēriji, finansējamo pasākumu apraksts, katram pasākuma veidam piešķirtā summa, provizorisks īstenošanas grafiks, bet attiecībā uz dotācijām – maksimālais Savienības finansālā ieguldījuma apjoms. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Darba programma, kas minēta 1. punktā, attiecībā uz vienas valsts un daudzvalstu programmām tiek īstenota, Komisijai publicējot uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁽¹⁾ I daļas VI sadaļu.

9. pants

Komisijas ierosināti pasākumi

1. Komisija var īstenot informācijas un veicināšanas pasākumus, kas minēti 3. pantā, tostarp kampaņas nopietnu tirgus darbības traucējumu, patērētāju uzticības zaudēšanas vai citu specifisku problēmu gadījumā, kā minēts 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā. Minētie pasākumi jo īpaši var būt augsta līmeņa misijas, piedalīšanās tirdzniecības gadatirgos un starptautiskas nozīmes izstādēs, organizējot standus, vai pasākumu veikšana Savienības produktu atpazīstamības veicināšanai.

2. Komisija veido tehniskā atbalsta dienestus, jo īpaši, lai:

a) veicinātu informētību par dažādiem tirgiem, tostarp organizējot izzinošas darba sanāksmes;

b) uzturētu dinamisku profesionāļu tīklu saistībā ar informācijas un veicināšanas politiku, tostarp sniedzot konsultācijas nozares uzņēmumiem par produktu aizsardzību pret atdarināšanu un viltošanu trešās valstīs; un

c) uzlabotu zināšanas par Savienības noteikumiem attiecībā uz programmu izstrādi un īstenošanu.

10. pants

Dubultā finansējuma aizliegums

Informācijas un veicināšanas pasākumi, kurus finansē saskaņā ar šo regulu, nesaņem nekādu citu finansējumu no Savienības budžeta.

2. IEDAĻA

Vienas dalībvalsts programmu īstenošana un pārvaldība

11. pants

Vienas dalībvalsts programmu atlase

1. Komisija veic pēc 8. panta 2. punktā minētā uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus saņemto vienas dalībvalsts programmu priekšlikumu izvērtēšanu un atlasī. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu, paredzot konkrētus nosacījumus attiecībā uz tiesībām saistībā ar valsts programmām.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot atlasītās vienas dalībvalsts programmas, tajās veicamās izmaiņas un attiecīgo budžetu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

12. pants

Informācija par vienas dalībvalsts programmu atlasī

Komisija savlaicīgi sniedz 23. pantā minētajai komitejai un līdz ar to dalībvalstīm informāciju par visām ierosinātajām vai atlasītajām programmām.

Neskarot Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012, Komisija jo īpaši sniedz:

- a) informāciju par saņemto priekšlikumu skaitu, dalībvalstīm, kurās programmu iesniedzējas organizācijas veic uzņēmējdarbību, iesaistītajām nozarēm, kā arī par mērķtirgu vai mērķtīrgiem;
- b) informāciju par priekšlikumu izvērtēšanas rezultātu un to īsu aprakstu.

13. pants

Struktūras, kas atbild par vienas dalībvalsts programmu īstenošanu

1. Kad pienācīgi ir veikta konkursa procedūra, programmu iesniedzēja organizācija izvēlas struktūras, kas īsteno atlasītās vienas dalībvalsts programmas, jo īpaši, lai nodrošinātu pasākumu efektīvu izpildi.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu, paredzot nosacījumus, ar kuriem reglamentē konkursa procedūru, lai izvēlētos izpildstruktūras, kas minētas pirmajā daļā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem, programmu iesniedzējas organizācijas var pašas īstenot dažas programmas daļas atkarībā no šādas organizācijas pieredzes minēto pasākumu īstenošanā, šādu pasākumu izmaksām salīdzinājumā ar parasto tirgus līmeni un kopējo izmaksu daļu, kas attiecas uz to programmas daļu, ko īsteno programmu iesniedzēja organizācija.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot sīki izstrādātus noteikumus, saskaņā ar kuriem programmu iesniedzējai organizācijai var pašai atļaut īstenot konkrētas programmas daļas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

14. pants

Vienas dalībvalsts programmu izpilde, uzraudzība un kontrole

1. Attiecīgās dalībvalstis ir atbildīgas par saskaņā ar 11. pantu izvēlēto vienas dalībvalsts programmu pienācīgu īstenošanu un ar tām saistīto maksājumu veikšanu. Dalībvalstis nodrošina, ka informācijas vai reklāmas materiāli, kas sagatavoti saistībā ar minētajām programmām, atbilst Savienības tiesību aktiem.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot īstenošanas, uzraudzības un kontroles kārtību un noteikumus attiecībā uz līgumu noslēgšanu to vienas dalībvalsts programmu īstenošanai, kas izvēlētas saskaņā ar šo regulu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Dalībvalstis nodrošina vienas dalībvalsts programmas īstenošanu, uzrauga un kontrolē to saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ un saskaņā ar īstenošanas aktiem, kas jāpieņem, ievērojot 1. punktu.

15. pants

Finanšu noteikumi, kas attiecas uz vienas dalībvalsts programmām

1. Savienības finansiālais ieguldījums vienas dalībvalsts programmās iekšējā tirgū ir 70 % no attiecināmajiem izdevumiem. Savienības finansiālais ieguldījums vienas dalībvalsts programmās trešās valstīs ir 80 % no attiecināmajiem izdevumiem. Atlikušos izdevumus sedz vienīgi iesniedzējas organizācijas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

2. Šā panta 1. punktā minēto procentuālo daļu palielina līdz 85 %, ja ir konstatēti nopietni tirgus traucējumi, patērētāju uzticēšanās zaudēšana vai citas specifiskas problēmas, kas minētas 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, attiecībā uz programmu iesniedzējām organizācijām, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstīs un saņem finansiālu atbalstu 2014. gada 1. janvārī vai pēc tam saskaņā ar LESD 136. un 143. pantu, 1. punktā minētās procentuālās daļas ir attiecīgi 75 % un 85 % un 2. punktā minētā procentuālā daļa ir 90 %.

Pirmās daļas noteikumi attiecas tikai uz tām programmām, par ko Komisija lēmusi pirms datuma, no kura attiecīgā dalībvalsts vairs nesaņem šādu finansiālo atbalstu.

4. Informācijas un veicināšanas pasākumu novērtēšanas pētījumi, kas veikti saskaņā ar 25. pantā minēto vienoto sistēmu, ir tiesīgi saņemt Savienības finansējumu saskaņā ar nosacījumiem, kas līdzīgi tiem, ar kuriem reglamentē attiecīgo dalībvalsts programmu.

5. Savienība pilnībā finansē ar programmu atlasītajās ekspertu atzinumu izmaksas, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

6. Lai nodrošinātu vienas dalībvalsts programmu pienācīgu izpildi, programmu iesniedzējas organizācijas sniedz garantijas.

7. Savienība finansē informācijas un veicināšanas pasākumus, ko īsteno, balstoties uz vienas dalībvalsts programmām, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

8. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu attiecībā uz konkrētiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem informācijas un veicināšanas pasākumu un vajadzības gadījumā administratīvās un personāla izmaksas ir attiecināmas uz Savienības līdzekļiem.

3. IEDAĻA

Daudzvalstu programmu un Komisijas ierosinātu pasākumu īstenošana un pārvaldība

16. pants

Finansējuma veidi

1. Finansējumu piešķir vienā vai vairākos veidos, ko paredz Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012, tostarp:

a) piešķirot dotācijas daudzvalstu programmām;

b) slēdzot līgumus saistībā ar pasākumiem, ko Komisija īsteno pēc savas iniciatīvas.

2. Informācijas un veicināšanas pasākumiem, kurus īsteno saistībā ar daudzvalstu programmām vai pēc Komisijas iniciatīvas, Savienības finansējums tiek piešķirts, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

17. pants

Daudzvalstu programmu novērtēšana

Daudzvalstu programmu piedāvājumus novērtē un atlasa, pamatojoties uz kritērijiem, kuri darīti zināmi 8. panta 2. punktā minētajā uzaicinājumā izteikt priekšlikumus.

18. pants

Informācija par daudzvalstu programmu īstenošanu

Komisija informāciju par visām programmām, kas ierosinātas vai atlasītas, savlaicīgi sniedz 23. pantā minētajai komitejai un tādējādi arī dalībvalstīm.

19. pants

Finanšu noteikumi attiecībā uz daudzvalstu programmām

1. Savienības finansiālais ieguldījums daudzvalstu programmās nepārsniedz 80 % no attiecināmajiem izdevumiem. Atlikušos izdevumus sedz vienīgi iesniedzējas struktūras.

2. Šā panta 1. punktā minēto procentuālo daļu palielina līdz 85 %, ja ir konstatēti nopietni tirgus traucējumi, patērētāju uzticēšanās zaudēšana vai citas specifiskas problēmas, kas minētas 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta noteikumiem, attiecībā uz programmu iesniedzējām organizācijām, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstīs un saņem finansiālu atbalstu 2014. gada 1. janvārī vai pēc tam saskaņā ar LESD 136. un 143. pantu, 1. un 2. punktā minētās procentuālās daļas ir attiecīgi 85 % un 90 %.

Pirmās daļas noteikumi attiecas tikai uz tām programmām, par ko Komisija lēmusi pirms datuma, no kura attiecīgā dalībvalsts vairs nesaņem šādu finansiālo atbalstu.

20. pants

Iepirkums saistībā ar Komisijas ierosinātiem pasākumiem

Saistībā ar jebkuru iepirkumu, ko Komisija veic savā vārdā vai kopā ar dalībvalstīm, ievēro iepirkuma noteikumus, ko paredz Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 un Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 ⁽¹⁾.

21. pants

Savienības finansiālo interešu aizstāvība

1. Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai, īstenojot finansiālos pasākumus saskaņā ar šo iedaļu, nodrošinātu Savienības finansiālo interešu aizstāvību, piemērojot preventīvus pasākumus krāpšanas, korupcijas un jebkādas citas nelikumīgas darbības novēršanai, veicot efektīvu kontroli un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un vajadzības gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un preventīvus administratīvos un naudas sodus.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir pilnvaras, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus dotāciju saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri ir saņēmuši Savienības līdzekļus.

3. Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) var veikt izmeklēšanas, tostarp pārbaudes uz vietas un inspekcijas, saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽²⁾ un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽³⁾, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju līgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu attiecībā uz Savienības līdzekļiem ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses.

4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos, kuri izriet no programmas īstenošanas saskaņā ar šo regulu, iekļauj noteikumus, kuros nepārprotami ir noteiktas Komisijas, Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras veikt šādas revīzijas un izmeklēšanas saskaņā ar to attiecīgo kompetenci.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas noteikumi

22. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 31.12.2012., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 2. punktā, 7. panta 2. punktā, 11. panta 1. punktā, 13. panta 1. punktā, 15. panta 8. punktā un 29. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 24. novembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 2. punktā, 7. panta 2. punktā, 11. panta 1. punktā, 13. panta 1. punktā, 15. panta 8. punktā un 29. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar šo regulu pieņemtie deleģētie akti stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

23. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 229. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

2. IEDAĻA

Apspriešanās, novērtēšana un ziņošana

24. pants

Apspriešanās

Saistībā ar šīs regulas piemērošanu Komisija var apspriesties ar pilsoniskā dialoga grupu kvalitātes un veicināšanas jautājumos, kura izveidota, ievērojot Komisijas Lēmumu 2013/767/ES⁽¹⁾.

25. pants

Vienotā sistēma pasākumu ietekmes novērtēšanai

Saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas vienoto uzraudzības un novērtēšanas sistēmu, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 110. pantā, Komisija pieņem īstenošanas aktus, izklāstot vienotu sistēmu, lai novērtētu to informācijas un veicināšanas programmu ietekmi, kuras finansētas saskaņā ar šo regulu, kā arī rādītāju sistēmu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Visas ieinteresētās personas sniedz Komisijai visus datus un informāciju, kas vajadzīga, lai varētu veikt attiecīgo pasākumu ietekmes novērtēšanu.

26. pants

Ziņojums

1. Komisija līdz 2018. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei starpposma ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Minētajā starpposma ziņojumā ietver līdzekļu izlietojumu dažādās dalībvalstīs, kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2013/767/ES (2013. gada 16. decembris), ar ko reglamentē pilsonisko dialogu kopējās lauksaimniecības politikas jautājumos un atceļ Lēmumu 2004/391/EK (OV L 338, 17.12.2013., 115. lpp.).

2. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem.

3. IEDAĻA

Valsts atbalsts, atcelšana, pārejas noteikumi, stāšanās spēkā un piemērošanas diena

27. pants

Valsts atbalsts

Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1308/2013 211. panta 1. punkta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 ⁽¹⁾ 3. panta, kā arī atbilstīgi LESD 42. panta pirmajai daļai tādu programmu gadījumā, kuras tiesīgas saņemt Savienības atbalstu un kuras Komisija ir izvēlējusies, ievērojot šo regulu, LESD 107., 108. un 109. pantu nepiemēro ne maksājumiem, ko dalībvalstis veic, ievērojot šo regulu un saskaņā ar tās noteikumiem, ne arī finansiālajiem ieguldījumiem, kurus veido dalībvalstu parafiskālie maksājumi, obligātās iemaksas vai citi finanšu instrumenti.

28. pants

Atcelšana

Regula (EK) Nr. 3/2008 ar šo tiek atcelta.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar šīs regulas II pielikumā esošo atbilstības tabulu.

29. pants

Pārejas noteikumi

1. Regulu (EK) Nr. 3/2008 turpina piemērot tiem informācijas un veicināšanas pasākumiem, par kuriem Komisija pieņēmusi finansēšanas lēmumu pirms 2015. gada 1. decembra.

2. Lai nodrošinātu raitu pāreju no Regulas (EK) Nr. 3/2008 piemērošanas uz šīs regulas piemērošanu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu.

30. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2015. gada 1. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 22. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
B. DELLA VEDOVA

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1184/2006 (2006. gada 24. jūlijs), ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai (OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.).

*I PIELIKUMS***Regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie produkti:**

- a) alus;
 - b) šokolāde un šokolādes izstrādājumi;
 - c) maize, mīklas izstrādājumi, kūkas, konditorejas izstrādājumi, cepumi un citi maizes un konditorejas izstrādājumi;
 - d) dzērieni no augu ekstraktiem;
 - e) makaronu izstrādājumi;
 - f) sāls;
 - g) dabīgie sveķi;
 - h) galda sinepes;
 - i) cukurkukurūza;
 - j) kokvilna.
-

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula,

kas minēta 28. pantā

Regula (EK) Nr. 3/2008	Šī regula
1. panta 1. punkta pirmā daļa	1. pants
1. panta 1. punkta otrā daļa	6. panta 1. punkta a) apakšpunkts
1. panta 2. punkts	4. panta 1. un 2. punkts
2. pants	3. pants
3. un 4. pants	5. pants
5. pants	8. pants
6. panta 1. punkts	7. pants
6. panta 2. punkts	—
7. pants	—
8. pants	11., 12. un 17. pants
9. pants	—
10. pants	9. pants
11. pants	13. pants
12. panta 1. punkts	—
12. panta 2. punkts	14. pants
13. panta 1. punkts	16. panta 1. punkta b) apakšpunkts
13. panta 2. punkta pirmā daļa	15. panta 1., 2. un 3. punkts un 19. pants
13. panta 2. punkta otrā daļa	—
13. panta 2. punkta trešā daļa	—
13. panta 3., 4. un 5. punkts	—
13. panta 6. punkts	27. pants
14. pants	15. panta 5. un 7. punkts un 16. panta 2. punkts
15. un 16. pants	4. panta 3. punkts, 5. panta 2. punkts, 7. panta 2. punkts, 8. panta 1. punkts, 11. un 13. pants, 14. panta 1. punkts, 15. panta 8. punkts, 22., 23., 25. un 29. pants
17. pants	24. pants
18. pants	26. pants
19. pants	28. pants
20. pants	30. pants

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV